

ספר של יוסף רשואנפאל

ב"ה י"

סדר של ארבע צומות וארבע פרשיות כמנהג קהל קדש אויגניון יגן ה' בעדם אמן

ע"י הפועל במלאכת הקדש עמנואל בר גד דוליאב הקטן היום חמשה עשר
לחדש אייר שנת חמשת אלפים ארבע מאות ששים ואחד לבריאת עולם ונמנו
רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה לפק · יהיה לנו גדול לבי"א :

לשבעה עשר בתמוז

אחר העקידה יחיאל

וארץ שפל רנמי ונקלה כבודי · לעפר שחה
נפשי וקצרה ידי · הלעד יחשף סתרי
וייצר צעדי · הומים גלי נפשי וקודחים שביבי כבדי · מרי
זכרי יגוני אאנח בעודי ואתה יי׳ מגן בעדי :
בעדי רבה שר צבא ומלחמה קדש · יפעת הודי חלל כתרת
והדש · הלוא ביום זה אקרא צום ועצרה אקדש · בחדש
הרביעי בשבעה עשר לחדש :

בחדש הרביעי אפפו עלי צרות ואנחות ·
בשבעה עשר לחדש באנחתי יגעתי ולא
מצאתי מנוחות · נעה נעיתי ועל כל ראש קרחות · כי ביום זה
נשתברו הלוחות :
הלחות יצאוני וסבבוני תלאות · ונבדה יד צרי וזרני בכל פאות
סוב נא והגן מיחלי קץ פלאות · כי שמש ומגן יי׳ צבאות :

בחדש הרביעי רמיתי עלות מטיט היון ואין מעמיד ·
בשבעה עשר לחדש הייתי למאכל ולהשמיד ·
ולא מצאתי מנוח ומכאובי נגדי תמיד · כי ביום זה בוטל
התמיד :
התמיד יום הוסר גברה יללתי כיללת אגלים · ומספדי גדל כמספד
הדרימון בכלים · סוב נא והחיה דרומיך אל שוכן שמים · יחיינו
מיומים :

בחדש הרביעי ברחובותינו אשרנו שופכו ·
בשבעה עשה לחדש נרותנו כבו וכהשחתה

דועכו · וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים עַל יוֹצְרָם הִשְׁלִכוּ · וְעַל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נִסְמָכוּ ׃

נִסְמְכוּ עָלָיו מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּמִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ · תָּמִיד
יִפְצְחוּ רִנָּה וְיָכִינוּ לִבָּם לְהַקְדִּישׁוֹ · דַּלּוּ עֵינֵיהֶם לִמְרוֹם יִשְׂרָאֵל
קְדוֹשׁוֹ · וַאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ ׃

בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי זַעַם צוּר נָשָׂאתִי וַחֲמָתוֹ כִּי
הִבְעִיר · בְּשִׁבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ חַלְחָלָה
אֲחָזַתְנִי וְסַעַר מְסָעֵיר · טוֹבָה נָשִׁיתִי וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי
מִתְגָּרַת שָׂעִיר · כִּי בְּיוֹם זֶה הוּבְקְעָה הָעִיר ׃

הָעִיר יוֹם הוּבְקְעָה בְּקוּם תֵּימָן וּמִגְרְיָא · וְאָזְלַת יָדִי וְלֹא מָצָאתִי
יַד לְאֵל · סוֹב נָא וְקַדֵּשׁ פְּלֵיטַת גּוֹלַת אֲרִיאֵל · וְהִקְדִּישׁוּ אֶת
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ׃

בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי יוֹם הוֹי הוֹ תּוֹכֵחָה וְעֶבְרָה
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ כִּבּוּדֵי נִגְלָה
וְתִפְאַרְתִּי הוּסָרָה · לְשִׁבְרִי אֵין גֵּהָה וּמַכָּתִי נַחְלָה וְרִנָּתִי נִשְׁבְּרָה
כִּי בְּיוֹם זֶה שָׂרַף אַפּוֹסְטְמוֹס אֶת הַתּוֹרָה ׃

הַתּוֹרָה יוֹם נִשְׂרְפָה חִדְּשׁוּ יְגוֹנַי · וְשָׁבְתוּ מִשַּׁעַר יְשִׁישַׁי
זְקֵנַי · סוֹב נָא וְחוֹן בְּעוּזְּךָ עֲדַת אֱמוּנַי · רֵאשִׁית דַּעַת יִרְאַת
יְיָ ׃

בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי מְעוּזִּי מָדַד בְּסַאסְּאָה וּבָהּ כַּל ·
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ נְוֵי הֵשַׁם צָר וְאֶת
יַעֲקֹב אָכַל · סָפוֹת שָׁנָה עַל שָׁנָה מִמְּרוֹר בְּיוֹם זֶה אָכַל · כִּי
בְּיוֹם זֶה הֶעֱמִיד צֶלֶם בְּהֵיכַל ׃

בְּהֵיכַל הֶעֱמִיד סֶמֶל קִנְאָה וְתוֹעֵבָה · נָבוּ חֲבוּלָה רוּחִי וְתוֹחַלְתִּי
נִכְזָבָה · סוֹב נָא רַחֵם וְרַפֵּא מְשׁוּבָה עַמְּךָ וְתֵאָהֲבֵם נְדָבָה
הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה ׃

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ · כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ

מחול לנו מלכנו כי רבו עוננו:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת
גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום
ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת לענו מקדם:
ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך כתוב ובצל כנפיך נחסה
ונתלונן כיום וירד יי' בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם:
כיום ויתיצב עמו שם: תאזין משוע ותקשיב ברצון
מאמר כיום ויקרא בשם יי' ושם נאמר:

ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח
לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו
כי פשענו: כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
האזינה יי' תפלתנו והקשיבה בקול תחנונתנו: שמעה תפלתנו
יי' ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש: על נהרות
בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: על ערבים
בתוכה תלינו כנורותינו: כי שם שאלונו שובנו דברי שיר
ותוללינו שמחה שירו ליי' משיר ציון: איך נשיר את
שיר יי' על אדמת נכר: אם אשכחך ירושלים תשכח
ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכור יי' לבני אדום את
יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו:
אשרי שיאחז ונפץ את עולליך את הסלע: זכרנו יי' ברצון
עמך פקדנו בישועתך: זכור רחמיך יי' וחסדיך כי מעולם

המה: זכור רחמיך אשר מעולם. כי מעולם קוינו לך:

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו. מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה

אלהי ישועתנו. שעה נא שועתנו
וראה את שוממותינו. ואורך גלותינו. מדי שנה בשנה
בזכרנו עונותינו. ביום בו חמשה דברים אירעו את אבותינו

נא אלהי הרוחות וחוקר חדרי טוחות שעה שיות נדחות
נפוצות לארבע רוחות מדי שנה בשנה בזמן זה נאנחות
וגם ירחיבו קרחות לקול ענות וצווחות ביום עקב מהפחות
נשתברו הלוחות ובו כל ימי היותינו נהמה על גלותינו

דלה סטיטי היון אשר טבע ואין מעמיד עירה תתה למאכל
לבוז ולעג ולשמיד מדי שנה בשנה ביום עיר הצר העמיד
ובו בוטל התמיד עלי זאת כל ימותינו חשכו ראותינו

רהוטה

אנשי אמנה אבדו באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזירות
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם חימה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם יודעים לעתות ולרצותך

כאב רחמת למענם   לא השבות פניהם ריקם
מרוב עוננו. אבדו.   נאספו מנו. בחטאינו.
סעו יהמה למנחות   עזבו. אותנו. בערות ואנחות
פסו. גודרי גדר   צנמתו משיבי חימה
קמים בפרץ אין   ראויים לרינותך בעתר
שוטטנו. בארבע פינות   תרופה לא מצאנו.
שבנו. אליך בבושת פנינו   לחננך אל בעת ערותינו :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר:
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה
צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו.
לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה
כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי' בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר :

ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
· סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול
לנו. מלכנו כי פשענו : כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך : האזינה יי' תפלתנו. והקשיבה בקול
תחנונינו : שמעה תפלתנו. יי' ושועתנו. האזינה ואל
דמעתנו אל תחרש · אלהים אל דמי לך אל תחרש
ואל תשקוט אל : כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך
נשאו. ראש : על עמך יערימו. סוד ויתיעצו על
צפוניך : אמרו. לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם
ישראל עוד : כי נועצו. לב יחדו עליך ברית יכרותו

אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור : גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה : אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים : נתנו נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ : שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר : אל נקמות יי׳ אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה : למה פרצת גדריה וארוה כל עוברי דרך : יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה : זכור זאת אויב חרף יי׳ ועם נבל נאצו שמך : זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה : זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך :

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

סליחה

שעה נאסר אשר נמסר ביד כבל ובן שעיר
לך יהמה זה כמה ויתחנן כבן שׁ צעיר
מולך צור בלב עזיר בתחנון פיהו יבעיר
אשר יבכה ביד מכה קינים והגא יעיר
יום גבר האויב והבקע העיר :
לזאת אבכה ואספוק כף ביום חמש קראוני
ועל רגל העגל והלוחות יצאוני

והושם אליל בהיכל כליל ובסוער הביאוני
וגם השמיד התמיד ומעשותו כלאוני
ורדוני בני נכר ודתך יצר באש הבעיר :

מאד אתחל ואתחלחל ביום שדי דחפני
והשפיפן מעפון כשבולת שטפני
ובקיצפו ביום אפו לכל רוח דחפני
ונהג שבי ארץ צבי אשר כדור צנפני
מאור חשך וגם ששך ויד פרס הרפני
וגם ציר שלח יד הצפיר השעיר

הוד לבי ומשגבי הלעד אפך יעשן
העלני ושכחני ומחדק לקוט שושן
בנה בית זבול והשב גבול הכרמל והבשן
ועין פקח ונקם קח מאיר ומדשן
שפוט אלם ואז ישלם המבעה והמבעיר
יום גמר האויב ותבקע העיר :

רהוטה

אז כבגדי אמרי דר מעוני בהשתפך עלי נפשי ביד
עוררי ומוני גבר עלי צר כמהלום להלימני אפו טרף
וישטמני :

דרכו זנחתי אשר לי הורה הן כל העיר העיר זעם אף ועברה
וזעמו כי הריק וחץ בי ירה וישימני לו למטרה

חלפו עלי ביום זה תלאות טרפו חיתי וישימוני לחוצות
יגעה רוחי יגוע והלאות נעויתי משמוע נבהלתי מראות

כל אלה בזכרי יעוררוני אנחות לבת צ' השיקתני ולוהטח בחספל

וטוחות · מספד אגדיל וארחיק שמחות · כי ביום זה
נשתברו הלוחות
נועד עלי צר והסוטו העמיד · סבבני ובין מצולה טבעתי
ואין מעמיד · על כן איליל במוסי ונהי אעמיד · כי ביום
זה בוטל התמיד ׃
עריץ המכני ואותי שכל · פרוץ פרצני עם נבל וסכל
צר קרא עלי מועד עד כי שאת לא אוכל · כי ביום זה
העמיד צלם בהיכל ׃
רבה צרתי וחיתי פתע עדה · שת תהלתי לשמה ביום עברה
תאותו ראה וגם ידו בעוז גברה · כי ביום זה שרף
אפוסטמוס את התורה ׃
חרקו עלי שן אויבי ביום זה סער מסעיר · זעם קדוש נשאתי
וחמתו עלי העיר · זעם צר השיאני ורשפין בי הבעיר · כי
ביום זה הובקעה העיר ׃
נחם יי׳ נחם נא עגומים יגמים · בשבעה עשר לחדש
נוגים ומשתוממים · גלגל רחמיך עליהם מ[illegible]מים
אל מלך יושב על כסא רחמים ׃

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל · אל
שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש
עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר

יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ׃

וסלחת

לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ׃

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו:
כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: האזינה יי׳
תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו: שמעה תפלתנו יי׳
ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש: עד אנה יי׳
תשכחנו נצח עד אנה תסתיר את פניך ממנו: עד
אנה יי׳ תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: עד מתי
רשעים יי׳ עד מתי רשעים יעלוזו: למה לנצח תשכחנו.
תעזבנו לאורך ימים: למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך: למה יי׳ תעמוד ברחוק תעלים לעתות
בצרה: למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו:
אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי:
אל תתן יי׳ מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה: אל
תשכח קול צורריך שאון קמיך עולה תמיד: אל תשליכנו.
מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה
ככלות כחנו. אל תעזבנו: אל תעזבנו יי׳ אלהינו אל תרחק
ממנו: אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר:
אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו עם
אבותינו. העוינו הרשענו:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו.

שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

יי׳ הוא האלהים יי׳ הוא האלהים

ככתוב בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך
כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל

הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד

וּכְשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עָמַד מֹשֶׁה בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַמְּךָ וְכֵן

אָמַר בִּתְפִלָּתוֹ מַלְכִּי וֵאלֹהַי סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ

וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְאַף אַתָּה הִקְשַׁבְתָּ

לוֹ בְּדַרְכֵי טוּבְךָ בִּשַּׂרְתּוֹ וְאָמַרְתָּ לוֹ סָלַחְתִּי וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר

יי סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ אָמַרְתָּ לָהּ הִנְנִי נִשְׁפָּט

אוֹתָךְ עַל אָמְרֵךְ לֹא חָטָאתִי וַאֲנוּ בוֹשִׁים בְּמַעֲשֵׂינוּ

וְנִכְלָמִים בַּעֲוֹנֵינוּ הוּשְׁחֲרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ וְנִכְפְּפָה

קוֹמָתֵנוּ מִפְּנֵי אַשְׁמָתֵנוּ אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים

רֹאשׁ וְאֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ שֶׁנֹּאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל חָטָאנוּ

אֲבָל חָטָאנוּ

אָשַׁמְנוּ בָּגַדְנוּ גָּזַלְנוּ גָּנַבְנוּ דִּבַּרְנוּ דֹפִי הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זַדְנוּ חָמַדְנוּ

חָמַסְנוּ חִלַּלְנוּ שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים טָפַלְנוּ שֶׁקֶר יָעַצְנוּ רָע

כִּזַּבְנוּ כִּחַשְׁנוּ לַצְנוּ מָרַדְנוּ מָרִינוּ נִאַצְנוּ נִאַפְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ

לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר סָרַרְנוּ עָוִינוּ פָּשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קִשִּׁינוּ עֹרֶף

רָשַׁעְנוּ שִׁחַתְנוּ רִבֵּינוּ תָּעִינוּ תִּעַבְנוּ תִּעְתָּעְנוּ סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ

וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר גָּלָה

מִמֶּנּוּ מְשׂוֹשׂ ... דָּוָה לִבֵּנוּ ...

הַחְבַּל אִוְּיֵנוּ וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרֵב

בַּעֲוֹנֵינוּ טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה יְפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים

כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִתַּעֲיָתֵנוּ וְאֵיךְ נָעִיז

פנינו ונקשה ערפנו שנאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו ׃ חזן

אשמנו ואתה צדיק

לעינינו עשקו עמלנו ׃ ממושך ומורט ממנו
נתנו עולם עלינו סבלנו על שכמנו
עבדים משלו בנו פורק אין מידם צרות רבות סבבונו
קראנוך יי׳ אלהינו רחקת ממנו בעונינו שבנו מאחריך
תעינו כצאן ואבדנו ועדיין לא שבנו מתעייתנו
ואיך נעיז פנינו ונקשה ערפנו שנאמר לפניך יי׳ אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו ׃

אשמנו ואתה צדיק

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בושתי
ונכלמתי להרים אלהי פני אליך
ואתה אלוה הסליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתם ׃ אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו מלכנו ואל
תשכחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כלה כחטאתנו ׃ וקיים לנו
יי׳ אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך
ככתוב בימים ההם ובעת ההיא נאם יי׳ יבוקש את עון ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר
אשאיר ׃ אנא א׳ יעקב חטא ועון את תפלתנו וקבל
ברחמים וברצון את בקשתנו ומחול וסלח לכל עונותינו
כי אל מלך חנון ורחום אתה ׃
ורחם על פליטתנו ועל פליטת עקב ישראל אשרנו שאנו
משכימין ומעריבין שמך בכל יום תמיד פעמים באהבה אומרים
שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד

לשני וחמישי יאמר

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יי׳ לא
תכלא רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצרונו : הושיענו אלהי
ישענו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :
אם עונות תשמר יה יי׳ מי יעמוד : כי עמך הסליחה למען תורא :
לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו : אם עונינו
ענו בנו יי׳ עשה למען שמך : זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם
המה : יענך יי׳ ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : יי׳ הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין
בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך והושיענו למען
שמך : ועתה יי׳ אלהינו אשר הוצאת את עמך
מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כהיום הזה : חטאנו
רשענו יי׳ בכל צדקותיך ישוב נא אפך וחמתך מעירך
ירושלים הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים
ועמך לחרפה לכל סביבותינו ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך
ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען יי׳ :
הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך
וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא
על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : אבינו
אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע
כנפות הארץ יכירו וידעו כל הגוים כי אתה יי׳ אבינו אתה
אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו : אבינו
מלכנו צורנו וגואלנו חוסה יי׳ על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למשול בם גוים למה יאמרו בעמים איה נא אלהיהם :

ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד לפניך בעדנו אלא שמך
הגדול יעמוד לנו ביום צרה כרחם אב על בנים רחם עלינו
חמול על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא כרוב רחמיך חננו
מלכנו ועננו לך יי הצדקה עושה נפלאות בכל עת ועת הבט
נא והושיעה נא צאן מרעיתך אל ימשול בנו קצף כי לך יי
הישועה בך תוחלתנו אלוה סליחות אנא סלח נא כי אל טוב
וסלח אתה אנא מלך רחום וחנון זכור
והבט לברית בין הבתרים ותראה לפניך עקידה יחיד ולמען
ישראל אבינו אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו מלכנו ואל
תשכחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כלה בגלותינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה אין כמוך חנון ורחום
אלהינו אין כמוך אל ארך אפים ורב חסד ואמת הושיענו
ורחמנו מרעש ומרוגז הצילנו זכור לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך והסר ממנו מכת
המות כי רחום אתה כי כן דרכך לעשות חסד חנם בכל דור
ודור אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא אנא
יי עננו ביום קראנו לך יי קוינו לך יי חכינו לך יי נייחל
אל תחשה ותענו כי נאמו גוים אבדה תקותם כל ברך לך
תכרע וכל קומה לפניך לך לבד תשתחוה הפותח
יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים נבהלה נפשנו מרוב
עצבוננו אל תשכחנו נצח קומה והושיענו אל תשפוך
חרונך עלינו כי עמך אנחנו בני בריתך אל הביטה
דל כבודנו בגוים ושקצונו כטומאת הנדה עד מתי עוזך
בשבי ותפארתך ביד צר עוררה גבורתך והושיענו למען שמך
אל ימעטו לפניך תלאותינו מהר יקדמונו רחמיך בעת צרותינו
לא למעננו אלא למענך פעל ואל תשחית את זכר שארתינו

כי לך מיחלות עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

ורחם על וגו׳

רחום

וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו :

לדוד אליך יי׳ נפשי אשא : אלהי
בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי : גם כל קויך לא
יבושו יבושו הבוגדים ריקם : דרכיך יי׳ הודיעני ארחותיך
למדני : הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך
קויתי כל היום : זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה :
חטאות נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען
טובך יי׳ : טוב וישר יי׳ על כן יורה חטאים בדרך : ידרך
ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות יי׳ חסד ואמת
לנוצרי בריתו ועדותיו : למען שמך יי׳ וסלחת לעוננו כי רב
הוא : מי זה האיש ירא יי׳ יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ : סוד יי׳ ליראיו ובריתו להודיעם :
עיני תמיד אל יי׳ כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני :
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש
כי חסיתי בך : תום וישר יצרוני כי קויתיך : פדה אלהים
את ישראל מכל צרותיו : והוא יפדה את ישראל מכל
עונותיו

יי אלהי ישראל מכל שוב מחרון אפך
והנחם על הרעה לעמך :

יי זעקתי בחבלי ומכובד חילי צר לי
מאד :

רבה אנחתי בהכבד צרתי והכפל עברתי ומררי שני
היו שאוני כי גדול יום יי׳ ונורא מאד :

חמשה דברים ביום זה סבובים אזרח אמרת ערונה
ביד עיר ענגפה ביד עיר שרופה שריפה גדולה מאד
יחזק ליצירי כי עדי ועדי הבקיע עדי להחריב
ועלם להעמיד בביתי והתמיד הרחק מאד
הוחלתי רווחה ואקו הנחה והנה אנחה וחכתי נבואות
ומועדי פלאות להמעיט תלאות והנה רבות מאד
למה עזרת מצר ומשגב ומבצר ומינך תקצר ואיבוד
בן בכור בלא הון תמכור ועון תזכור אל תקצוף יי׳ עד
מאד

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך
קולנו תשמע ותחון ואל תתננו ביד אכזרים
למה יאמרו בעמים איה נא אלהיהם למענך עשה צדקה
ורחם עם סגולה אשר בחרת יי׳ אלה׳

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
על חטאתינו למען שמך יי׳ אלה׳

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו זכור
רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה יהי חסדך יי׳
עלינו כאשר יחלנו לך אל תזכור לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד עזרנו בשם יי׳
עושה שמים וארץ חננו יי׳ חננו כי רב שבענו בוז
ברוגז רחם תזכור ברוגז עקידה תזכור ברוגז תמימות
תזכור יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו כי
הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
חטאתינו למען שמך

ויאמר קדיש

מזמור מב

למנצח משכיל לבני קורח : כאיל
תערוג על אפיקי מים כן נפשי
תערוג אליך אלהים : צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
אבוא ואראה פני אלהים : היתה לי דמעתי לחם יומם
ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך : אלה אזכרה ואשפכה
עלי נפשי כי אעבור בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה
ותודה המון חוגג : מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו : אלהי עלי נפשי תשתוחח על
כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער : תהום אל תהום
קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו : יומם יצוה יי
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי : אומרה לאל סלעי למה
שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב : ברצח בעצמותי חרפוני צוררי
באמרם אלי כל היום איה אלהיך : מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

הפרשה

ויחל משה את פני יי אלהיו ויאמר למה יי יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה : למה
יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרוג אותם בהרים —
ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך : זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם : וינחם יי על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו :

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחות
העדות בידו לחות כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתובים ׃ והלחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות על הלחות ׃ וישמע יהושע את קול
העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה ׃ ויאמר
אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אשר
אנכי שומע ׃ ויהי כאשר קרב אל המחנה ויקח את העגל
ומחלות ויחר אף משה וישלך מידיו את הלחות וישבר אותם
תחת ההר ׃ ויקח את העגל אשר עשו וישרוף באש ויטחן
עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל ׃ ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה
גדולה ׃ ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את
העם כי ברע הוא ׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו ׃ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו
לי ואשליכהו באש ויצא העגל הזה ׃ וירא משה את
העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם
ויעמוד משה בשער המחנה ויאמר מי ליי׳ אלי ויאספו
אליו כל בני לוי ׃ ויאמר להם כה אמר יי׳ אלהי ישראל
שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו ׃
ויעשו בני לוי כדבר משה ויפול מן העם ביום ההוא כשלשת
אלפי איש ׃ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליי׳ כי איש
בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה ׃ ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה
אעלה אל יי׳ אולי אכפרה בעד חטאתכם ׃ וישב משה
אל יי׳ ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם

אלהי זהב : ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא
מספרך אשר כתבת : ויאמר יי׳ אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי : ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה
מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם : ויגף
יי׳ את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן : וידבר
יי׳ אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
אתננה ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמורי והחתי
והפריזי החוי והיבוסי : אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה
בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך : וישמע העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו : ויאמר
יי׳ אל משה אמור א׳ בני ישרא׳ אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
לך : ויתנצלו בני ישרא׳ את עדיים מהר חורב : ומשה יקח
את האוהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אוהל
מועד והיה כל מבקש יי׳ יצא אל אוהל מועד אשר מחוץ למחנה
והיה כצאת משה את האוהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה עד באו האוהלה : והיה כבא
משה האוהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה :
וראה כל העם את עמוד הענן עומד פתח האוהל וקם כל העם
והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר יי׳ אל משה פנים אל פנים
כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע
בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל : ויאמר משה אל
יי׳ ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן
בעיני ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את
דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה :

ויאמר פני ילכו והנחתי לך ׃ ויאמר אליו אם אין פניך
הולכים אל תעלנו מזה ׃ ובמה יודע איפה כי מצאתי חן
בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל
העם אשר על פני האדמה ׃ ויאמר יי׳ א׳ משה גם את הדבר
הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם ׃ ויאמר
הראני נא את כבודך ׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יי׳ לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר
ארחם ׃ ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם
וחי ׃ ויאמר יי׳ הנה מקום אתי ונצבת על הצור ׃ והיה
בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי
והסירותי את כפי וראית את אחורי ופני לא יראו ׃
ויאמר יי׳ אל משה פסל לך
שני לחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלחות את הדברים
אשר היו על הלחות הראשונים אשר שברת ׃ והיה נכון לבקר
ועלית בבקר א׳ הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ׃ ואיש לא יעלה
עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא ׃
ויפסל שני לחות אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל
א׳ הר סיני כאשר צוה יי׳ אתו ויקח בידו שני לחות אבנים ׃ וירד
יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ׃ ויעבר יי׳ על פניו
ויקרא יי׳ יי׳ א׳ רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ׃ נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות
על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים לשונאי ׃ וימהר
משה ויקד ארצה וישתחו ׃ ויאמר אם נא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ׃ ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ

ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה ה׳
כי נורא הוא אשר אני עושה עמך:

נשלם סדר צום תמוז

רשות לשבת חזון

לו ישקלו לעי מהומתי ככרה כחול הים כאשמתי
על כן נפוגותי מאמרי לעו ואכרה כל מזמותי
על מי אבכה תחלת אם על מות ערתי או חרב ביתי
על טוב ורע חייב להללך כל חי וכן תודך יחידתי

אחר

יפה נוף משוש תבל קרית למלך רב
לך נכספה נפשי מירכתי מערב הלוא את אבניך אחונן —
ואשחקם וטעם רגביך לפי מדבש יערב

מחדך

הלנופלים תקומה מכור עני הטבעו
כי ואם יש תרגמה ליורדי בור ורומה
יום חרב דבירי אל תבא כו עוד רננה כי נהפך הדרי
קלון ושירי ולקינה ויחשך מאורי ותשכון עליו ענה
גם סהר וחמה בקיצה זבול נשקעו
וכוכב עש וכימה ירדו לתחתיות אדמה
הוסף יה ידועה לקנות שארית יוסף ויצולעה ותועה
ליעבי אריצות תאסף וכל נפש יגעה לעבדך תכסף
ובפחד ובאימה יום יום לך יכרעו
כל ברך וקומה ותהלל כל נשמה

נשמת

ילד בחוץ בגלות אל בית אביו כוסף תיחדך
יום שפכו שיח אלי יאסף יחנן יי׳ צבאות את שארית יוסף :

נשמת

הנבנעים מפני אויב והנדקרים בחרבו

תהרִיךְ הֵם הַמּוֹצְאִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וּמְסִיבוֹ הָיוּ בְנוֹיִם
כִּכְלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ : חֲוֹצִין

נִשְׁמַת תּוֹעֵךְ וְלַד כְּבוֹדוֹ בְּחֵץ חֲטָאָיו מְמוּלָח
וַיִּכָּנַע לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי נֶזֶר מֵעָלָיו מְגוּלָּח
וְהָיָה כְּעוֹף נוֹדֵד קֵן מְשׁוּלָּח :

נִשְׁמַת תְּרַגְלֶךְ דוּמָה לִקְאַת מִדְבָּר וְיוֹשֵׁב מְשׁוֹמֵם
דִּוֶּה לְבָב צוֹעֵק מִפְּנֵי מִתְקוֹמֵם
דְּרָכַי סוֹרֵר וַיְפַשְּׁחֵנִי שָׂמַנִי שׁוֹמֵם :

נִשְׁמַת תְּהוֹדֶךְ הָעָם הַצּוֹפֶה צָרֵי סְלִיחָה לְמַעְלָיו
הָאוֹמְרִים וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּמְצוּלָיו
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו :

לקדיש

יִבְנֶה חוֹמָתָהּ לָעִיר הַמְּנַהִירָה וְלִצְבִי וְלִכְבוֹד :
וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה אֲבֵלִים בַּחֲלִילִים יָמִירוּן בִּתְמוּרָה
חֲלִיפֵי הַקִּינִים תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה וְאָז יֹאמְרוּ תָמִיד
הַגָּדוֹל :

לברכו

אָנוּשׁ נִלְחָמוּ כִּי יַחַד שְׁכֵנַי חֲסָדֵי יי הָיוּ אֱזְנֵי
אֲשֶׁר נָגְ כְּאֵילִים עַל אֲפִיקִים עַל רוֹב מְשַׂנְאַיִם כִּבְנֵי עֲנָקִים
קָרְנֵי מְאוֹרֵי אוֹר בַּשְּׁחָקִים יִשְׁחַר לְעֵינַי אוֹרִי וּפְנֵי
עָלוּ וְאֵין לִי חֵפֶץ בְּשָׁנַי
מָתַי בְּשֵׂעִיר אֶרְאֶה נְקָמוֹת תָּשִׁיב וְתוֹשִׁיב עָרִים נְשַׁמּוֹת
בְּנֵךְ תְּקַבֵּץ מִן הָאֲדָמוֹת יְשִׁירוּן בְּבֵיתְךָ לְוִיִּי וּפְתָנַי
וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ יי :

אהבה

לָכֵם כְּנֵי צִיּוֹן הַכּוֹאֲבִים
לָכֵם הַמְּעוֹת עֵינֵי שׁוֹאֲבִים

חזן

אמן

ככתוב כי מנסה יי׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את יי׳ אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם: ונאמר כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו

זולת

אמרה ציון מצאוני עוני לארץ אחרת יצאוני בני
ואם עצמו פשעי והרבתי זדוני איה חסדיך
הראשונים:
ויאמר יי׳ ציון בית מנוחתי סגולת עמים בני קראתי
לא אבו תוכחתי לזאת שפכתי חמתי על עזבם את תורתי

מזמור עט

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך
שמו את ירושלים לעיים: נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ: שפכו דמם כמים סביבות
ירושלים ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו: עד מה יי׳ תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך:
שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר
בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו:
אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו
מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: תבוא
לפניך אנקת אסיר כגודל זרועך הותר בני תמותה: והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך יי׳: ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך

שבת חזון

להוצאת התורה

ידיעות שלמה בתוך אהלי קדר
שכנתם ולא תואר עליכם ולא הדר הדרם כבראשונה
ישובב באחרונה ויאיר כאור שבעתים מאורם אשר קדר

אחד

איך קדר מאור הדר המקדש הנוה
איך נחרד וגם נפרד המעוז המקוה וסור השיל
מקום הגיל ישב דומם וגם דוה ונמסו הלבבות ורפו כל ידים
זכור יי׳ לבני אדום את יום ירושלים

פסוקים

זכור יי׳ לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד
בה : זכור יי׳ מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו : היינו
חרפה לשכננו לעג וקלס לסביבותינו : היינו חרפת בגוים
מנוד ראש בלאומים : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה : השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :
ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה : אז תשמח בתולה
במחול בחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם

קודם ההפטרה

איכה מאודי מראותיהם כהו נפלו פני וכל רואי תמהו
יום חטא עמי יום איד מצאהו יודע חזון אזי קשות ענהו
הודיעו לפנים אשר עתה קרהו ויוכח עליו בשוט לשון יסרהו
דת אל עזב ואולם איש אכלתהו הוסרו בשמעכם
חזון ישעיהו

שלום

שָׁלוֹם כְּפִי   וְלִבִּי חוֹלֶה   חוֹלֶה וּמַחֲלִי   יָגוֹן וְלֵב יְגוֹנִים

מָלֵא   נָכוֹן לְכָל חוֹלִי

נֵדֶר כַּצֵּל וּמַלְאוּ נִקְלָה הַהוֹד וְהַחֲלִי אֶבְלוֹ וְנִבְלֵי כַּעֲלֵה

הַשִּׁיר וְהַכְּלִי

קדיש שלם ונרכו

ובמקום ויהי נועם כל פה יליל בנועם איכה ישבה בזעם
העיר רבתי עם ביום סרו ממעם ידידים נעורים כבבת

קינה

אליכם עדה קדושה אשאל מכם שאלות מה נשתנה
הלילה הזה מכל הלילות :

מדוע בליל פסח אוכלים מצות ומרורים עתה הלילה הזה
שבענו בוז ומרורים על הרג הכשרים ועל זרע ישרים
על כן בבכי תמרורים אשא קול בחולות מה נשתנה הלילה
הזה מכל הלילות :

מדוע בליל פסח שלחן עריך בשמחה עתה בעונותינו
בליל זה קול אנחה אתה כי לא מציא לכף רגלינו מנוחה
אוי כי באה צרה על כן אשכח מחולות מה נשתנה הלילה
הזה מכל הלילות :

מדוע בליל פסח שותים כוסות בברכה עתה אנחנו בליל זה
[illegible] איכה בגלות ישבתי ובאתי ארץ מבוכה
לכן אני על פסח אעורר קול יללות מה נשתנה הלילה
הזה מכל הלילות :

מדוע בליל פסח קורין תמיד הגדה עתה אנחנו בליל זה
בם תמרור וקדרה אויה כי גרתי משך ובא עת פקידה
אוי על [illegible] חמדה ועל בתי תפלות מה נשתנה הלילה
הזה מכל הלילות

מדוע בליל פסח נגמר תמיד הלל עתה אנחנו בליל זה
יהי מספד ויליל כי ב[illegible]תינו עתה לא נוכל להתהלל
כי בית המקדש מתחלל ונש[illegible] בתולות מה נשתנה הלילה
הזה מכל הלילות

מדוע בליל פסח אומרים שיר בזמרה עתה בליל זה

ישתכף לען רוש ומרה אוי כי שמחה נעדרה דרכי ציון
אבלות : מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
התנחמו בגלות בנים יושבים לציון ארוממכם משפלות
אבין עבודת ציון איכה שם אפריון אז תשמחי בגילות
אבנה

עלי איכה ישבה

איכה זאת כח צ כף ואין כדורכים הידד
כי בליל זה כל כבודי והודי בוזז ושדד
ותחת שירה אקרא איכה ישבה בדד

איכה

ישבה בדד העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות
היתה למס : בכה תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה
מנחם מכל אוהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאויבים
גלתה יהודה מעוט ומרוב עבודה היא ישבה בגוים לא מצאה
מנוח כל רודפיה השיגוה בין המצרים : דרכי ציון אבלות
מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולותיה
נוגות והיא מר לה : היו צריה לראש אויביה שלו כי ה'
הוגה על רוב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר : ויצא
מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו
בלא כח לפני רודף : זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה
כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין
עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתיה : חטא חטאה
ירושלים על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה
גם היא נאנחה ותשב אחור : טומאתה בשוליה לא

זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יי' את עניי כי הגדיל
אויב : ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה
אשר צויתה לא יבאו בקהל לך : כל עמה נאנחים מבקשים לחם
נתנו מחמדיהם באוכל להשיב נפש ראה יי' והביטה כי הייתי
זוללה : לא אליכם כל עוברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב
כמכאובי אשר עולל לי אשר הוגה יי' ביום חרון אפו : ממרום
שלח אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור
נתנני שוממה כל היום דוה : נשקד עול פשעי בידו ישתרגו
עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני יי' בידי לא אוכל קום : סלה
כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבור בחורי גת דרך
אדני לבתולת בת יהודה : על אלה אני בוכיה עיני עיני
ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים
כי גבר אויב : פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יי' ליעקב
סביביו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם : צדיק הוא יי'
כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאובי בתולתי
ובחורי הלכו בשבי : קראתי למאהבי המה רמוני כהני
וזקני בעיר גועו כי בקשו אוכל למו וישיבו את נפשם :
ראה יי' כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי
מחוץ שכלה חרב בבית כמות : שמעו כי נאנחה אני
אין מנחם לי כל אויבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית
הבאת יום קראת ויהיו כמוני : תבא כל רעתם לפניך
ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחותי ולבי
דוי :

איכה יעיב

עניתי מר בליל המר שדי לי ביום זעמו
וישועה עלי באה תסובב מנה ומנה

איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר
הדום רגליו ביום אפו : בלע אדני ולא חמל את כל נאות
יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל
ממלכה ושריה : גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור
ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב : דרך
דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל
בת ציון שפך כאש חמתו : היה אדני כאויב בלע ישראל
בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה
ואניה : ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יי בציון מועד
ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן : זנח יי מזבחו נאר
מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יי
כיום מועד : חשב יי להשחית חומת בת ציון נטה קו לא
השיב ידו מבלע ויאבל חיל וחומה יחדו אמללו : טבעו
בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין
תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיי : ישבו לארץ ידמו
זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ
ראשן בתולות ירושלים : כלו בדמעות עיני חמרמרו
מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל
ויונק ברחובות קריה : לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק
אמתם : מה אעידך מה אדמה לך הבת ירושלים מה
אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי
ירפא לך : נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך
להשיב שבותך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים : ספקו עליך

כפים כל עוברי דרך שרקו ויניעו ראשם על בת ירושלים הזאת
העיר שיאמרו כלילת יופי משוש לכל הארץ : פצו עליך
פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה
היום שקויניהו מצאנו ראינו : עשה יי׳ אשר זמם בצע
אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך
אויב הרים קרן צריך : צעק לבם אל יי׳ חומת בת ציון
הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדום
בת עינך : קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי
כמים לבך נוכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך
העטופים ברעב בראש כל חוצות : ראה יי׳ והביטה
למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים אם
יהרג במקדש אדני כהן ונביא : שכבו לארץ חוצות נער
וזקן בתולותי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת
לא חמלת : תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה
ביום אף יי׳ פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי אויבי כלם :

עלי אני הגבר

בכל פנה וכל עבר : בקול אתנה נהי
מי יתן לי אבר : ואעופה [illegible] מקום תנין
באוני אני הגבר : ובקול מרה אקרא

אני הגבר ראה עוני בשבט עברתו :
אותי נהג ויולך חושך ולא אור :
אך בי ישוב יהפך ידו כל היום :
בלה בשרי ועורי שבר עצמותי :
בנה עלי ויקף ראש ותלאה :

במחשכים הושיבני כמתי עולם :
גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי :
גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי :
גדר דרכי בגזית נתיבותי עוה :
דוב אורב הוא לי ארי במסתרים :
דרכי סורר ויפשחני שמני שומם :
דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ :
הביא בכליותי בני אשפתו :
הייתי שחוק לכל עמי נגינתם כל היום :
השביעני במרורים הרוני לענה :
ויגרס בחצץ שיני הכפישני באפר :
ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה :
ואומר אבד נצחי ותוחלתי מיי׳ :
זכר עניי ומרודי לענה וראש :
זכור תזכור ותשוח עלי נפשי :
זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל :
חסדי יי׳ כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו :
חדשים לבקרים רבה אמונתך :
חלקי יי׳ אמרה נפשי על כן אוחיל לו :
טוב יי׳ לקוויו לנפש תדרשנו :
טוב ויחיל ודומם לתשועת יי׳ :
טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו :
ישב בדד וידום כי נטל עליו :
יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה :
יתן למכהו לחי ישבע בחרפה :
כי לא יזנח לעולם יי׳ :
כי אם הוגה ורחם כרוב חסדיו :

כי לא ענה מלבו ויגה בני איש :

לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ :

להטות משפט גבר נגד פני עליון :

לעות אדם בריבו אדני לא ראה :

מי זה אמר ותהי אדני לא צוה :

מפי עליון לא תצא הרעות והטוב :

מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו :

נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד יי' :

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים :

נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת :

סכותה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת :

סכותה בענן לך מעבור תפלה :

סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים :

פצו עלינו פיהם כל אויבינו :

פחד ופחת היה לנו השאת והשבר :

פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי :

עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות :

עד ישקיף וירא יי' משמים :

עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי :

צוד צדוני כצפור אויבי חנם :

צמתו בבור חיי וידו אבן בי :

צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי :

קראתי שמך יי' מבור תחתיות :

קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי :

קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא :

רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי :

ראיתה יי' עותתי שפטה משפטי :

הראיתה כל נקמתם כל מחשבותם לי :

שמעת חרפתם יי׳ כל מחשבותם עלי :

שפתי קמי והגיונם עלי כל היום :

שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם :

תשיב להם גמול יי׳ כמעשה ידיהם :

תתן להם מגנת לב תאלתך להם :

תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יי׳ :

עלי איכה יועם

דום משיר ובו אקונן	ובנהי אבחר ואוהב
ולשאת קינה בנפשי	אשא ולנהות ארהב
וכמנכירה אקרא	איכה יועם זהב :

איכה

יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות : בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר : גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כיענים במדבר : דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פורש אין להם : האוכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות : ויגדל עון בת עמי מחטאת סדום ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים : זכו נזיריה [illegible] צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם : חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ : טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובות שדי : ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי : כלה יי׳ את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון

והאכל יסודותיה : לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי
יבא צר ואויב בשערי ירושלים : מחטאת נביאיה עונות
כהניה השופכים בקרבה דם צדיקים : נעו עורים בחוצות
נגואלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבושיהם : סורו טמא קראו
למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו
לגור : פני יי׳ חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו
וזקנים לא חננו : עודנו תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל
בצפייתינו צפינו אל גוי לא יושיע : צדו צעדינו מלכת
ברחובותינו קרב קיצנו מלאו ימינו כי בא קיצנו : קלים היו
רודפינו מנשרי שמים על ההרים דלקונו במדבר ארבו לנו :
רוח אפינו משיח יי׳ נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה
בגוים : שישי ושמחי בת אדום יושבת בארץ עוץ גם עליך
תעבר כוס תשכרי ותתערי : תם עונך בת ציון לא יוסיף
להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך :

עלי זכור יי׳

יחיל מאד ויתחלחל . לבי לרוב שאוני
הגלוני והחלוני . בשבתי מבית מעוני
ומדי שנה בשנה . אני אקרא זכור יי׳

זכור יי׳ מה היה לנו הביטה וראה את
חרפתנו : נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים : יתומים היינו ואין אב אמותינו כאלמנות
מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו : על צוארנו
נרדפנו יגענו לא הונח לנו : מצרים נתנו יד אשור
לשבוע לחם : אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיהם

סבלנו : עבדים משלו בנו פורק אין מידם : בנפשנו
נביא לחמנו מפני חרב המדבר : עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב : נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה : שרים
בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו : בחורים טחן נשאו
ונערים בעץ כשלו : זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם :
שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו : נפלה עטרת
ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו : על זה היה דוה לבנו על
אלה חשכו עינינו : על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו

עלי אתה יי׳

האל עדי מתי תהי לשועת עמך הקשב
ועד אנה מל ימיהם רוח סערות תשב
הלא הם כצל ואתה יי׳ לעולם תשב

אתה יי׳ לעולם תשב כסאך לדור ודור : למה לנצח תשכחנו
תעזבנו לאורך ימים :

עלי השיבנו

צור ישעי ברחמים שובה : כאשר איש עינו [illegible]
ומישיר נגמן תיגמון עמך בצלך נחבא
השיבנו יי׳ אליך ונשובה
השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : כי אם מאוס
מאסתנו קצפת עלינו עד מאד

עלי השיבנו

זכור יי׳ מה היה לנו

הכ[...]ה נראה את חרפתנו — אוי מה היה לנו
ארמון נוטש ונעזב מקום הרים — אוי
נחלתנו נהפכה לזרים — אוי מה היה לנו
בנים ואבות יחד כחנו נכאב — אוי
יתומים היינו ואין אב — אוי מה היה לנו
גלו בסריינו כבודות וערנות — אוי
אמותינו כאלמנות — אוי מה היה לנו
דווים כלנו כיגאן תעינו — אוי
מימינו בכסף שתינו — אוי מה היה לנו
הממונו עירינו הרפונו והרפנו — אוי
על צוארנו נרדפנו — אוי מה היה לנו
וידליק אחרינו לוחץ ולוחם — אוי
אשור לשבוע לחם — אוי מה היה לנו
אבו הורינו ועלינו נפקד עונם — אוי
אבותינו חטאו ואינם — אוי מה היה לנו
חנון אשר לא ימכרו בעורם — אוי
עבדים משלו בנו פורק אין מידם — אוי מה היה לנו
חושה לרחם ענונה ועלופה — אוי
השיבנו יי׳ אליך ונשובה — אוי מה היה לנו
השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

לאז בחטאינו

דכאונו הממונו — זרים מבקשי נפשי
ופריצים עריצים — חללו את מקדשי
ובליל זה בחדש זה — נלכדתי בפח יקושי
ובו לדורות בכיה — קבע לי מחוללי אז

אז בחטאינו חרב מקדש ובעונותינו נשרף היכל

בארץ חוברה להקשה מספד וצבא השמים נשאו

קינה

גם בכו במרה שבטי יעקב אף מזלות יזלו דמעה

דגלי ישורון חפו ראשם וכימה וכסיל קדרו פניהם

העתירו אבות ה' בלא שומע וזעקו בנים ולא ענה אב

וקול התור נשמע במרה ורועה נאמן לא הטה אוזן

זרע קדש לבשו שקים וצבא השמים שק הושם כסותם

חשך השמש וירח קדר וכוכבים אספו נגהם

טלה ראשון בכה במר נפש על כי כבשיו לטבח יובלו

יללה השמיע שור ממרומים כי על צוארנו נרדפו כלנו

כוכב תאומים נראה חלוק כי דם אחים נשפך כמים

לארץ בקש לנפול סרטן כי התעלפו מפני צמא

מרום נבעת מקול אריה כי שאגתנו עלתה למרום

נהרגו בתולות גם בחורים על כן בתולה קדרה פניה

סבב מאזנים ובקש תחנה כי נבחר למו מות מחיים

עקרב לבש פחד ורעדה ומזל דגים העלים עיניו

פלגי מים הורידו דמעה כמבול כי אות הקשת לא נתן למו

צפו מים על ראשנו וכדלו מלא חכנו יבש

קרבנו קרבן ולא נתקבל וגדי פסק שעיר חטאתינו

רחמניות בשלו ילדיהן כי בחרב וברעב שפטנו יוצרנו

שכחנו שבת בנים שובבים שדי שכח כל צדקותינו

תקנא לציון קנאה גדולה ותאיר לרבת עם מאור נגהך

תרחם ציון כאשר אמרת ותכוננה כאשר דברת

תמהר גאולה ותחיש ישועה ותשוב לירושלים ברחמים

ככתוב לכן כה אמר ה' שבתי לירושלים

בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבָּנֶה בָּהּ נְאֻם יְיָ׳ צְבָאוֹת וְקָו יִנָּטֶה עַל יְרוּשָׁלִָם :
וְנֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְיָ׳ צְבָאוֹת קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלַיִם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה
גְּדוֹלָה : וְנֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְיָ׳ צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצֶינָה עָרַי מִטּוֹב
וְנִחַם יְיָ׳ אֶת צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלָיִם : וְנֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְיָ׳
צְבָאוֹת הִנְנִי שָׁב אֶת שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמִשְׁכְּנוֹתָיו אֲרַחֵם
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב :
וְנֶאֱמַר וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָא׳ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ׳ צְבָאוֹת מְלֹא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וג׳

קדיש שלם וברכו

שחרית של תשעה באב

במקום אז ישיר משה יאמר

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ
אמרי פי : יערוף כמטר לקחי
תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב :
כי שם יי' אקרא הבו גודל לאלהינו : הצור תמים פעלו
כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתול : הליי'
תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא
עשך ויכוננך : זכור ימות עולם בינו שנות דור
ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך : בהנחל
עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלות עמים למספר
בני ישראל : כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו :
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסובבנהו יבוננהו
יצרנהו כאישון עינו : כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו : יי' בדד ינחנו
ואין עמו אל נכר : ירכיבהו על במותי ארץ ויאכל
תנובות שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור :
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן
ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר :
וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית כשית ויטוש אלוה עשהו
וינבל צור ישועתו : יקנאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו :
יזבחו לשדים לא אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב
באו לא שערום אבותיכם : צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך :

וירא יי׳ וינאץ מכעס בניו ובנותיו : ויאמר אסתירה פני
מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפוכות המה בנים לא
אמן בם : הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני
אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם : כי אש קדחה
באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט —
מוסדי הרים : אספה עלימו רעות חצי אכלה בם : מזי
רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם עם
חמת זוחלי עפר : מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור
גם בתולה יונק עם איש שיבה : אמרתי אפאיהם אשביתה
מאנוש זכרם : לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו
ידינו רמה ולא יי׳ פעל כל זאת : כי גוי אובד עצות המה ואין
בהם תבונה : לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם : איכה
ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויי׳
הסגירם : כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים : כי
מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה ענבימו ענבי רוש אשכלות
מרורות למו : חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר :
הלוא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי : לי נקם ושלם לעת
תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדות למו : כי ידין יי׳
עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב
: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו : אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרוכם יהי עליכם סתרה : ראו
עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי
ואני ארפא ואין מידי מציל : כי אשא אל שמים ידי
ואמרתי חי אנכי לעולם : אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט
ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם : אשכיר חצי
מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב :
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר

ארמתו עמו ... כילו׳ המלוכה

סמר העלירה יקהיל

וארץ שפל רוחי ונקלה כבודי לעפר שחה נפשי
וקצרה ידי הלעד מרי זכרי יגוני אאנח
בעורי הוכים גלי נפשי וקורחים שביבי כבדי הלעד יחשף
סתרי ויצר צעדי ... מגן בערי :
בעדי רבה ישר יצבא ומלחמה קדש יעורת
הורי חלל כתת והרש הלוא כוס זה אקרא צום ועצרה אקדש
כחדש החמישי בתשעה לחדש :

בחדשי החמישי אנו ואכלו פתחי מעוני
בתשעה לחדש אפלו וכהו עיני במזל
אריה ארי נהם ועללו אזני ויקרא אריה על מעפה יי׳
יי׳ אל תקציף עד מאד להרשיעי ואל לעד תזכור
עון להכניעי אזון נא ברחמיך תן ישעי מגני וקרן
ישעי :

בחדש החמישי נתק אזור כחי להמעיכו
בתשעה לחדש נותרתי כגורן עת הדריכו
במזל אריה סוגר עמי רחוב והשליכו עלה אריה מסבכו :
מסבכו נהם וברושי הרעל נשכני כתנין והשקני
כוס רעל מי החיה דומנו ורפואה תעל יי׳ ממית ומחיה
מוריד שאול ויעל :

בחדשי החמישי יעצו תרים להוציא דבות
בתשעה לחדש יללה השמיעו לי במסבות
במזל אריה גדו עמי חמו ולא מצאו תשובות אמר עצל שחל
בדרך ארי בין הרחובות :
הרחובות מלאו הו הו ויליל ונסעו אל הסלע יונק ועולל

לָמָה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם לִגְאֻלַּת אֲרִיאֵל · וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל ׃

בחדש הַחֲמִישִׁי יָרוּ כִּלְיוֹתֵינוּ חֵץ בְּנַחַל · בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ יֵרָעָה נַפְשׁוֹתֵינוּ כְּכַחַל · בְּמַזַּל אַרְיֵה יָרַד צָר וְנָהַם כְּנַהֲמַת יָם וְנַחַל · שַׁאֲגַת אַרְיֵה וְקוֹל שָׁחַל ׃

שַׁחַל יָהּ קִשְׁתִּי מוּגְרַעַת · בְּלַעֲנִי כַּתַּנִּין וְכַרְסוֹ מַעֲדַנֵּי שׂוֹבַעַת · יָהּ הוֹדַע שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ בְּנָאוֶה מוֹדַעַת · הַמְלַמֵּד לְאָדָם דַּעַת ׃

בחדש הַחֲמִישִׁי הוֹ הוֹ בְּכָל חוּצוֹת נִקְרָא · בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר נִקְרָה · בְּמַזַּל אַרְיֵה הֶנָּא וְקִינִים וָהִי וּמוֹרָא · אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא ׃

יִירָא הֲמוֹן שֵׁבֶט אַף נְנִיכִים · הֵמָּה אֲשׁוּר הַהוֹמִים הֲמוֹן רַחֲמֶיךָ יִתְאַפְּקוּ וְרַפֵּא מְשׁוּבָתָם כְּנִמַּת לַשָּׁבִים · שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים ׃

סלח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְּרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ · מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ ·

אל ארך אַפַּיִם אַתָּה · וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה נְקַדֵּם · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וּמֵחֲרוֹן אַפְּךָ תָּשׁוּב כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם · תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב בְּרָצוֹן מַאֲמָר · כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר ׃

ויעבר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ

אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה׃

וסלחת לעונו ולחטאתנו ונחלתנו׃ סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו׃ כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך׃ האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונתנו׃ שמעה יי׳ תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל המעתנו אל תחרש׃ ראה ענינו ועמלנו ושא לכל חטאתינו׃ על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃ על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃ כי שם שאלונו שובנו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו ליי׳ משיר ציון׃ איך נשיר את שיר יי׳ על אדמת נכר׃ אם נשכחך ירושלים תשכח ימיננו. תדבק לשוננו לחכנו. אם לא נזכרכי אם לא נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו׃ זכור יי׳ לבני אדום את יום ירושלים האומרים. ערו ערו עד היסוד בה׃ בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃ אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע׃ זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך׃ ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה׃ יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃ יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך׃ יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים׃ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך

סליחה

עד מתי יי׳ ביום זה לעומתך
במר תיליל עריתך עליצות תהלתך אשר שרתו עדיך
והתצוובבו בריתך אלהים באו גוים בנחלתך

עד מתי יי׳ גוים עריץ יעוזו כי אכל את יעקב
ובכל עת יבוזו אני אדרוש את שלומם והם ימרטו ויגוזו
בחרפת הכנלתיי ושפתי שוא נלוזו עד מתי יי׳
הרשעים יעלוזו ועת אן יצעק בשביה עבדך בן אמתך
אלהים באו גוים בנחלתך

עד מתי יי׳ תשלח שאון קמיך ושוממות היכליך
ותפוצת לאומך הלחוצים עליך ההרוגים על שמך
עד מתי עשנת בתפלת עמך אשר יהגו לפניך
על חרבן ביתך אלהים באו גוים בנחלתך

עד מתי יי׳ אשכבה בין שפתים ובין תשר וכירים
יכהו לי עינים לוהטים לי ישאפו ערב ובקר וצהרים
עד מתי אשתומם על חרבן פעמים עד מתי לא תרחם
הבית ירושלים ועד אן יהגה בער שאב צאן מרעיתך
אלהים באו גוים בנחלתך

רהוטה

אנשי אמנה אבדו באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזירות
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם חימה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם יודעים לעתור ולרצותך
כאב רחמת למענם לא השבות פניהם ריקם

מרוב עוננו אברו · נאספו מנו בחטאינו
סעו המה למנוחות · עזבונו בצרות ואנחות
פסו גודרי גדר · עומדי משיבי חימה
קמים בפרץ אין · ראויים לרצותך בעתר
שוטטנו בארבע פינות · תרופה לא מצאנו
שבנו אליך בבושת פנים · לחננך אל בעת צרותינו

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד ײ׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ײ׳ ושם נאמר

ויעבר ײ׳ על פניו ויקרא ײ׳ ײ׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו · כי אתה ײ׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך · האזינה ײ׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו · שמעה תפלתנו ײ׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש · אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים · נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ · זכור ײ׳ מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו · שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר · היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו · עד מתי ײ׳ תאנף לנצח

תבער כמו אש קנאתך: שפוך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת
נוהו השמו: אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: תבא לפניך אנקת
אסיר כגודל זרועך הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים
אל חיקם חרפתם אשר חרפוך יי: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו
זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור רחמיך יי וחסדיך
כי מעולם המה: זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה ארצת
שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים
יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך

סליחה

איילותי בגלותי לך נשאתי את עיני
אל נקמות חגור חמות והשב גמול לשכני
הפוך כסדום ארץ אדום מחריבי ארמוני
תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יי:

הלמוני הממוני קיסר ואספסיינוס
הדמוני השימוני טיטוס ואדריינוס
תרפוני רהפוני ואבד מני מנוס
הדיצוני הפיצוני עד אין נפוצי לכנוס
בלעוני ולעזוני ומלאו כרסם עדני
זכור חרפת וגדופת עמנים ומואבים

יום אמרים כהיכל דם בבאותם הכרובים

איך אמרתם לא עברתם לבד רוכב עבים

עם נקלה הלוא אלם אלהיכם כזבים

נאלמתי ונכלמתי ולא נשאתי פני.

יהל הדר בני יקר אשר שמוני לשמן

יום כרתי בער רוחי ונסכה מעול וחומץ

ומזרעי לישעי נרהתי כלי אומץ

ונתנו ראשי בברותי וישקוני חומץ

והשחיתו והמיתו שמונים אלף כהני

שבי עניה הומיה יש תקוה לאחריתך

נחמתיך ורחמתיך בשמעי את זעקתך

תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך

הנני קם ביום נקם ולקחתי נקמתך

נסוניך ושוטניך אוי יאבדו מפני

תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יי

רהוטה

אך זה היום מקורת חובי ההלילו הה ליוסד

נשמע בכל סביבי כי כו גבר אויב נטרוני כלביא חמותי

נתקו מורשי לבבי

בא שודד ביום שואה ושרשי שכלו ושערי בית תפארתי

בלהב אש אוכלו מלכה ושריה כחרב צר חוללו

ויאבל חיל וחומה יחדו אומללו

נאוני עליונים דביר קדשי הדמו אבלוני המנוגי וכל טובי

התמו האיך נקמתם עת קרעו ולא רמו כי אכל את יעקב

ואת נוהו השמו

רובים בוססו שערי טפרינו חומה איך כהפכה נהרנו בזעף אף

וחמה ושרתי במדינות שכוה שוממה מחוץ תשכל חרב

[illegible] ומחדרים אימה

השכח חנותי אם ידו תקצר · אמרו בני ציון יום עמדם
במיצר · הלתי רחמיך סגרת במעצר · עולליה הלכו שבי
לפני צר

המוני ותוגם באו מקדש זבולך · חללו המעון הנוה דביר
היכלך · באו נבלים וטמאו בית הלולך · אשר צוית לא
יבאו בקהל לך

ותאמר ציון אללי לי אללי · כי שדי זנחני וישגב מחבלי
בתולותי הלכו שבי ורוטשו עוללי · מי יתן איפא ויכתבון
מילי

זה כמה אני סגורה במגורי מריחי · מקדשי השמו וישברו
בריחי · היש מכאוב כמכאובי רעותי ואחי · אני יתומה
ואבי חי

חנון עד אן תהי נחלתך חרמה · נטושה ביד זרים שממה
ועזובה · אל שור תמרוריה ונאקתה הקשיבה · השיבנו יי
אליך ונשובה חדש

סוכך עזרי הראה לדלים הענומים · קוראי תענית חרדים
נרהמים · והפוך לששון ולשמחה ארבעת הצומים

אל מלך יושב על כסא רחמים

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות
עם בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל · אל שהורתנו לומר
שלש עשרה כמו לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו
שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי בענן ויתיצב עמו
[illegible] שם ויקרא בשם יי ויעבר [illegible]
[illegible]
[illegible] ונאמר [illegible]

ויעבר ײ על פניו ויקרא ײ ײ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח
לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו
כי פשענו : כי אתה ײ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
האזינה ײ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו : שמעה
תפלתנו ײ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : א
להים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל : כי הנה אויביך
יהמיון ומשנאיך נשאו ראש : על עמך יערימו סוד
ויתיעצו על צפוניך : זכור ײ מה היה לנו הביטה וראה את
חרפתנו : עד אנה ײ תשכחנו נצח עד אנה תסתיר פניך
ממנו : היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו :
היינו חרפה בגוים מנוד ראש בלאומים : ואתה מרום
לעולם ײ : אתה ײ לעולם תשב כסאך לדור ודור :
למה ײ תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה : אל
תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו : אל תשליכנו
לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו : אל תעזבנו ײ אלהינו
אל תרחק ממנו : אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין
עוזר : אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך :
אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו :

ויאמר חטאנו צורנו כנכתב בנוסח תחנון ויש
אומרים נפילת אפים

תחנה

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך :
יי זעקתי בינדי ומכובד שברי
הלא כה דברי כאש :

רפו ידים וצללו אזנים מיום ירושלים ואבלו נפשים ולבות
אנושים מקדש הקדשים מן האש :
חמת אל מציתי ולענה רויתי ותחת און ראיתי אהלי כושן
ומשכנות יקשן והנה תנור עשן ולפיד אש :
ילדי גלו ומוני עלו ואויבי שלו וחומות ציון אכלו ומקדשיה
נחלו ושעריה אוכלו באש :
העיר קינפו והבעיר באפו מזוזתו וסיפו ובאו פריצים
רועצים ורוצצים וערכי עצים על האש
הוי אריאל אריאל נתן למגדיאל ויצור ישראל השיב ימינו
אחור וגאונו והעביר את בנו באש :
למקדש מוריה נפשי הומיה ועיני בוכיה חולל הדרם
והשלך פארם וגלה יקרם ויתרם אכלה אש :

ואיה קנאתך וזרוע גבורתך והנה לעימתך גפן ענפה
ביר עפר ועיפה היתה לשריפה מאכולת אש :

ישעך מושיע תגלה ותופיע הליך להגיע עם דל ורזה
בזוי ונבזה הלא זה אוד מוצל מאש .
חטאי תסלח ואורך תשלח והדרך רכב צלח לקנאת אום
נגועה הצאן הצולעה מרכבותיך ישועה רכב אש
וסוסי אש
זרים קצץ וזדים רצץ ושמך תנוצץ מחשיכה גדולה

ולסורה ונולה ותהיה לה חומת אש

מזמור קלז

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
את ציון : על ערבים בתוכה תלינו
כנורותינו : כי שם שאלונו שובנו דברי שיר ותוללינו
שמחה שירו לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יי
על אדמת נכר : אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים
על ראש שמחתי : זכור יי לבני אדום את יום ירושלים
האומרים ערו ערו עד היסוד בה : בת בבל השדודה אשרי
שישלם לך את גמולך שגמלת לנו : אשרי שיאחז ונפץ
את עולליך את הסלע :

להוצאת התורה

איה כבוד אל בהיכלו	אוי כי חלף הלך לו
והארון והברית לא	ידענו מה היה לו
במה אתרצה אליו	אולי ישוב מזעמו
אוי כי נקלותי עליו	אחר התכבדי בשמו
שכחתי את מעלליו	וחכמה שב למקומו
ובנו כאבזר הפילו	גם פליטה לא היתה לו :
וכל קדש כי המשילו	קדוש יאמר לו
מעין איך יעזור צרו	אשר אמר קצרו ידיו
כמעט אשכח ביקרו	ואם אין אל בלעדיו

לולי נחמני חסדו אשר דבר לי ביד עבדיו
כי עתה יבא שילה אם יתמהמה חכה לו
יתום הקין וסר אהלו ויודע יי׳ את אשר לו :

לז הפרשה

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יי׳ אלהיך להכעיסו : העידתי
בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עוברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן
ימים עליה כי השמד תשמדון : והפיץ יי׳ אתכם בעמים
ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי׳ אתכם שמה : ועבדתם
שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון : ובקשתם משם את יי׳ אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי׳ אלהיך ושמעת
בקולו : כי אל רחום יי׳ אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע
להם : כי שאל נא לימים ראשונים
אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או
הנשמע כמוהו : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי : או הנסה אלהים לבוא לקחת
לו גוי מקרב גוי במסות באותות ובמופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה
לכם יי׳ אלהיכם במצרים לעיניך :

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים
אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש
ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוציאך
בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים
ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום
הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך
ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי
אלהיך נתן לך כל הימים.

ההפטרה

אסף אסיפם נאם יי אין ענבים בגפן
ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום: על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא
אל ערי המבצר ונדמה שם כי יי אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש
כי חטאנו ליי: קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה
בעתה: מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי
בה: כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם יי: מבליגיתי עלי יגון עלי לבי
דוי: הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היי
אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם
בהבלי נכר: עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: הצרי

אין בגלעד אם רופא אין שם מדוע לא עלתה ארוכת בת
עמי : מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי : מי יתנני במדבר מלון אורחים
ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בוגדים
: וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ
כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יי : איש מרעהו
השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע
רכיל יהלוך : ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו
לשונם דבר שקר העוה נלאו : שבתך בתוך מרמה במרמה
מאנו דעת אותי נאם יי : לכן כה אמר יי צבאות הנני
צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי : חץ שחוט
לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים
ארבו : העל אלה לא אפקד בם נאם יי אם בגוי אשר
כזה לא תתנקם נפשי : על ההרים אשא בכי ונהי ועל
נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו : ונתתי את
ירושלים לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה
מבלי יושב : מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר
דבר פי יי אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר
מבלי עובר : ויאמר יי על עזבם את תורתי אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה : וילכו
אחרי שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם :
לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם
את העם הזה לענה והשקיתים מי רוש : והפיצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אותם : כה אמר יי צבאות התבוננו
וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו

ותבואנה : ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו
דמעה ועפעפינו יזלו מים : כי קול נהי נשמע מציון
איך שודדנו בושנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו
משכנותינו : כי שמענה נשים דבר יי׳ ותקח אזניכם
דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה
כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל
מחוץ בחורים מרחובות : דבר כה נאם יי׳ ונפלה
נבלת האדם כדומן על פני האדמה וכעמיר מאחרי
הקוצר ואין מאסף : כה אמר יי׳ אל יתהלל
חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו כי אם בזאת
יתהלל המתהלל השכל וידוע
אותי כי אני יי׳ עושה חסד
משפט וצדקה בארץ
כי באלה חפצתי
נאם יי׳

פתיחה לקינות

למקדש מוריה עיני בוכיה ונפשי הומיה
חולל הדרם והשלך מאדם ונלה יקרם
ויתרם אכלה אש

אש תוקד בקרבי בעלותי על לבי בצאתי ממצרים
וקינים אעירה שחרים ואזכירה בצאתי מירושלים
אז ישיר משה שיר לא ינשה בצאתי ממצרים
ויקונן ירמיה ונהה נהי נהיה בצאתי מירושלים
ביתי התכונן וישכן הענן בצאתי ממצרים
וחמת יי׳ שכנה עלי כענגה בצאתי מירושלים
גלי ים המו וכחומה קמו בצאתי ממצרים
זדונים ישטפו ועל ראשי צפו בצאתי מירושלים
דגן שמים ועוד יזוב מים בצאתי ממצרים
לענה ותמרורים ומים המרים בצאתי מירושלים
השכם והערב סביבות הר חורב בצאתי ממצרים
וקרוא יי׳ אבל על נהרות בבל בצאתי מירושלים
ומראה כבוד יי׳ כאש אוכלת לפני בצאתי ממצרים
וחרב נטושה לטבח לטושה בצאתי מירושלים
זבח ומנחה ושמן המשחה בצאתי ממצרים
נסגלה לקוחה כצאן לטבחה בצאתי מירושלים
חגים ושבתות ומופתים ואותות בצאתי ממצרים
תענית ואבל ורדוף ההבל בצאתי מירושלים
טובו אוהלים לארבעת דגלים בצאתי ממצרים
ואהלי ישמעאלים ומחנות הערלים בצאתי מירושלים
יובל ושמטה וארץ שוקטה בצאתי ממצרים
מכור לעממיות וכרות לכריתות בצאתי מירושלים

כנורת וארון ואבני זכרון בצאתי ממצרים
אבני הקלע וכלי הבלע בצאתי מירושלים
לויים ואחרונים ושבעים זקנים בצאתי ממצרים
נוגשים ומונים ומוכרים וקונים בצאתי מירושלים
מיכה ירעני ואהרן ינחני בצאתי ממצרים
ונבוכדנצר ואדריינוס הצר בצאתי מירושלים
נערוך מלחמה ויי׳ שמה בצאתי ממצרים
רחק ממנו והנה איננו בצאתי מירושלים
סתרי פרוכת וסדרי מערכת בצאתי ממצרים
חמה נתכת עלי סובבת בצאתי מירושלים
עולות וזבחים ואשי נחוחים בצאתי ממצרים
בחיצות מדוקרים בני ציון היקרים בצאתי מירושלים
פארי המגבעות לכבוד נקבעות בצאתי ממצרים
שריקות ותרועות לקלון וזוועות בצאתי מירושלים
ציץ הזהב והמישל ורהב בצאתי ממצרים
אפס העזר והשלך הנזר בצאתי מירושלים
קדושה ונבואה ושכינה נראה בצאתי ממצרים
נגואלה ומוראה ורוח הטומאה בצאתי מירושלים
רנה וישועה וחצוצרות התרועה בצאתי ממצרים
וצעקה העולל ונאקת החלל בצאתי מירושלים
שלחן ומנורה וכליל וקטורה בצאתי ממצרים
ואליל ותועבה ופסל ומצבה בצאתי מירושלים
תורה ותעודה וסדר העבודה בצאתי ממצרים
חסרון התלמיד ובטיל התמיד בצאתי מירושלים
אלהי הצבאות הראנו נפלאות בצאתי ממצרים
וישיב שכינתו וסדר עבודתו בבואי ירושלים

תם

נחמות

לחוץ ומחוץ ירימנו · ונופל יוטל יקימנו ·
וכן זר ואכזר ידימנו · לראש הגוים ישימנו ·
וכאב על כן ינחמנו · וכדברו יעיצמנו ·
כאיש אשר אמו תנחמנו · כן אנכי אנחמכם :

אתה תקום תרחם ציון

דבר על לב נאנחה · והשב שה פזורה ונדחה
ואם הבנים שמחה · בשוב יי את שיבת ציון :
קול תשמיע מרום זבולך · לשארית נחלתך וחבלך
על הר גבוה עלי לך · מבשרת ציון :

אתה תקום תרחם ציון

נחמות

ציון הלוא תשאלי · לשלום אסיריך
דורשי שלומך והם · יתר עדריך
מים ומזרח ומ – · צפון ותימן שלום
רחוק וקרוב שאי · מכל עבריך :
ושלום אסיר תאוה · נתן דמעיו כטל
חרמון ונכסף לרד – · תם על הרריך
לבכות ענותך אני · תנים ועת אחלום
שבת שבותך אני · כנור לשיריך
לבי לבית א׳ ולפ – · ני א׳ מאד יהמה
ולמחניך וכל – · נגעי טהוריך
שם השכינה שכו – · נה לך והיוצרך
פתח למול שערי · שחק שעריך :

וכבוד יי׳ לבד היה מאורך ואין
שמש וסהר וכו - כבים מאיריך:
אבחר לנפשי להש - תפך במקום אשר
נגלו אלהים לחו - זיך וציריך:
את בת מלוכה ואת - כסא יי׳ ואם
יישבו עברים עלי - כסאות גביריך:
מי יתנני משו - טט במקומות אשר
רוח אלהים שפו - כה על בחיריך:
מי יעשה לי כנ - פים וארחיק נדוד
אנוד לבתרי לב - בי בין בתריך:
אפול לאפי עלי - ארצך וארצה אב -
ניך מאד ואח - נן את עפריך:
אף כי בעמדי עלי - קברות אבותי ואש -
תומם בחברון עלי - מבחר קבריך:
אעבור ביערך וכר - מלך ואעמוד בגל -
עדך ואשתוממה - ל הר עבריך:
הר העברים והר - ההר אשר שם שני
אורים גדולים - מאיריך ומוריך:
חיי נשמות אויר - ארצך וממור דרור
אבקת עפרך ונו - פת צוף נהריך:
ינעם לנפשי הלוך - ערום ויחף עלי
חרבות שממה אשר - היו דביריך:
במקום ארונך אשר - נגנז ובמקום כרו -
ביך אשר שכנו - חדרי חדריך:
אגוז ואשליך פאר - נזרי ואקוב זמן
חלל בארץ טמ - אה את נזריך:
איך יערב לי אכול - וישתות בעת אחזה

כי יסחבו הכל - בים את כפיריך :
או איך מאור יום יהי מתוק בעיני בעוד
אראה בפי עורבים פגרי נשריך :
כוס היגונים לבר היפי מעט כי כבר
מלאו כסלי ונפ - שי ממרוריך :
עת אזכרה אהלה אשתה חמרך ואז -
כור אהליבה ואמ - יגה את שמריך :
ציון כלילת יופי אהבה וחן תקשרי
מאד ובך נקשרו נפשות חבריך :
הם השמחים לשל - ותך והכואבים
על שוממותך ובו - כים על שבריך :
מבור שבי שואפים נגדך ומשתחוים
איש ממקומו על נוכח שעריך :
עדרי המונך אשר גלו והתפזרו
מהר לגבעה ולא שכחו גדריך :
המחזיקים בשו - ליך ומתאמצים
לעלות ולאחוז בסנ - סני תמריך :
שנער ופתרוס הי - ערכוך בגדלם ואם
הבלם ידמו לתו - מיך ואוריך :
אל מי ידמו משי - חיך ואל מי נבי -
איך ואל מי לוי - יך כהניך :
ישנה ויחלוף כליל כל ממלכות האליל
חסנך לעולם לדור ודור נזיריך :
איך למושב אל - היך ואשרי אנוש
יבחר ויקרב ויש - כון בחצריך :
אשרי מחכה וי - גיע ויראה עלות
אורך ויבקעו עליו שחריך :

לראות בטובת בחי- ריך ולעלות בשמ-
חתך כשובי אלי קדמות נעוריך

עלי ובא לציון

קוממיות נהלנו אל ארמוני ויקראו זה אל זה המוני
לכו ונעלה אל הר יי ואל בית אלהי יעקב
מהרו ואל עמי בשרו. ובשערים עברו עברו.
הוציאוה אל קצה הארץ ואמרו גאל יי את יעקב
נחמו נחמו עמי יאמר האל כי ישיב שבותכם למקדש ארץ
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב:

ואומרין ובא לציון

סדור לצום גדליה

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו
מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת
גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל
יום לזרע ידידיך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים
בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת לענו מקדם ומחרון
אפך תשוב כמו בתורתך כתוב ובצל כנפיך נחסה ונתלונן
כיום וירד יי' בענן תעבור על פשע ותמחה אשם כיום ויתיצב
עמו שם תאזין מנו שוע ותקשיב ברינן מאמר כיום
ויקרא בשם יי' ושם נאמר

ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו סלח לנו
אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך
האזינה יי' תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו שמעה תפלתנו
יי' ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש אלהים צבאות
השיבנו והאר פניך ונושעה אלהים צבאות שוב נא הבט
משמים וראה ופקוד גפן זאת אלהים לנו מחסה ועוז עזרה
בצרות נמצא מאד אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו בך צרינו ננגח
ובשמך נבוס קמינו כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו

הבישועות : כי שחה לעפר נפשנו. דבקה לארץ בטננו :
כי שבעה ברעות נפשנו . וחיינו לשאול הגיעו : מקול
מחרף ומגדף . מפני אויב ומתנקם : עורה למה תישן יי׳
הקיצה אל תזנח לנצח : למה פניך תסתיר תשכח ענינו
ולחצנו : קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך : עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך : קבץ נדחנו כאשר אמרת אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם יקבצך יי׳ אלהיך ומשם יקחך : עשה
עמנו כמו שכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי׳
אלהיהם : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם
בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
את שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה
ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך

סליחה

הן לא קצרה יד אל מהושיע אתכם
וכן לא כבדה אזנו משמוע צעקתכם
נפלאות מגאו הטוב כי אם עונותיכם
היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם :
מה בצע בגוף טהור ובו לבב מתגאל
ומה הועיל ביום מכסי : ויום ים להרע ואל

וְהוֹלֵךְ אַחֲרֵי בִצְעוֹ איך סְלִיחָה יְהִי שׁוֹאֵל
וְגֶבֶר יַהֲרֹג נַפְשׁוֹ הֲיִדְרוֹשׁ לְדָמוֹ גּוֹאֵל
בִּינוּ כִּי מִיָּדְכֶם הָיְתָה זֹאת לָכֶם
שִׁפְכוּ לְפָנָיו נַפְשְׁכֶם וְרָם לְבוֹת הַשְׁכִיבוּ
וְשַׁבְּרוּ אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וּבְתַאֲוֺתֵיכֶם רִיבוּ
וְקַלּוּ פַּחֵי מוֹקְשִׁים יְדֵי מַשְׁחִית הֲנִיבוּ
נִכְנָן מֵעַל כְּנִיתֶם בְּיַד צֶדֶק הֶחֱרִיבוּ
שׁוּבוּ נָא וְהָשִׁיבוּ מֵעַל כָּל פִּשְׁעֵכֶם
הֵיטֵב חִקְרוּ אַחֲרִית מַעֲשֵׂיכֶם וְהַכִּירוּ
וּבְיַד דַּעַת יֵצֶר לֵב זוֹנֶה הַסְגִּירוּ
וְאִישׁוֹנֵי רַעְיוֹנִים בְּקוֹל תְּשׁוּבָה הָעִירוּ
וַעֲוֺנוֹתֵיכֶם לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם הַזְכִּירוּ
הִזַּכּוּ וְהָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם
קִרְאוּ צוֹם וּמִסְפַּד מַר וְעַל חֵטְא קִדְשׁוּ עֲצָרָה
וְהִתְיַעֲצוּ אַךְ בַּעֲצַת הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה
מַה לָכֶם וְלָאַהֲבָה הָאֲדָמָה הָאֲרוּרָה
אֲשֶׁר הוּגָה לְרַגְלֵיכֶם חִנָּם רֶשֶׁת מְזוֹרָה
לְדַרְכְּךָ רַב הוּא מִכֶּם הַרְבּוּ צִירָה לָכֶם

רהוטה

אֲבָרְכָה מִפִּיפִיּוֹת אֱמוּנָה אֱמוּנַת תּוֹרַת בּוֹרְאוֹ
בּוֹרְאוֹ אָזְנֵינוּ גָּלָה נִגְלָה אֵלֵינוּ דְּרָכָיו
דְּרָכָיו עָזְבוּ הוֹרֵינוּ הוֹרֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם
וְאֵינָם יַעַן חָדְלוּ חָדְלוּ כְּמוֹ הֵם חָטָאנוּ
חָטָאנוּ וְהִנֵּה טָפַשׁ טָפַשׁ כַּחֵלֶב יִצְרֵנוּ
יִצְרֵנוּ תָּמִיד כּוֹבֵשׁ כּוֹבֵשׁ לַעֲבוֹד לְבָבֵנוּ
לְבָבֵנוּ תּוֹפֵשׂ מִמַּעַשׂ מִמְצָא בַּעֲוֺנוֹת נַפְשׁוֹ

נפשו בדרשה סליחה סליחה מכובד עון
עון ימחה פודה פודה מצרות צורנו
צורנו לקוראיו קרוב קרוב ואין רחוק
רחוק לגבהי שמים שמים ישמע תפלתנו
תפלתנו האל הקשב הקשב רנת שפתינו
שפתינו דברו נגידים נגידים היום יקדמוך
יקדמוך יקדמו רחמיך רחמיך יקריבו ישועה
ישועה ממכון שמים שמים תשמע זעקתינו
צעקתינו תעלה למעוני ואתה תענה יי׳

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל אל והורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש שובה יי׳ חלצה נפשנו הושיענו למען חסדך הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך שובה ישראל עד יי׳

אלהיך כי כשלת בעונך: שובו בנים שובבים ארפה:
משובותיכם הננו אתאנו לך כי אתה יי׳ אלהינו: ארפא
משובתם אוהבם נדבה כי שב אפי ממנו: קחו עמכם
דברים ושובו אל יי׳ ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו: וגם עתה נאם יי׳ שובו עדי בכל לבבכם
ובצום ובבכי ובמספד: וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו
אל יי׳ אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה: מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב
מחרון אפו ולא נאבד: לכו ונשובה אל יי׳ כי הוא
טרף וירפאנו יך ויחבשנו: כי הוא יכאיב ויחבש
ימחץ וידיו תרפינה: דרשו יי׳ בהמצאו קראוהו בהיותו
קרוב: יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי׳
וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: השב שבותנו
כאשר אמרת ושב יי׳ אלהיך את שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי׳ אלהיך שמה: השיבנו
יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך
וראה את שוממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: יי׳ שמעה יי׳ סלחה
יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך:

סליחה

יום באתם לחלות פני אל רם רמים
צעקתכם ישמע יוצר עולמים לרחמיו עת תבקשו איתני
עולמים: ואל שדי יתן לכם רחמים
יה כית שמתי אל שבתך מכון בראש הרים יהיה

נשא ונכון ובו איש ישמח ויבטח בטח ישכון וממשלתו תכון
לאויך ימים ואל שדי יתן לכם רחמים :

תהוטה

אלה אזכרה ונפשי עלי אשפכה כי אויבי בלעוני כעוגה בלי הפכה
כי בימי קיסר לא עלתה ארוכה לעשרה הרוגי מלוכה :

בלמדו ספר מפי משולי ערמת והבין ודקדק בדת רשומת
ופתח באלה המשפטים וחשב מזמת וגונב איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת

גבה לב בליעל עובר אלילים ויצוה למלאות פלטרו מנעלים
וקרא לעשרה חכמים גדולים מביני דת וטעמיה בפלפולים :

דינו משפט זה לאשורו ואל תעותהו דין כזב לאמרו כי
אם הוציאוהו לאמתו ואורו וכי ימצא איש גונב נפש אחיו
מבני ישראל והתעמר בו ומכרו

הם השיבוהו ומת הגנב ההוא נא איה אבותיכם אשר
אחיכם מכרוהו לארחת ישמעאלים סחרוהו ובעד נעלים
נתנוהו

ואתם קבלו דין שמים עליכם כי מימותם לא נמצאו ככם
ואם הם חיים הבאתי דינם לפניכם ואתם תשאו עון אבותיכם :

זמן תנה לנו שלשה ימים עד שנדע אם הדבר נגזר
ממרומים ואם אנחנו חייבים ואשמים נקבל גזירת
מלא רחמים

חלו וזעו ונעו כלמו על רבי ישמעאל כהן גדול
נשאו עינימו להזכיר את השם לעלות לאדונימו לדעת

אם יצאה הגזירה מאת האלהים

טהר רבי ישמעאל את עצמו והזכיר את השם בסלודים ושאל
מאת המלאך לבוש הבדים ונם לו קבלו חכמים צדיקים וידידים
כי שמעתי מאחרי הפרגוד כי בזאת אתם נלכדים
ירד רבי ישמעאל והגיד לחביריו מאמר האל וצוה בליעל
להרגם בכח ושנים מהם הוציאו תחלה שהם גדולי ישראל
רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול ורבן שמעון בן גמליאל
כרות ראשו הבינה ממנו לבצון מראות במתת משיחת לדי
מעון להפיל גורלות צוה צפעון ונפל הגורל על רבן שמעון

לשפוך דמו מהם לשמר פר וצווח עליו רבי ישמעאל בקול מתי
כשופר אם הלשון הממהרת לדבר אמרי שפר איכה לוחכת
את העפר

מה מאד בוכה עליו בחרדה בת בליעל לקול בכייתו עמדה
תואר יופיו בלבה חמדה ושאלה מאת אביה מיתתו להעמידה

נאץ בליעל דבר זה לעשותו להפשיט את עורו מעל פניו שאלה
מאתו לא איחר שוא דבר זה לעשותו צרח רבי ישמעאל בקול
מר ליוצר נשמתו

שרפי מעלה צעקו במרה זו תורה וזו שכרה עוטה אור
כשלמה נאדרה אויב מנאץ שמך הגדול והנורא ומחרף
ומנאץ על דברי תורה

ענתה בת קול משמים אם אשמע קול אחר אהפוך עולם למים
לתהו ובהו אשית הדומים גזירה היא מלפני קבלוה מקיימי דת
יומים

מקידים נהרגו מאחרי שבת כנסיות מלאים מצות כרמון ודורשים
בכל זוויות וצוה להוציא רבי עקיבא חורש כתרי אותיות

וסרקו את בשרו במסרקות של פיפיות
צוה להוציא רבי חנינא בן תרדיון מבית אולמו בחבלי
זמורות כרכו גלמו סביבין של צמר שמו על לבו לעכב
עצמו מיד משכבת וספר תורה עמו
קוננו עם לא אלמן כי עמים הרגו ושופך דמו לשם
שמים מסרו עצמו בהריגת רבי חוצפית התורגמן

רעדה תאחזנו כל שומעי שמוע ותזל כל עין דמע במוע
ויהפך לאבל כל שעשוע על הריגת רבי אלעזר בן שמוע

שחטונו כבני עדינה שוממה והריעו לנו מכל מלכי האדמה
והרגו ממנו כמות וכמוה בהריגת רבי יהודה בן דמה

תקנו עלינו מנות להפר ומאנו לקחת הון וכופר כי אם
נפשות הוגי אמרי שפר כמו רבי ישבב הסופר

יחיתוני צוררי ומעני ומלאו כריסם מעדני והשקוני רוש
ומר ולעני בהריגת רבי יהודה בן חבינאי

דברת בית יעקב אש ובית יוסף להבה הן עתה אש כמו אורם
כבה כי הם הסכימו להרוג עשרה צדיקים באיבה עם רבי
יהודה בן בבא

יפקוד צורי שוכן מעוני את עון מבקשי רעתי ויודע לעיני
בני עמי נקמת דם אנשי עדתי השפיך לעומתי בבית תפלתי
ארץ אל תכסי דמי ואל תהי מקום לזעקתי
הנני נוקם ונוטר יאמר צור ישועתי לנקום נקמת דמי בית
ישראל ביתי וביום עתידות ועמים שוסיתי ונקיתי דמם לא

נקי

[illegible] נקתם [illegible]
הדנים גוים לשמו בגו המשל ופחת שמרנו ועושה שלום
במרומו [illegible] ונחם עבדיו יקום ממקומו ונקם ישיב לצריו
[illegible] וכפר אדמתו עמו [illegible]
הישב לשכננו שבעתים אל חיקם [illegible] ובבא מהרה שנת
שלומים ויום נקם [illegible] ולאומות עמך יהיו לששון יצר לבבם
וחלקם עם [illegible] גדליה בן אחיקם [illegible] יום
יי רם ונשא [illegible] היום תכפר לעונות ותסלח
לאשמים וזכור לנו היום ובכל יום ברית אבות לבנים נרחמים
אל מלך יושב על כסא רחמים [illegible]

אל מלך
יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל
אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד
יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר

ויעבר
יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת
לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו
שמעה תפלתנו יי [illegible] האזינה [illegible] תחקיע
אתה הא עושה פלא הודעת בעמים עוזך [illegible] אתה מושל

בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם לך שמים אף לך ארץ
תבל ומלואה אתה יסדתם צדק ומשפט מכון כסאך חסד
ואמת יקדמו פניך אלהים יי לעולם תשב כסאך לדור ודור
ואתה בקרבנו יי ושמך נקרא עלינו אל תניחנו אל תבואנו
רגל גאוה ויד רשעים אל תנידנו אל תתן יי מאויי רשע
זממו אל תפק ירומו סלה אל תתן לחית נפש תורך חית
ענייך אל תשכח לנצח אל תשכח קול צורריך שאון קמיך
עולה תמיד אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל
חי אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו
אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו אל תעזבנו
יי אלהינו אל תרחק ממנו אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי
אין עוזר אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך
אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו

ויאמר חטאנו צורנו ככתב בצום התורה

אבינו מלכנו חטאנו לפניך מלכנו
אין לנו מלך אלא אתה
אמ עשה עמנו למען שמך אמ
חדש עלינו שנה טובה
אמ חדש עלינו גזירות טובות אמ
בטל מעלינו גזירות קשות ורעות
אמ הפר עצת אויבינו אמ
קלקל מחשבות שונאינו
אמ שלח רפואה שלימה לכל חולי עמך אמ
עצור מגפה מנחלתך

אמ כלא דבר וחרב ורעב רעה וצרה ויגון ועון
ושבי ומשחית ומגפה וגזרה קשה מבני בריתך
אמ זכור כי עפר אנחנו
אמ קרע רוע גזר דיננו אמ
מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו
אמ מחול וסלח לכל עונותינו אמ
מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך
אמ החזירנו בתשובה שלמה לפניך אמ
גזור עלינו חיים טובים
אמ כתבנו בספר חיים טובים אמ
כתבנו בספר רפואות
אמ כתבנו בספר מזונות פרנסה וכלכלה אמ
כתבנו בספר גאולה וישועה
אמ הצמיח לנו ישועה בקרוב אמ
הרם קרן משיחך
אמ הרם קרן ישראל עמך אמ
חמול על עוללינו וטפינו
אמ שמע קולנו חוס ורחם עלינו אמ
קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
אמ נא אל תשיבנו ריקם מלפניך אמ
עשה למענך ועננו אם לא למעננו
אמ עשה למענך ועננו אמ
עשה למענך והושיענו
אמ עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא
שנקרא באהבה עלינו
אמ חננו ועננו כי אין בנו מעשים צדקה וחסד
עשה עמנו למען שמך הגדול והושיענו

תחנה

אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך [illegible]
[illegible] תבני משערות ראשי [illegible] ומחריבי מקדשי
שחותי לא אהע נפשי [illegible] עניתי בצום
אספו לי חסידי [illegible] כעלי בריתי אחרי [illegible] המעונים כנרך מעבירי
קדשו צום [illegible]
וקראו עצרה כלב חרבו והוח נשבה [illegible] וכי גבר אויב החזיק
החרה [illegible] קראו צום
בענות אדם נפשו ולא יסור ממוקשו [illegible] הלכוף כאגמון ראשו
הלזה תקרא צום
נתנסה ונבקשה מאלהינו עדרשה להחדש בקרבנו רוח
חדשה הלוא זה צום [illegible]
יבחר אלהים לב חרשים בשת לישר מעקשים בינו זאת
כל נפשים בכל לבבכם ובצום [illegible]
מרמס לעוברי אליל [illegible] ערי קדשך לזאת איליל שברת
משוש תוף וחליל [illegible] ואבכה בצום [illegible]
ביום צרה ותוכחה [illegible] יום בכי ואנחה [illegible] וערבה כל שמחה
אבל גדול ליהודים וצום [illegible]
דורש דמים נקום נקם [illegible] הם גדליה בן אחיקם ענני יי׳ עננו
ואל תשיבנו ריקם [illegible] פנים צום [illegible]
לכו נא ונוכחה חרצובות רשע נפתחה יהיו לבית יהודה
לששון ולשמחה צום הרביעי [illegible] וצום החמישי
וצום השביעי וצום :

[illegible]
ענה
[illegible]

מזמור י'

למה יי' תעמוד ברחוק תעלים לעתות
בצרה : בגאות רשע ידלק עני
יתפשו במזימות זו חשבו : כי הלל רשע על תאות נפשו
ובוצע ברך נאץ יי' : רשע כגובה אפו בל ידרוש אין
אלהים כל מזימותיו : יחילו דרכיו בכל עת מרום
משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם : אמר בלבו בל
אמוט לדור ודור אשר לא ברע : אלה פיהו מלא
ומרמות ותוך תחת לשונו עמל ואון : ישב במארב
חצרים במסתרים יהרוג נקי עיניו לחלכה יצפונו :
יארוב במסתר כאריה בסכה יארוב לחטוף עני יחטוף
עני במשכו ברשתו : ידכה ישוח ונפל בעצומיו
חלכאים : אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה
לנצח : קומה יי' אל נשא ידך אל תשכח ענוים :
על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרוש :
ראיתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך
יעזוב חלכה יתום אתה היית עוזר : שבור זרוע רשע
ורע תדרוש רשעו בל תמצא : יי' מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו : תאות ענוים שמעת יי' תכין
לבם תקשיב אזנך : לשפוט יתום ודך בל יוסיף עוד
לערוץ אנוש מן הארץ :

לעשרה בטבת

וארץ שנל רומי ונקלה כבודי לעפר · שתה נפשי וקצרה ידי הלעד
יחשף סתרי ויער נעורי · הומים גלי נפשי וקודחים שביבי בתרי
מרי זכרי יגוני אאנח בעודי · ואתה יי מגן בעדי :

בעדי רבה צר צבא ומלחמה קדש · יפעת הודי חלל כתרת
והרס · הלא כיום זה אקרא צום ועצרה אקדש בחדש העשירי
בעשור לחדש :

בחדש העשירי אאנח בשברון מתנים · הוא
חדש טבת נלכדתי בפח ויבשתי
שפתים · בעשור לחדש ימס לבבי להשמעות אזנים · סמך
מלך בבל ידו על ירושלים :

ירושלים נרמה על כן כבודי ירדם · ואשכבה בתאניה ואניה
נרדם · כי צר צרי על עירי ואתה במגן קדם · מגן גבורהו
מאדם :

בחדש העשירי שפלתי מארץ כי חורב בסף
מקדשי · הוא חדש טבת מעון
כשלתי ולא אשא ראשי · בעשור לחדש ואת דרכי הישר
בנפלי במוקשי · יי בסומכי נפשי :

נפשי שמתני לשאול כבור א בקהלנו יחד · הוא סתר עמי
ומגינם מפחד · אומר תחנוני הקוראים יחד · יעלו על המגן
האחד :

בחדש העשירי אנו ואבלו פתחי עמים
ומשכניהם : הוא חדש טבת

לבבות אומללו ונתקו מורשיהם · בעשור לחדש בא אריה על אדמת
קדושים ועריהם · ויסמך איש עליהם · ויסמך
עליהם לומדה עיני להיות בוכיה · חול יחול
לבבי ונפשי כם המיה · כי הלך אויב בקדש ויערותיה
בשביה · ונפשו לא חיה

בחדש העשירי נהמו על כפירים ומשלובי
עוילים · הוא חדש טבת ירושה
נתן ביתי לעובדי אלילים · בעשור לחדש הנחם יי לבם
היהודים האומללים · סומך יי לכל הנופלים
נופלים ימי שמחתי ואחל ומשמן בשרי ירזה ·
לפני יי אשפך נפשי ודם לבבי אזה · הצרי אין בגלעד
ואשאל כל נביא וכל חוזה · האחיה מחולי זה

בחדש העשירי ולד השלך עליך יאלה על
עריו וזבוליו · הוא חדש טבת
דלקוהו עריו וגברה יד שולליו · בעשור לחדש הגית פיו
עונות על מבחר מגדליו · אשר יסמך איש עליו
עליו ימר לבו כי אורבים ישאפוהו · הנה
מפיו יצא כי מביתו דחפוהו · בלעתהו מצולה ומים
זדונים שטפוהו · כתרו את בנימן הרדיפוהו

בחדש העשירי ברחובותינו אשורנו ישפכו ·
הוא חדש טבת נרותינו כבו וכהשתה
דועכו · בעשור לחדש נפשות אביונים על יונים השלכו ·
ועל אלהי ישראל נסמכו
נסמכו עליו מדי יום ביומו גמדי חדש בחדשו · תמיד
יפצחו רנה ויכינו לבם להקדישו · דלו עיניה למרום ישראל
קדושו · ואשר נתן כתר מלכות בראשו · צ״ח

בחדש העשירי תנין בלע בניך ונשמד

עריתך הוא חודש טבת מישר אחר בא אל הלבנון ויכס
בכנפיו ארמתיך בעישור לחודש אפך ההפך עלי ובלהות
עבירתך עלי סמכה חמתך
חמתך לשבר ספחת עם נחלתך נתתהו למשסה ורחקתיהו
מביתך הם חפצי קרבתך ויספרו תהלתך אין [illegible]
כי בי אין מלתך

בחודש העשירי לפניך תבא תפלתם ועל מרעה
להנחם הוא חודש טבת חזק
זרועותם ואל לעד תנחם בעשור לחודש לעד אל תתפשם
וברוגז תזכור רחם עליך נסמכתי מרחם
מרחם גוחי ומיסר בפי עוז ודעת ינעם
ומחונן ענוים שכל וטוב טעם עושה שמים ובורא אדמות
ורוקעם עוד למד דעת את העם

בחודש העשירי תאחזני ידך וימינך תסעדני
הוא חודש טבת השיבני אליך
ומלפניך אל תשליכני בעשור לחודש ישועתי הקשיבה
כל היום תבכני ורוח נדיבה תסמכני
תסמכני בנאמך וכלה באפך מוני ומעבר חטאתי נבער
מרבית עוני ואשיר רננות על שגיונות בכים מעוני
אם שוב ישיבני יי

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו
מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו
אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת
גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל
יום לזרע ידידיך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת לענו
מקדם ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך כתוב

ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יי׳ בענן תעבור על
פשע ותמחה אשם כיום ויתיצב עמו שם תאזין מנו שוע
ותקשיב ברצון מאמר כיום ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח
לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו
כי פשענו : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו : ישמעה
תפלתנו יי׳ וישועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש :
אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו : אלהים
בושנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך : אין לנו פה
להשיב ולא מצח להרים ראש : כי עונותינו עברו ראשנו
כמשא כבד יכבדו ממנו : כי עונינו נגד נדאג מחטאתנו
כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתינו גדלה עד לשמים
כי עונותינו רבו מלמנות וחטאתינו עצמו מספר : לך
לבדך חטאנו והרע בעיניך עשינו : כי פשעינו אתנו
ועונותינו ידענום : ידענו יי׳ רשענו עון אבותינו כי
חטאנו לך : לך יי׳ הצדקה ולנו בשת הפנים כהיום הזה
אם עונינו ענו בנו יי׳ עשה למען שמך : אם עונות תשמר
יה יי׳ מי יעמוד : כי עמך הסליחה למען תורא : כי עמך
מקור חיים באורך נראה אור : כי רבו משובותינו לך חטאנו
הרב כבסנו מעונינו ומחטאתינו טהרנו : זכור רחמיך יי׳
וחסדיך כי מעולם המה : זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם

קוינו לך: זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך: ליי׳
הישועה על עמך ברכתך סלה: יי׳ צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי׳
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים: יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה

שארית אום נעצבת | לפניך נצבת
כמו אלף שנים | כבור גלות יושבת
היום אשר סמך ארי | עלי רעות חושבת
בחדש העשירי | הוא חדש טבת
בחדש זה אני אבלה | דמעותי עד יבושת
יען כי בו נקהלו | עלי תלאות שלושת
כי החל הנגף | בעם נצמדו לבושת
ובו סמך עלי ארי | פרסות סוסיו נחושת
וגם נאסף בו עזרא | תופש ספרים חמשת
ונשארתי מאחריו | כיתומה נעזבת
ארי סמך בחדש זה | על עיר ירושלים
ויהי חזן בכבדי | ונחפשו שולים
לשמע זאת הלא נבהלו | יצועתי הבלים
ואבכה מר ואיליל | כמו יללת אגלים
ואתמרמר וכנשר | קרחתי הרחבת
צורי המון רחמיך | יהמו עלי רחמיך

ויעלה שאון קמיך | אל כס שמי מרומך
ושוב ורחם והנחם | על הרעה לעמך
ופדה סוערה עניה | כבור גלות יושבת
פנה אלינו ברחמים | ורחם ירושלים
ביום זה תיליל למולך | כמו יללת אגלים רחם
וישועת עמך תעלה | לך שוכן שמים
וראה כי כבר לקחו | בחטאתם כפלים
לזאת תהיה | לישועתי קשבת

רהוטה

אנשי אמנה אבדו | באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ | דוחים את הגזירות
היו לנו לחומה | ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם | חימה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם | יודעים לעתור ולרצותך
כאב רחמת למענם | לא השבות פניהם ריקם
מרוב עונינו אבדו | נאספו ממנו בחטאינו
סעו המה למנוחות | עזבונו בצרות ואנחות
פסו גודרי גדר | צומתו משיבי חימה
קמים בפרץ אין | ראויים לרצותך בעתר
שוטטנו בארבע פנות | תרופה לא מצאנו
שבנו אליך בבושת פנינו | לחננך אל בעת צרתנו

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל
אל שהורתנו לומר שלש עשרה

זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה : כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר :

ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך : האזינה יי' תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו : שמעה תפלתנו יי' ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד : אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו : אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים : אלהים הרס שנימו בפימו מלתעות כפירים נתוץ יי' : אל נקמות יי' אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים : עד מתי רשעים יי' עד מתי רשעים יעלוזו : תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם : ואנחנו עניים וכואבים ישועתך אלהים תשגבנו : ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך : ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו : עינינו אל יי' אלהינו עד שיחננו : חננו יי' חננו כי רב שבענו בוז : זכרנו יי' ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור רחמיך יי' וחסדיך כי מעולם המה : זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא

שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

רבצ״י

סליחה

צור ישעי מושיעי אשר צופה כל רזה
ישעה עליון לקול אבין וישועתו לא תבזה
לכבו מר ביום נאמר לבן בוזי החוזה
כתב לך את שם היום את עצם היום הזה

יה צבאות זכור תלאות אשר צרו מאוד עליהן
במזל גדי הלוא בעדי נאספו שלשתיהם
ובו נאסף ראש הסף הוא עזרא הכהן
ובו סמך מנאין שמך על קריה משושיהן
כל אלה קראוני ותבות כזה וכזה

ארי עלז ביום הלז ויתן קלקל למיל עירי
וקם עשירי בעשירי לכלות שאר העשירי
ועיר קשור אני לאשור עדי נצב אלי צירי
להשחית כל פרי אשכול ולבצור ענבי נזירי
אני נגרע ולא ארע למי אבכה הזה או זה

סמוך עמך ביום סמך ארי על עיר תקדש
מחה פשעם וחיש ישעם בעשור לחדש
ולתהלה בבתחלה שמך בהם יתקדש
והמלוכה תנסיכה כימי קדם חדש
ואז לציון בשוב עליון עין בעין נחזה

רהוטה

אזכרה מצוק אשר קראני באדבע מכות בחדש זה רכאני

נדיתני הבאתני אש אלי [illegible]ך עתה הלאני

רחפני בשמונה בו שמאלית וימנית · הלוא שלשת ימים

קבעתי בתענית · ומלך יון אנסני לכתוב יוונית · על גבי

חרשו חורשים האריכו למענית

זועמתי בתשעה בו בכלימה וחפר · חשך מעלי מעיל הוד

ושפר · טרוף טורף הנותן אמרי שפר · הוא עזרא הכהן

הסופר

יום עשירי בו צוה בן בוזי החוזה · כתב לך את שם היום

בספרי החוזה · להיות לזכרון לעם נמס ונבזה · את עצם היום

הזה

מנין סדר חדשים בחמשה בו אעיר · נהי ויליל במו פי

אעיר · ספר פורענות לבבי יבעיר · בבא הפליט מירושלים

הוכתה העיר

על אלה על פני אבק זריתי · ועל אלה קבר כריתי

פניתי לי ארבעתהן נותץ בי נריתי · צדיק הוא יי׳ כי פיהו

מריתי

קראתי שמך מתנחם על רעתי · ראה עניי ושמע קול

פגיעתי · שמע תחנתי וחיש ישועתי · אל תעלם אזנך

לרוחתי לשועתי

ירח טבת מאד לקיתי בו · ונשתנו עלי סדרי שמו נתיבו

סדרתי פשעתי גלה לי סורי טובו · האומר לים פה תבוא

סגיא כח שוכן מרומים · לנו היום תשלח נחומים

והפוך לששון ולשמחה ארבעת הצומים · אל מלך יושב

על כסא רחמים

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות

מוחל עונות עמו מעביר ראשון ר׳

ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום וכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו

כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר עד אנה יי׳ תשכחנו נצח עד אנה תסתיר פניך ממנו למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו אל תעזבנו יי׳ אלהינו אל תרחק ממנו אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך נא אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו

תחנה

אלהי ישר׳ שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך.
יגוני קראוני אבל יום סמך מלך בבל
אל ירושלים:
העביר המונו ועטה גאונו בימנו היה הקסם על ירושלים:
ועושי מלאכת שמים שופך דמם כמים סביבות ירושלים
דיה נתתני ונלמדה כהשחיתו את גאון יהודה ואת גאון
ירושלים:
השפיל מגדל והפיל אפריון ויצת איש בציון ואכלה
ארמנות ירושלים:
העיר בני נבל על בני כי ירד רע מאת יי׳ לשערי
ירושלים:
לקדר שלם גמול ואל תדום זכור יי׳ לבני אדום את יום
ירושלים:
וראה כי אפס עזוב ועצור ואויב עלי יציר בחומות
ירושלים:
יחלנו תחבושת והנה מחתה עד מתי אתה לא תרחם את
ירושלים:
עשה למענך י׳ עליון הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלים:

מזמור סט

למנצח על ששנים לדוד: הושיעני אלהים
כי באו מים עד נפש: טבעתי
ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבולת שטפתני:

יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי : רבו משערות
ראשי שונאי חנם עצמו מצמיתי אויבי שקר אשר לא גזלתי אז
אשיב : אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו :
אל יבושו בי קויך יי' אלהים צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל :
כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מוזר הייתי לאחי ונכרי
לבני אמי : כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי :
ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי : ואתנה לבושי שק ואהי
להם למשל : ישיחו בי יושבי שער ונגינות שותי שכר :
ואני תפלתי לך יי' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת
ישעך : הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי
וממעמקי מים : אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה
ואל תאטר עלי באר פיה : ענני יי' כי טוב חסדך כרוב רחמיך
פנה אלי : ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני : קרבה
אל נפשי גאלה למען אויבי פדני : אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי
נגדך כל צוררי : חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין
ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני
חומץ : יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש :
תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד : שפך
עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם : תהי טירתם נשמה באהליהם
אל יהי יושב : כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך
יספרו : תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך : ימחו
מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו : ואני עני וכואב
ישועתך אלהים תשגבני : אהללה שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה : ותיטב ליי' משור פר מקרן מפריס :
ראו ענוים וישמחו דורשי אלהים ויחי לבבכם : כי שומע
אל אביונים יי' ואת אסיריו לא בזה : יהללוהו שמים וארץ
ימים וכל רומש בם : כי אלהים יושיע ציון ויבנה ער—

יהודה וישבו שם וירשוה : וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי
שמו ישכנו בה

ס״ף

לשבת שקלים

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
מלך עוזר ומושיע ומגן ׃ ברוך אתה יי׳ מגן אברהם ׃

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב
להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם ׃
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים
רופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר
מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ׃ ברוך אתה יי׳ מחיה
המתים ׃

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו

כי אתה יוצר נגוהים גבוה על כל גבוהים
ואחריך לבבו נגהים כי אתה יי׳ הוא האלהים
כי אתה יגופם ורואם מטיבם מאז בראם
ובשמות כלם קראם המוציא במספר צבאם ׃
כי אתה חמודות עולם כח היצורים כלם
באהבתו בנים נהלם ובחמלתו הוא גאלם ׃
כי אתה קדוש ועליון בעיר כי אם בציון
מעוז לכל כושל ומדיון מחסה לדל ומעוז
לאביון ׃

שלשו קדשו לך נעריץ כסוד קדושים רבה ונורא הוא
על כל סביביו

ככתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו

ויסיים השליח כמו שכתוב באחרים

מגן

יונה בנלמון כהשלתה כחושת · יפו פעמיה בהתאספה
אוסף · יקרה מפנינים לערות בכוסף · תפוחי זהב
ובמשכיות כסף

יציר נאמן כחיר עם ונגירם · צרופה בהזהירה לקדושים
בהועדם · צלצלי שמע אז המתיקו בסודם · ומשנה
הכסף לקחו בידם

חמדת שעשועים הנחילם באהב · חצובת נוזלים מסובבת
להב · חרדו לחזות יוצאי רהב · לכסף מוצא ומקום
לזהב

קורא חבר מסור אמוני · קנויה ראשית להוריד להמוני
קול המון כשמעו מתוך ענני · לי הכסף ולי הזהב אמר
יי צבאות

העמיק סרה עמי במעל · הורו והרדו נטש ונעל
היה כקשת רמיה וישב לא על · וכסף הרביתי לה וזהב
עשו לבעל

לומר מהגיע עלי תועה כפרה · להורות ששים נתיבות
שחרה · לא נורע ערכה ותמורת מכרה · ולא ישקל
כסף מחירה

וכהעלותו למזור מזור ותחבושת : והסיר קלון הנזר לבושת
והקהיל המולה לצוות אר'שת : תרומת יי' זהב וכסף ונחשת
ידידו יה כחפץ מנגן להנצל ידועיו במשפט להלך אל
אל ידע ערך מספר והראה ליקותיאל : כי תשא את ראש
בני ישראל :

כתוב

וידבר יי' אל משה לאמר : כי תשא
את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו
איש כופר נפשו ליי' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקוד
אותם : ונאמר אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ : ונאמר בפרש
שדי מלכים בה תשלג בצלמון : ונאמר ויאמר יי'
אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם : ונאמר
ויחל משה את פני יי' אלהיו ויאמר למה יי' יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה
ונאמר ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם יי' לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר
ארחם : ונאמר לא יותן סגור תחתיה ולא ישקל כסף
מחירה :

פזמון

ידד צוה אז מענה | לשבטי יה ונדודיהם
כחלות רועה עלי מקנה | והעביר בגדם ומרדיהם
חילם בחילם לך תמנה | וכופר תקח מן ידיהם
כי תשא את ראש בני | ישראל לפקודיהם
צפוניך מה נהדרו | ואשרי בני שעשועיך
כי לא בהמון נמכרו | וחנם יבואם ישעך

העת באחת נבעת · נשאתם כאב על זרועך
דרכי לך לא נסתרו · וכל העונות זרועיך
ולי מה יקרו · רעיך אל ומה עצמו ראשיהם
תשקית משחת בלי · נפש עסיסים כך תוססים
וטרם מטה עד לא חלי · בשך מזוריהם נעשים
חדל כפרי על מעלי · יום עם דמיהם מתבוססים
שופכי דמי את מאין כלי · ומפשיטי כות כמו שוסים
בשלחם כתונת הפסים · ויביאו אל אביהם
קינו פשעם העברת · וכבית אש החרון
ומעיל במעיל המכת · ותלבשאת כמו אהרן
ועשרים בעשרים ספרת · סופת ואות לדור אחרון
ושקלי קדש הזהרת · תת לעבודת הארון
להם יהיו לזכרון · תמיד לרנן להם

ככתוב

ונאמר ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר
אם יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה

אל כרוג

ימנה עדר נפוץ · כמדבר מאשלין
יאוסף אל מרעיהו · ואל תחת צלליו · יכונן בית מלך
ומגדל מהלליו · אלף המגן · תלוי עליו

מגן

מחיה

יה נשאת לעם שמך יאהבון · ימי ישע יערתם יאתיון
ויקרבון · יה פלאי מסריך מהוד לתור יעבון · אספים
מחול יערבון
יצור התולה עולם כאשכול · יצוך דרכיך למלל מי יכול
יבאיך יאוות לבל ישכל שכול · במספר במשקל לכל ח

חיית תאוחות והנעימת נועם · חימה להעביר ולרצות זעם
תקקת חוק לדעת בכל פעם · את מספר מפקד העם

קנויך חשקת קרנם להרים · קצבת משקל כסף כפורים
קראת להיות זכוריהם ספורים · במספר שמות מבן עשרים
ב
לישועתך יקוו מבית מסגרותם · להושיב חורב מעונתם וסוכתם
לפניהם כמאז תעבור בראש מחנותם · ושא את מספר
שמותם
ויגל כל משא וחזון כל ספר · ותחיש בשורת נותן אמרי שפר
והיה מספר בית אשכול הכופר · כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר

ככתוב

והיה מספר בני ישראל כחול הים
אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום
אשר לא יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי
ונאמר אספרם מחול ירבון הקיצותי ועודי עמך · ונאמר
כה אמר יי׳ צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם
ומאין בהמה ובכל עריו נוה רועים מרביצים צאן

פזמון

יוסיף לקנות מקנה · חי לי עדר ננש ונענה
ועוד תעבורנה משנה · הצאן על ידי מונה
עוד אסוף תאסוף ידידים · וקדושיך יהיו בידך לאחדים
וראה כי נמכרנו לעבדים · ולשפחות ואין קונה
חזון נסת מלב מושלים · תגלה ותחיש גואל לגולים
וכונן נוה קדש ובית אלילים · יהרס ולא יבנה
קנא לשמך נורא ועליון · למכור חנם תנה קץ פדיון

מהר והשמיע לעסדל ואביון ׃ ראשון לציון הנה
לחיני תנוה ממעין ערץ ׃ וזכור ברית אב הבטחתו
כברץ ׃ אשר יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה ׃

ונאמר בערי ההר ובערי השפלה ובערי
הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלים ובערי יהודה ועוד תעבורנה הצאן על ידי
מונה אמר יי׳

כרוג

יי׳ יחיה שארית אביונו ׃ מיומים הכו בשבט חרונו
ביום השלישי נחל עדנו ׃ יקימנו ונחיה לפניו

משלש

זיו כבודך תמוץ בת משכלת ׃ זרועך בהגלות תנין —
מחוללת ׃ זך בשוסך לחדש ממשלת ׃ משפט לקו
וצדקה למשקלת

רם ילקוט שושנה מחדק ׃ רוצצי יכתוש וישחוק הדק
ראשי ישא ויחזיק בדק ׃ ישקלני במאזני צדק

חנפים הכביד עולי ואתה תקל ׃ חמס אהבו ומשפט לעקל
חיש שקלי על יד הכך מסקל ׃ לו שקול ישקל ׃

יה זרוע קדשו חשף חושף ׃ יום מחנם אספני אוסף
ידידים צוה זה יתנו בכסף ׃ ואשקלה לו את הכסף ׃

השיבנו כקדם וחדש כבודנו ׃ הר צבי קדש בעלות גדודנו
הוננו לתת כפרנו ומאודנו ׃ כספנו במשקלו ונשב
אותו בידינו ׃

למתי תביא תוחלת ממושכה ׃ ומאת עבדיך תקדח
בכה ׃ יום במקדש מלך ובית ממלכה ׃ אשקול

על ידי עושי המלאכה

תחזק ידי צוים שרודים · ותביא לביתך עניים ומרודים
ותרומת זכותיך יביאו למועדים · כל העובר על הפקודים ;

כתוב

כל העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יי׳ · ונאמר ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטופו · ונאמר ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תומתי · ונאמר זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליי׳ · ונאמר ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ·

פזמונים

זכור יה זכר · טוב עבדך · ישא אלי ידך עיניו
מחיל ומורך · לך ערך · שירים יחדש ברננו
לרצון לעלות · בתהלות · שקולות במאזני רעיונו
ואחרי כוסף · מקום כסף · שקלים יתן לאדוניו

ראשית אמרים · בספירים · אליו ישיב מקום אשכר
ודמעות עיניו · על פניו · יסך כמו נסך שכר
ותחנון לבו · בתמם לבבו · יקריב כשה תמים זכר
ויערוך להיות · במשכיות · דבר דבור על אופניו

חובה ומוצא · לא יוצא · ביעברי פי פתח תקנן
כזאב ערב · ודוב אורב · בילו תשב ותתכונן
תשיר כבודו · ועוז הודו · ולבקר חסדו תרנן
ונדרו תשנן · להתחנן · לו ולבקש מלפניו

יה מושיעי וצור סלעי למה תהיה באיש נדהם
ואיכה תחריש ונור ליש לטרוף שאר צאנך ינחם
וכתי אמונות ראשונות תזכור לזרע אברהם
לשמור דתך ומצותיך צוה לביתו ולבניו

קיקלר

ימי פרישה וזמן קדושה בהיותו בארץ ירושה
בכח משכילי חמושה צוית חוקה חרושה
לחדש לעבודה קרבן מתרומה חדשה
צוונו מאז נבונים להשמיע באדר המונים
היותם לשקלים נכונים לחדש בם עבודה בפנים
עבודת ראשון הדרושה
ותמידים נותרו ישנים לקיץ מזבח נתונים
כבנות שוח מעדנים לנדבת צבור מזומנים
וכל חובה מהם נטושה
חק שליש קופות שלימות בחותם יוחנן חתומות
ממונה על החותמות בשלושה פרקים תרומות
בפרס מועדים השלשה
ואותם נקבו בשמות באלף בית גימל רשומות
להכיר מהם הקדומות ועל פי סיד בעלי חכמות
מצוה קודמת ארושה
ובמקדש מדות אחרות שלשה עשר שופרות
מסומנות באותות ישרות חדתין עתיקין אמורות
ומצות כל אחת לחושה
ובהם שלחנות ספורות וכן השתחויות מסורות
בארבע פאתי העזרות ואחת הידועה להורות
מקום האבן הראשה

למי אזעק חמס ואענה ואל מי מקדושים אפנה
נעימות ראשונות אתנה וכיום מקדשי לבני
ארום ובני קידר ירנשה
אקו לשמוע קול ומענה העת אשתעשע ואשנה
ראות ביקר המון ומחנה אמנם חי בעלי והנה
אני אלמנה או גרושה

פזמון

ידך תחיש לישא בפרשת כי תשא
את ראש בני ישראל
ותראה חזיון משא רומה ואת שור משא
אהלי ארום וישמעאל
כאז על ידי רמים נמנו תשע פעמים
כן עשירית ימנה ועוד תעבורנה משנה
הנאן על ידי מונה
ידיך לעין כל גלה ומעלה מעלה תעלה
את ראש בני ישראל
וכעת הפלא פלא נבאה החל וכלה
אהלי ארום וישמעאל
כאז למצרים בנופש ירדו שבעים נפש
כן עשירית ומנה ועוד תעבורנה משנה
הנאן על ידי מונה
חסין יה על חיל והילך תריב ותעמיד מלך
את ראש בני ישראל
סחוב גוים והשלך ובשבי וגולה הולך
אהלי ארום וישמעאל
כאז התפקד חילי שש מאות אלף רגלי
כן עשירית ימנה ועוד תעבורנה משנה

הצאן על ידי מונה

קרב יום יאמן   והיה דשן ושמן
את ראש בני ישראל
ובעפר יטמן   ויהיה כסוחה ודומן
אהלי אדום וישמעאל
כאז כופר נפשותיהם   נתנו לפקידיהם
כן עשירית ימנה   ועוד תעבורנה משנה
הצאן על ידי מונה

גוים נשוא תשא   ואת ראשם לא תשא
בתוך בני ישראל
ואותם רוח ישא   וינתנו למשסה
אהלי אדום וישמעאל
כאז בערבה וסיני   נמנו מקהל אמוני
כן עשירית ימנה   ועוד תעבורנה משנה
הצאן על ידי מונה

ומי נעורינו תחדש   תת נזר הקדש
על ראש בני ישראל
ורוח טומאה וקדש   תעביר יחד בדרש
אהלי אדום וישמעאל
כאז פקידיהם נשואים   בבזק ובטלאים
כן עשירית ימנה   ועוד תעבורנה משנה
הצאן על ידי מונה

אבד עם שהחריד   אותי וארצה הוריד
את ראש בני ישראל
ומאמר כאשר תריד   ולא יהיה שריד
אהלי אדום וישמעאל
כאז מלכם ורועם   אמר למנות בעם

כן עשירית ימנה   ועוד תעבורנה משנה
היצאן על ידי מונה :
תשיב כקדם אורן   אלהי בהלו נרו
על ראש בני ישראל
ותשיב עליון דבירו   ולתנות מדברו
אהלי אדום וישמעאל
כאן תתפקד יחד   כל הקהל כאחד
כן עשירית ימנה   ועוד תעבורנה משנה
היצאן על ידי מונה

ונאמר   ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

פזמון

יושב תהלות   מאין תחלות   עורה והגלה
הרם ימינך   כי אין לעיניך   בנך יהי גולה
ונאספו   יודעי וספו   מני ואיך גולה
דבר באזני   מתי ימיני   על אויבי תעלה
העיר לרודם   חדש כקדם   הוד עם אשר ישלה
הטבע בחטאו   עד כי כלאו   פשעו בבור כלא
לכן בשביו   יורה במריו   עון לך ידלה
נבשיר יהודך   כי מכבודך   עולמך מלא
ייטיב כלחשו   קרנשה בשלשו   ובכן ולך תעלה

ויאמר קדיש שלם

מזמור מט

למנצח   לבני קורח מזמור :   שמעו
זאת כל העמים   האזינו כל יושבי

חלד ׃ גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון
פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות ׃ אטה למשל
אזני אפתח בכנור חידתי ׃ למה אירא בימי רע עון
עקבי יסובני ׃ הבוטחים על חילם וברוב עשרם יתהללו ׃
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו ׃ ויקר
פדיון נפשם וחדל לעולם ׃ ויחי עוד לנצח לא יראה
השחת ׃ כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו
ועזבו לאחרים חילם ׃ קרבם בתימו לעולם משכנותם
לדור ודור קראו בשמותם עלי אדמות ׃ ואדם ביקר
בל ילין נמשל כבהמות נדמו ׃ זה דרכם כסל למו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה ׃ כצאן לשאול שתו מות
ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבול
לו ׃ אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה ׃
אל תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו ׃ כי לא
במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו ׃ כי נפשו בחייו
יברך ויודך כי תטיב לך ׃ תבא עד דור אבותיו
עד נצח לא יראו אור ׃ אדם ביקר ולא יבין נמשל
כבהמות נדמו ׃

להוצאת התורה

היית לי סגולה   כי חן לווייתך   ומה זה קול המולה
באזני המייתך   חכי ליום גאולה   בשובי את שבותך
ותערי כבלה   נזמך וחלייתך   תפוחי זהב במשכיות
כסף ׃

פסוקים

תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבור על
אפניו ׃ אמרות ה׳ אמרות טהורות כסף צרוף בעליל

לארץ מזוקק שבעתים : לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא
בארץ החיים : לא יותן סגור תחתיה ולא ישקל כסף
מחירה : אלהים הבין דרכה והוא ידע מקומה : יקרה
היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה : דרכיה דרכי
נועם וכל נתיבותיה שלום : ושתה

נשלם סדר תענית זקנים

רשות לשבת זכור

ידידי השכחת חנותך בבן שדי
ולמה מכרתני צמיתות למעבידי
הלוא אז בארץ זרועה רדפתיך ושעיר והר פארן
וסיני וסין עדי והיו לך דודי
והיה רצונך בי ואיך תחליף אתה
כבודי לבלעדי
רחויה אלי שעיר הדופה אלי פארן בחונה בכור יון
מעונה בעול מרי
היש בלתך גואל נבלתי אסיר תקוה תנה עוזך לי
כי לך אתנה דודי

מחרך

ינתן לי בשאלתי נפשי ועמי בבקשתי
ותיק נעלה שומר אמונים זכרה לטובה ברית איתנים
ושמרני נא אדוני האדונים וגאל משחת חייתי
סלון ממאיר אור נא והדלק כי עד שוללי נאם לחלק
ואויב נפשי רודף וחלק הדבר ושבר כמו נין עמלק
יום קדמתי בתפלתי
פתע ידי יצר היה רפוי לבו שבור ועצמו שפוי
נסתה ונרחק וראש לו חפוי יום נאלת את נשמתי

נשמת

ירועי חלאים אני מכאובות מימי קדמוני
תיחדך
יום הזכרת לבן אגג נין עמלק ראש מוני יזכר עון אביתיו

נשמת   המחכים רחמי אל יום יצר לאברם פיר הפיל
תהדדך:

העת קראת זאת לא זאת רחמי עולם להכפיל   השפלה
הגבה והגבוה השפיל:

נשמת   ילד נורש מבית אביו ומחדר הורתו
תועדך:

ואף גם זאת יזכר כי היית אילותו בגלותו   וירום מאגג
מלכו ותנשא מלכותו:

נשמת   דחויים מפני כפירים כמעט נטיו רגליהם
תדגלך:

דובר על לבם ראו מחשבותי ומחשבותיהם   דבר מי יקים
ממני ומהם:

נשמת   הדופים רדופים אוהל מחמדיהם שודד
תהדדך:

הדוק גת לעתידים לקרוא עליהם הידד   המה כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד:

נשמת   חרדים בעניים   בארצות שביים
יזמרו בארץ:

קוראים ברכיים   להעביר מריים   אומרים ואלו פינו
מלא שירה כים:

ואלו פינו עד העולם ועד הלוים

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו:

אמר אויב   ארדוף כאריה ואחטוף   ואשיג
כשבולת ואשטוף   ואש קרב אדלק
אחלק שלל:

ויאמר יי' כי נשבעתי אם אעקור אשר נטעתי
פנו הדך וסולו כי שוללכם תשולו
ועתה לשלל:

אמר אויב גזרתי בחדש אדר לכרות פרי עץ הדר
כי מי יערוך אלי בכח ואיך מלקוח
יוקח מגבור

ויאמר יי' דרכתי קשת לעוברי הבושת ועיני על
יצאני אפקח וגם שבי גבור יוקח
מה תתהלל ברעה הגבור:

אמר אויב הנה עם מפורד ומפוזר מכסא מלוכה
נגזר בשל קציר ויבש חציר
לכו ונכחידם מגוי:

ויאמר יי' והלוא בריתי יומם ולילה ועמודי ארץ
תכנתי סלה כן בריתי עם בני לבל יכרתו
מלפני מהיות גוי:

אמר אויב זעומת בעלה גרושת אהלה הכינו שלחים
מרקו הרמחים כי אין גואל לבתולת
ישראל נפלה לא תוסיף קום

ויאמר יי' חי אני נשבעתי שאונכם שמעתי
וממעל אקרא על שוכני עפר עוצו עצה
ותופר דברו דבר ולא יקום

אמר אויב טבח אכין ואקדיש קרואי לאלפי יהודה
שנואי כי הנה פסילי יעזור לי
ואיה אלהיהם:

ויאמר יי' ידעתי צפון חובם ומטמון לבם
ולא מחשבותי מחשבותיהם יפלו
ממועצותיהם

אמר אויב כמה תבטחו. על שקר ושוט שוטף בטרם
בקר. איה אלהיכם יקומו ויעזרוכם
יהי עליכם סתרה על מי תנוסו לעזרה
ואנה תעזבו כבודכם :

ויאמר יי' לכן חכו לי ליום ארבה חילי ובוגדים יבלו.
כבגד ואתם תעמדו מנגד אל תפחדו.
המוני כי יי' ילחם לכם

אמר אויב מה יפעל אל לגולת אריאל כי בפשע בינם
ובין המות ויאבדו בארץ צלמות
ואיה כל נפלאותיו

ויאמר יי' נתתי רוזנים לאין ותשועתי כחרף עין
וחלק רע אחלק לבן אגג ועמלק
היניבו לאברם מזבח הכינו לבניו מטבח
בעון אבותיו

אמר אויב ספרי קדמתי נדבי קיימתי ונדרי
שלמתי בך. שאר יעקב לכלותך. אנושה
ונחלה מכתך רפואות תעלה אין לך :

ויאמר יי' על אלה לא אתאפק ועל מרכבות ישועה
אתרפק אל תירא יעקב עבדי מאתך לא
ימוש חסדי אנכי מגן לך .

צוררי פקד עלי מלאכי חמתו ואפו

וצורי צוה מלאכי רחמים לכל ישחית והרבה להשיב
אפו :

צוררי קרא עלי מועד ועתר מלאכי מות בכלי מלחמתו

וצורי רכב על כרוב ישע ושם בעדי צנה וסוחרה
אמתו :

צוררי שלח מלאכיו אפעה ושרף מעופף

וצגרי תמך ימיני ברכבו על כנף שרף בשתים יעופף :

ז

יעופף בשתים ובשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו :
המונים המונים מכניסי תחנונים לפני אדני האדנים :
וקול צבא זבוליו עומדים עליו ויאמרו חוסה על אום
עמוסה נתת לנו למשיסה וגער בשובר והשמיעני
כפרי מעלליו :

דהרות אראלים חיילים זה אל זה שואלים
ולדבר אל יחושו ומפיהם לא ימושו מהלליו היום יברכוהו
זרע קדש יקדישוהו כסוד שרפי קדש ושואלים זה אל זה
באראליו וכרוביו לאל נערץ בסוד קדושים רבה
ונורא על כל סביביו

ככתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי׳ צבאות מלא כל
הארץ כבודו

ניסיים השירה

מאורה

איומה נאוה ושחורה / ביין תרעלה שכורה
ניצולה במים תוך בורה / וראש יד אנשי תוך בורה
יום הפיל המן פורה / להנית ברזל עלי פארה
יען כי תופשי תורה / רגלם אחור נזורה
הכין טבח ומכמורה / וחנם הרשת מזורה
ולא זכר שלום נורא / למשליך בנים היאורה
דמה בלבו אבצורה / כרם חמד ואזמורה
היה תהיה כעמורה / ולא ישאר בה זמורה

למה אינם הזמורה · שולחים והם שמים קטורה
וקרא לזבוב ולדבורה · הנה בידכם אמכורה
יהודים לתתם אגזורה · באדר לבלתי אעצורה
בשל חטה ושעורה · שלחו מגל ונקיצורה
נגרש מחדר הורה · לחומר אב אותו הורה
ישחה אמכו לו ונעבורה · ואני אתכם אעזורה
מחמר כוזו ונצבורה · כוזו כסף עד חגורה
ולשון רתי לא מורה · על נורה אעביר מורה
אנושת מכה לא זורה · גלויה פשוטה ועורה
למתנים שק חגורה · אז משנתו נעורה
הנה זתים אוסה · כהם שני מנורה הטהורה
קמו ודבר כל קורה · באזני המלך קורא
טעם לתלות על קורה · עושה ושם חטה שורה
נהפך על צר המורא · כקללת הבא מפתורה
חוסן שדי אחגורה · זרוע רשע אשבורה
קראו יום זה יום בשורה · ליהודים היתה אורה

ככתוב

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון
ויקר : ונאמר לעושה אורים גדולים
כי לעולם חסדו :

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך :

אדון חסדך בל יחדל · אמתך מבצר עוז ומגדל
כי היית מעוז לדל · מחסה לאביון בצר · לו
בימי חרפי מקדמוני · כי דבר רוח יי׳ /
והיום אם גרשוני עוני · דודי לי ואני · לו

גמלני מאז טובות גלויות לבנים גלאבות
גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי כל חוכי לו
דמי סתקוממי אזה דגלי ארים בדבר כל חוזה
הנה אלהינו זה קוינו לו
היום אביעה חידות היו מני קדם עתידות
נפלא בם המבין צפוני סודות יוצרי מבטן לעבד לו
ויהי בימי אחשורוש מלך הוקם על כברוש
נשא ורם על כל קצין וראש וי׳׳/ הניח לו
זמן בשנת שלוש למלכותו להראות לכל שריו ועבדיו תכונתו
ואבני נזר מתנוססות על אדמתו ועפרות זהב לו
חלק לכל בני שושן נתן והקדיש קרואיו כחתן
בחצר גנת ביתן איה למושב לו
טעם עשות רצון כל איש ויצרו ואין אונס לאיש יין עברו
ולתת לשואל די מחסורו אשר יחסר לו
יחד אוספו כל הנדרשים גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים
ומשתה הנשים כאנשים שבעת ימים יספרו לו
כטוב לב המלך ביין אמר להביא לפניו יפת העין
ותמאן לבא כדברו ותאמר אין העזה פניה ותאמר לו
לקרובים אליו היושבים עלי כן שאל ויעצהו ממוכן
הוא המן לפורענות מוכן לבו יקבץ און לו
ממועצותיו כרת נתונות היו לעמי רפואות צפונות
כי לולי אגרות ראשונות גם פליטה לא היתה לו
נועץ לקרוא בכל המוניו להביא כל יפת תואר לפניו
והנערה אשר תיטב בעיניו מהר ימהרנה לו
סנסן ליאיר האיר וזרח יציץ כנבור לרוץ אורח
טרם מכה יציץ רפואה פרח כי הפלא י׳׳/ חסיר לו
עמו נאמנה הדסה תמה היא אסתר בת דדו ברה כחמה

ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו
פגעה חן ותלך והלום ותלקח לבית המלך גזירת יהלום
ומרדכי צוה לה לכי לשלום כי הוא אדוניך והשתחוי לו
צדק לבשה במלכתה לא הגידה עמה ומולדתה
והמלך אהבה וירב תפארתה כי מיי' היתה לו
קשב רב קשב צרור המור מסריסי המלך הקבועים לשמור
והנם חושבים על המלך לאמר הבה נתחכמה לו
רחשה אסתר למלך באמרי שפר בשם מרדכי ונכתב בספר
להנשא באחרית צבי עופר כי בול הרים ישאו לו
שניהם נתלו על עץ כי שמע לשונם בהיועץ
נשקה למלך סם המות רועץ אולי יפותה ונוכלה לו
תשועה זאת צפונה לדור אחרון ונכתבה על ספר הזכרון
להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פועל אדם ישלם לו

אחר כל אלה הדברים אחשורוש את המן הרים
וינשאהו על כל השרים ועל כל אשר יש לו
נמנע מרדכי מסגוד לרשע לבן עמלק אשר מבטן פשע
והוא הוסיף על חטאתו פשע לא יאבה יי' סלוח לו
יום כרעו כל עבדי המלך ומרדכי [illegible] הולך
בקש להתחר ריב על עם דל ויהלך עובר ומתעבר על ריב
לא לו

יעץ תחבולות להשיבם בצדון ויבז בעיניו בגאון חמדון
לשלוח יד במרדכי לבדו כי לדבר יחבל לו
הרבה כסף וזהב לבלי חוק ויאמר בלבו זה עת לשחוק
ויבא עצות מרחוק לרשת משכנות לא לו
ויפל פור ויירו בגורל הדה וירא כי באדר מת אבי התעודה
ולא זכר כי הוא יום הלידה חבלי יולדה יבאו לו

דוב אורב יעצוהו רעיוניו · וישאל שאלה מאדוניו
גם הוא שיני אריה שיניו · ומתלעות לביא לו
הן עם אחור נזורו · דתיהם שונות ודתך לא ינצורו
כי רוח יזרעו וסופתה יקצורו · קמה אין לו
הכינותי כסף לגנזיך יעל · לאבד זה הגוי הנגעל
הברכים. אשר לא כרעו לבעל · וכל הפה אשר לא נשק לו
להביא אל גנזי המלך אוסף · עשרת אלפים ככרי כסף
ונפש אכה כל בית יוסף · פעם אחת ולא אשנה לו
ויאמר לו המלך יהי לך קנייניך · וזאת טבעתי על יד ימינך
והעם לעשות כטוב בעיניך · ובא עד קיצו ואין עוזר לו
יצא וסופרי המלך נקראו · ויכתבו כל אשר הראו ·
ולכל עם ועם רצים יצאו · שרי הרכב אשר
היה דברו נחוץ לאמר · כרם חמד ביום אחד לזמור
בשלושה עשר באדר החל וגמור · לא אוסיף עוד עבור לו
קרע מרדכי בגדיו לפני י' · ויזעק מר על נולת אריאל
הבנים אין לישראל · אם יורש אין לו
טרף טורף שאר המוני · מי נתן למשיסה יעקב למוני
וישראל לבוזזים הלוא י' · זו חטאנו לו
נערות אסתר הגידוה דבר · שמענו צעקה כיענים במדבר
ומרדכי בלבוש שק עבר · לא ידענו מה היה לו
בגדים שלחה להלבישו · ולא קבל ממרירות נפשו
ותשלח התך לחקרו ולדרשו · לדעת מה יעשה לו
רוחו להתך הוציא וחוה · ופרשת הכסף לפניו שוה
ופתשגן הכתב שלח ועל אסתר צוה · לבוא אל המלך
להתחנן לו :
בתשובה אמרה להשיבו · כן מות אשר לא יקרא ויבא
לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט זהבו · בקרוב

איש להשתחוות לו

יקיר בשמעו דברי הדסה   זעק אהה כי אין מנוסה
זעף ה' אשא   כי חטאתי לו
שלח לה בנפשך אל תדמי   להמלט בית המלך מכל לאומי
כי את תאבדי ואולי עמי   אחרי נמכר גאולה תהיה לו
ממקום אחר ישלח שלומיו   עושה שלום במרומיו
כי לא כלו רחמיו   על כן אוחיל לו
ותענהו לך כנוס כל חוכי פדיום   וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום
ורחמים בקשו מאל נורא ואיום   אל תתנו דמי לו
אל נדרש בכל לב ידרשנו   נכמרו רחמיו לעם יקראנו
ויאמר עוד זכור אזכרנו   על כן המו מעי לו
לבשה חן יום השלישי ותלך   ותיקר מאד בעיני המלך
ויבז בכל אשר הוא מולך   ועל כל אשר יש לו
היפה בנשים נטע נעמן   מה שאלתך כי הכל מזומן
ותאמר יבא המלך והמן   אל המשתה אשר עשיתי לו
למחר קראתם לסוד נכמס   ויצא המן ביום ההוא נעלס
והוא במלכים יתקלס   ורוזנים משחק לו
ויבא אוהביו וזרש אשתו   ויספר להם כבודו וממשלתו
וזרה עומדת לעומתו   הוי המרבה לא לו
יעצוהו לעשות עץ גבוה חמשים   ולתלות עליו קדוש קדשים
ולהכינו כחפצו מכל חרשים   חרש חכם יבקש לו
עדר צאנו בקר   ותדד שנת המלך עד יהי חוקר   אלהים
בספר הזכרונות והיה בקר   ויודע ה' את אשר לו
במצאו דבר מרדכי מפורש   מה נעשה לו יקר וגדולה דרש
ויאמרו כי לא פורש   מה יעשה לו
גלה אוזן המן בדברו   מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויען ויקש במאמרו   פי כסיל מחתה לו

דבר לעדותו בעדי מלכים ולכת לפניו אחד מהנסיכים
ולבו במחשבתו הולך חשכים ואין נוגה לו
השיבו המלך כן דברת ועשה כן למרדכי כאשר אמרת
כן משפטיך אתה חרצת כמשפט הזה יעשה לו
וישב מרדכי אל משמרתו והמן נדחף אל ביתו
ויועדו אוהביו וזרש אשתו לבוא לנוד לו
זרע ישורון זכרו נבוניו ויאמרו אם מרדכי אחד מבניו
אשר החלות לנפול לפניו לא תוכל לו
חכמיו עודם מדברים עמו וסריסי המלך הבהילוהו להקימו
והוא לא ידע כי בא יומו ויי׳ ישחק לו
טרם כלות משתה היין אמר המלך אל יפת העין
מה שאלתך כי הכל נגדך כאין ותבך ותתחנן לו
ינתן לי נפשי בשאלתי ועמי אדני המלך בבקשתי
כי נמכרנו ליצורר ולא מבריתי תאות לבו נתת לו
כי מה חפצי אחרי זה הנער וכלי הקרב שות שתו השער
הישאג אריה ביער וטרף אין לו
לה אמר מי הוא זה מכל אנשי ואי זה מכל מגרשי
או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו
מהרה לענותו זה המן הרע פרעות בגוי צדיק פרע
אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו
נמלא חימה וילך אל גנו ובשובו ראהו נופל על כנו
יגלו שמים עונו וארץ ממק׳ ומכה לו
סריס אחד גלה חטאתו הנה עץ עשה למרדכי כביתו
ויצו המלך לתלותו על העץ אשר הכין לו
עמדה אסתר לבקש על עמה להשיב ספרי האף והחימה
כי נחם יי׳ על מכה עצובה ושב ורפא לו
פתשגן הכתב להנתן ליהודים להרוג בשונאיהם עתידים

כי נפל פחד מרדכי על המורדים ושלום היה לו:
יצוה מרדכי לעם לא אלמן מושיע ורב ונגיד נאמן
והפקד על בית המן ועל כל אשר יש לו
קדשתי לעוררי מזבח ואכין לפניו מטבח
בעון אביהם המרצח ואלה שמות הילודים לו
רצצתי פרשנדתא דלפון אספתא פורתא אדליא ארידתא
פרמשתא אריסי ארידי ויזתא גם קבורה לא היתה לו
שוללתי שוללי ואריע ריע כי עלה משאול אביון גווע
וימלט עני משוע יתום ואין עוזר לו
תכתב זאת לדור אחרון ולבני בנים תהיה לזכרון
וכל המזכיר אותה ירון אשרי העם שככה לו

אכלו רעים שתו ושכרו וימי הפורים בשמחה שמרו
ובשמחתכם האביונים זכרו וישלחו מנות לאין נכון לו
נסי אל מאז נשאוני ובנכבי ימים העבירוני
ולכן כליותי יסרוני דום ליי' והתחולל לו
יום צאת פרעה אחרי לטרות כאריה עדרי
נצבו כחומה מימי משברי ויתגעשו כי חרה לו
יצא צר אחרי עם קדושו ויצו צור ענן להפרישו
להיות צל על ראשו להציל לו
העבירו ביבשת וצריו עליו החריד ובינו ובין רודפיו הפריד
ולתחתיות מצולה הוריד חוקקי בסלע משכן לו
ובשוב הים לאיתנו נטבע פרעה וכל המונו
כי הים הפריד מרכבות גאונו וירא כי לא יכול לו
דהרות אבירים באדירים נפלו וכעופרת במים רבים צללו
ודורשי יי' בשמו יהללו בנבל עשור זמרו לו
הראנו צרו הנפלאה על שפת הים נוראה

אשירה ליי׳ כי גאה גאה בזמירות נריע לו

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך

ואין ... דומה לך

מגן

את מלחמות יי׳ בהנקמו לי אתזה

בקראו הידד על צוררי וניחם על בגדי אזה

גת דרך לבן עמלק בן המרצח בזה

יום בשורה היום הזה

דוב שכול נחם ועצות קרא ממרחק הפיל פור יחופר

וחקק און ונמחק ובהמלך בית המלך הבה נשחית את בית יצחק

יושב בשמים ישחק

זאיבי ערב התערבו להאביד פזורי השביה חשבו ימים לאבדם

ויאמר לא יראה יה טמנו פח לרגלי ותהום עלי הקריאה

ויי׳ שם היה

יסערו להפיצני בשטף אף אכזרים כאשר כוננו להשחית

ולהשפיל מרום הרים להדחני ואני תפלה והנחלתי משפטי משרים

כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים

ככתוב

ויאמר יי׳ אל משה כתוב זאת

זכרון בספר ושים באזני יהושע כי

מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ונאמר כי

יד על כס יה מלחמה ליי׳ בעמלק מדור דור ונאמר זכור

את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר

קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע

ולא ירא אלהים ונאמר יושב בשמים ישחק יי׳ ילעג

למו ונאמר ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב

ונאמר נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצותם

כמו לאכול עני במסתר

פזמון

יען היצר תחבולות אך טח עצתו תפל
ויקרא צור אל עבדיו חכו לי יושבי שפל
וידעתם כי אני ה' בוקע אור מאופל
הופך לבקר צלמות ברחמים השקיף מזבול
וירא צאנו ביד צורר ויאמר לחבל עולו
על רחמיו עלי פרש ומעל היצר סר צלו
גם קבורה לא היתה לו טוב ממנו הנפל
ואחר נואשתי מטוב סבבני רני פלט
כי השלכתי על חסדיו ואצלח ואמלט
טבע רגלי צר בבוץ ופניו טמן במלט
ונהפך העבד לשולט ואולי יכול הר נופל
דבר על לבי בשורה אחר חובה נפלאתה
ויבוש פסל ועובדיו כי האשרה כורתה
וחרב תשועה הוחדה ויצאת כי כן צויתה
תעור חרב שלישיתה חרב חללים ותכפל
הדרש כן לעדריך ורעה את צאן ההריגה
ועמם לשמור שאריתם צבאות רחמים הציגה
ויונה מחגוי סלע ומסתר המדרגה
הוצא ושימה מעוננה בארמון ובוחן ועופל

ונאמר כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים

כרוז

ירים הוד המוני העוררים למגן
ויופיע ישועה בעד חוסיו להגן שמחים בגמול צר
כנגן המנגן קומו השרים משחו מגן

מחיה

מכנף הארץ זמירות שמעו אזננו.
נאם משוררים הרנינו לאלהים עזנו. שם איש ונערית
מנת כוס מדגיזנו. זה חלק שוסנו וגורל לבוזזנו.
עת נבלו לי שוטני עלי פקחת עיניך פנית לתפלת הערער
בהתעטפו לפניך צדק בשרתו ותאזרהו שמחה במעונך
לך ופתחת השק מעל מתניך.
קמתי מתענית ואקח מגבור מלקוח ראש מחצתי מבית רשע
ואוריד בניו לטבוח ישואפי נאלם לשונם ומפני לא עצרו כח
כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבוח.
תעלה הקדמת למכתי ולפני דורך קשת צנה אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה דברת על לב מתאבלת ותענה שאלת מתענה
בערב ילין בכי ולבקר רנה.

כבתוב

לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר
ואיננו זה חלק שוסינו וגורל
לבוזזנו: ונאמר צופיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבוח חוזים שוכבים אוהבי לנום ונאמר
דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יי׳ כפלים בכל חטאתיה: ונאמר מכנף
הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואומר רזי לי רזי לי אוי לי
כי בוגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו: ונאמר יחיינו מיומים
ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו

פזמון:

יזם אגגי לחלק שלל וחיל כבד
ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד.
האויב פרח מטה רשעו ויגמול ויגזור על אמין
ויאכל על שמאל חי אני כי אם גמולו לחיקו אגמול

וחמלתי עליהם   כאשר יחמול איש על בנו העובד

ולשם קדשי   המחולל אקנא   ותחת בשתכם
אשיב משנה   וזרע עמלק   מדור לדור אענה
ובהם אקדש   ועל פני   כל העם אכבד

דרוש עבד מיד מושלו   והאכילהו פרי מעללו
ואויב השב לו גמולו   והדלק נין עמלק   והחרב גבולו
גפרית ומלח שריפה כל ארצו   עד לא תזרע ותעבד

האל יחון צועקים ממעמקים   ואת ברית שלשים אתם יקים
ורחוקיו ירחיק   ואתם הדבקים   כי יודע יי׳ דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד

גולה אגאל מיד מגאל   וידעו כי יש אלהים בישראל
ועתה אקבץ לבית אל ולארץ   ולעולם אהיה לו לאל
והוא יהיה לי עבד

ונאמר   כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי
ולבקר רנה

אל ברוך

ילין בכי ערב   בלב חרד למוניו
שלשת ימים עם   ושפך תחנוניו   וביום השלישי
יקו רחמי אדוניו   יקימנו ונחיה לפניו

משלש

לוכר חכמים בערמם   ומסכל עצת נבוני
לבש בגדי נקם   להנקם ממוני
כמעט נואשתי מטוב   בהכין צר מטבח לבני
לולי האמנתי לראות בטוב יי׳

וְאַבִּיט וְאֵין עוֹזֵר ׃ וְאָהִים בְּשִׂיחִי וְאָרִיד
וַיְהִי לִי שֵׁם יְיָ׳ חֶרֶב וַחֲנִית ׃ מַחֲרִידַי לְהַחֲרִיד
וְכִמְעַט עֲוֹנַי ׃ בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת יַפְרִיד
לוּלֵי יְיָ׳ צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד ׃
יוֹנָה מְקוֹנֶנֶת ׃ בְּעָבְרֵי פִּי פַחַת וְאֵין גּוֹאֵל
יוֹשֶׁבֶת דּוֹמֵם ׃ וּמְיַחֶלֶת רַחֲמֵי אֵל ׃
כִּמְעַט אָבְדָה ׃ פְּלֵיטַת גּוֹלַת אֲרִיאֵל
לוּלֵי יְיָ׳ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל ׃

ככתוב

לוּלֵי הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ׳ בְּאֶרֶץ חַיִּים ׃ וְנֶאֱמַר לוּלֵי יְיָ׳ צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעָט כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמוֹרָה דָּמִינוּ ׃ וְנֶאֱמַר רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם ׃ וְנֶאֱמַר יְראוּ אֶת יְיָ׳ קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו ׃

פזמון

יְרֵאָיו בְּתוֹם מִנְחָה ׃ בְּרִית שֵׁם לֹא יִמְחֶה
אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל
יְרִיבָיו מִשְׁחָה וּמִרְחָה ׃ גָּזַר מָחֹה אֶמְחֶה
אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק
וְהָלַשׁ בִּן נוּן בְּהִלָּחֲמוֹ ׃ אֶת עֲמָלֵק וְאֶת עַמּוֹ
כֵּן יֹאבְדוּ אוֹיְבֶיךָ ׃ וְיָרוֹנּוּ אוֹהֲבֶיךָ
עַמְּךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ ׃
צְבָא רוּם וּשְׁמֵי מְעוֹנַי ׃ בְּעִמָּהֶם יַעֲמוֹד לְפָנַי
אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל
אַךְ אֶמְחֶה כְּעִנְיָנַי ׃ מִתַּחַת שְׁמֵי יְיָ׳
אֶת זֵכֶר יִשְׂרָאֵל עֲמָלֵק
וְרֵאשִׁיתוֹ לְהַעֲבִר ׃ וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אוֹבֵד

כן יאברו אויביך   וירונו אוהביך

עמך אוהבי שמך

יבא רום ושמי מעוני   ב

חבלך כמאז הכר   ובנך בכורך תבכר

את שם ישראל

וחיש עתידות לעוכר   ואומר לא יזכר

את זכר עמלק

כאז תתה להדליק   שרשם בעמלק

כן יאברו אויביך   וירונו אוהביך

עמך אוהבי שמך

קיים לשם ולשארית   ומראש תטיב אחרית

את שם ישראל

והחרב יאורי מצרית   ומארץ תכרית

את זכר עמלק

וכימי יום חלק   ויך את עמלק

כן יאברו אויביך   וירונו אוהביך

עמך אוהבי שמך

גדול יהיה ורם   ומכל שם עם יורם

את שם ישראל

ו   ואדום והגרים וארם   יסיף כל זכרם

את זכר עמלק

כיום לאגג חיש בכוסף   רמתי וישסף

כן יאברו אויביך   וירונו אוהביך

עמך אוהבי שמך

אגגי בעת הכבד   זמם להשמיד ואבד

את שם ישראל

ונמו בזעת כבר   קמת ותאבד

את זכר עמלק

וצוררי נבתו בתר   על ידי מרדכי ואסתר

כן יאבדו אויביך   ויראו אוהביך

עמך אוהבי שמך

ונאמר ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

יושב תהלות   מאין תחלות   עזרה והגלה

ייטיב בלחשו   קדושה בשלשו   ובכן ולך תעלה:

ויאמר קדיש שלם:

מזמור ז׳

שגיון לדוד אשר שר ליי׳ על דברי כוש בן
ימיני: יי׳ אלהי בך חסיתי הושיעני
מכל רודפי והצילני: פן יטרוף כאריה נפשי פורק ואין
מציל: יי׳ אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי:
אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ירדוף אויב נפשי
וישג וירמוס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: קומה
יי׳ באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית
ועדת לאומים תסובבך ועליה למרום שובה: יי׳ ידין
עמים שפטני יי׳ כצדקי וכתומי עלי: יגמר נא רע
רשעים ותכונן צדיק ובוחן לבות וכליות אלהים צדיק
מגני על אלהים מושיע ישרי לב: אלהים שופט צדיק
ואל זועם בכל יום: אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו

דַּרְכּוֹ וַיְכוֹנְנֶהָ ׃ וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל ׃ הִנֵּה יְחַבֶּל אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר ׃ בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל ׃ יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד ׃ אוֹדֶה יְיָ כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְיָ עֶלְיוֹן ׃

להוצאת התורה

קוּמָה אֱלֹהִים עֶזְרָתָה לִּי וַעֲנֵה בְצָרָתָה

אַכְזָר אֲהָבוֹ אָבִיהוּ ׃ רַע יַחְשׁוֹב עַל אָחִיהוּ ׃
יָצִיד וְיַעֲרֵהוּ נִיהוּ ׃ אֲכֹל עֲדָשִׁים גַּם שָׁתָה
אָז הַבְּכוֹרָה נִבְרָתָה

בּוֹגֵד לְצוֹרֵר עֵת לְכִתּוֹ הִתְחַכְּמָה לוֹ יוֹלַדְתּוֹ
וּלְאָב בְּטֶרֶם בָּא עִתּוֹ מַטְעַם וְלֶחֶם עָשָׂתָה
אָז הַבְּכוֹרָה נִשְׁחָתָה ׃

רָצָה לְהַרְאוֹת הֲדָרָתוֹ מֶלֶךְ לְשָׂרֵי מַלְכוּתוֹ
אָז בַּעֲבוּר יוֹם שִׂמְחָתוֹ אֶסְתֵּר גְּבֶרֶת הָיְתָה
כִּי לָהּ מְלוּכָה יָאָתָה

הָמָן יִפִּיעַ אִישׁ שָׂרָה נַפְשׁוֹת בְּנֵי אֵל חַי צוֹדָה
לוּלֵי יְיָ הַפּוֹרָה חִטָּה זְרוֹעָה נִכְּתָה
כֶּרֶם זַרְעוֹ יַשֵּׁת בָּתָּה

מֶלֶךְ בְּעוֹיֵם אַהֲבָתוֹ אָז עִם הֲדַסָּה בִּשְׁתוֹתוֹ
יַיִן תַּעֲנוּגִים תּוֹךְ בֵּיתוֹ יַיִן לְצוֹרֵר הִשְׁקָתָה
הִיא כּוֹס מְלֵאָה חִלְאָתָה ׃

בַּת צָעֲקָה זֶה הַנִּבְזֶה חָשַׁב אֲשֶׁר רָמִי יֶזֶה
מֶלֶךְ בְּשָׁמְעוֹ כָּזֶה חֵימָה בְלִבּוֹ עָלָתָה
בּוֹ אֵשׁ קִנְאוֹת נִצָּתָה ׃

שונא בביתו כי נתלה · נודע לדור ודור סלה
כי מעשה ישרי נפלא · כי עוז לגולה נלאתה
מרבבות קדש אתא
לבשו כלימה כל זרים · כי עם יי׳ ראש הרים
עשה כחפצו בצרים · פורר ביום פור פורתא
ומת ונספה אספתא :
משתה בכל שושן העיר · נתלו ילידי איש שעיר
עמם גויית השעיר · על עץ בעת שהשתה
ארכא כמו ויו ויזתא :
ויכתבו זאת במגילה · להיות לשם גם לתהלה
מוסר לכל אנשי כסלה · שומעי דבר בן המדתא
תפול עליהם אימתה
רבו לפנים עדיך · כי כל חמת איש תודך
שוב נא ושא עוד ידיך · ושבור כמו עץ עולתה
אך לי תהי לישועתה : קו״

פסוקים

קומה עזרתה לנו· ופדנו למען חסדך : קומה יי׳ הושיעני
אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שיני רשעים שברת :
גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד : כי
נועצו לב יחדו עליך ברית יכרותו : ראשית גוים עמלק
ואחריתו עדי אובד : בור כרה ויחפרהו· ויפול בשחת יפעל :
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו· נלכדה רגלם :
כי יי׳ אוהב משפט ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו·
וזרע רשעים נכרת : ותשועת צדיקים מיי׳ מעוזם בעת
צרה : צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו : ישמח
צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע : כי צדיק

י׳ צדקות אהב ישר יחזו פנימו. ועתה:

שלום

הָאֵל נָתַן לִי נְקָם כִּי עַל הַבּוֹגְדִים רִיקָם
קָם קָם וְלֹא חֵיקָם גְּמוּלָם הֵשִׁיב יוֹצְרִי

וְאוֹרְנוּ מְשִׁירִי

שָׂם לִי בְּדַרְכִּי אֹרֵב עֲמָלֵק וּבְרֵאשִׁית קָרַב
רַב רַב בִּי וְקָרַב עָרַךְ וְנֶחֱלַשׁ יִצְרִי

עַל יַד בֶּן נוּן שָׂרִי:

נִלְחַם בֶּן יוֹאָשׁ אִתּוֹ וַיְהִי תּוֹךְ מִכְמַרְתּוֹ
תּוֹא תּוֹא וּבְרִשְׁתּוֹ וְהוֹבִיל שָׁאוּל כִּמְרִי

לְטִבְחָה בֶּן שָׁוְא וּמְרִי:

יַד דָּוִד הִכְשִׁיל כֹּחָם נִלְכְּבִי עֵת בָּם נִלְחָם
חָם חָם וְנִתְּחָם וְשָׁלַח עַל יַד כָּרִי

מְשַׁלֵּל יַעַר אַכְזָרִי:

רֹאשׁ נִשָּׂא הָמָן אוֹיְבִי וּמֵרָחוֹק עֵצוֹת הֵבִיא
בִּי בִּי אִישׁ רִיבִי וְחָשַׁב לִהְיוֹת עוֹקְרִי

שׁוֹרֶשׁ וְעָנָף וּפְרִי:

יוֹם רוּחַ רִין ה׳ נָשַׁב עַל זָר עִם לֵינִים יָשַׁב
יָשַׁב שָׁב סוֹד חָשַׁב וַיְהִי בֶּן יָאִירִי

אוֹרִי וְאֶסְתֵּר סִתְרִי:

חִכִּי יִטְעַם עֵת נִטְמָן פַּח וַיִּפּוֹל בּוֹ הָמָן
מָן מָן עִם מִשְׁכָּן וְלִשְׁלוֹחַ אֶשְׁכָּרִי

אֶתְלֶה עַל אִישׁ כָּרִי:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה׳ חַי וּבוֹ אֶשְׁתֶּה יֵין רִקּוּחַי
חַי חַי עִם אַחַי וּבוֹ אָרִיחַ מוֹרִי

וְאָשִׁיר שִׁיר מִזְמוֹרִי

קַוֵּה קִוִּיתִי שׁוֹאֵל כִּי יִשְׁלַח אֵל יִשְׁעִי

אֶל אֵל הַגּוֹאֵל וְלֹא אֵבוֹשׁ מִשִּׁבְרִי

כִּי מֵעִם אֵל עֶזְרִי

ויאמר קדיש שלם וברכו

לתענית אסתר

כי — אלי חבלי המיר לגילה | אז בהצמיחו לגולה גאולה
אויב שנאה הורין גילה | ויעש יי' תשועה גדולה
איש יהודי | אזר חיל
וגוננו אל | המאזר חיל

מרדכי — בשק העיתים פלולו | במועצותו יעורר להפילו
ביצור רמה קרנו מימלו | חיים שאל ממך נתת לו
איש צר ואויב | באמו בעתנו
ומגישים תחיה | בחסדו החיינו

היהודי — נואלו רדש בבקשו | נזר מזנב נלכד במוקשו
גוחי ישעי קרב בחרשו | אלהים ישב על כסא קדשו
איש מלחמה | גלה צדקתו
ועם קרובו | העריץ קדושתו

משנה — רגול למלכות ודעת | דוחק חפו פניו בבעת
דור חש זאת מגרעת | חוסן ישועות חכמה ודעת
איש יהודי | דורש לעמו טוב
וחכמו אל | דעות לקח טוב

למלך — הונו אין צר לנקוב | האביר אוצרו כמו צרור נקוב
השית צור לחוכיו למישור העקוב | ולשבי פשע ביעקב
איש צר ואויב | הוציא עלינו רבה
ורצנו עלינו אל | בנחת ושובה

אחשורוש — ומשרתיו נמלכו | על כן יאיר
ונוער אמונים פניו האיר | ותואר צר הקדיר
והכאיר | ונאם אסלח לאשר
אשאיר

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם. כמו שהודעת לענו מקדם. ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך כתוב ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יי׳ בענן תעבור על פשע ותמחה אשם כיום ויתיצב עמו שם. תאזין מנו שוע ותקשיב ברצון מאמר כיום ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך : האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונתנו : שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : שמע קולנו יי׳ אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי : אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו : ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם : כל רואי ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש : גול אל יי׳ ימלטהו יצילהו. כי חפץ בו : כי אתה גוחי מבטן מבטיחי על שדי אמי עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה : סבבוני

פרים רבים אבירי בשן כתרוני · פצו עלי פיהם אריה טורף
ושואג : כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי
ידי ורגלי : יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה
יי' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי : הושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני : זכרנו יי' ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור רחמיך
יי' וחסדיך כי מעולם המה : ליי' הישועה על עמך ברכתך
סלה : יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יי' צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי' הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו :

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמיך הרבים : יי' שמעה יי' סלחה יי' הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך

סליחה

חנון ורחום יי' / על עם כבודו גלה
בכל דור ודור אותם · מבור דלה דלה
ואגגי יום חשב · עלי כבודו הקלה
אותי השיב על כני · ואותו תלה
יען אשר קרני · הן לדורות יוזכר
המן בתתו עלי · עשרת אלפים ככר
וישמח המוכר · והקונה בו נעכר
ולהרוג ולרצח · עמי בידו נמכר
ויי' לא אמר · לעשות בהם כלה :
וימיני להדסה · צוה לה על אידו

לבוא אל המלך: כרת בלבוש עדי
ואם החרש תחרישי ראי במרום עדי
ומי יודע כי יעמוד גם למתי סודי
ממקום אחר ריוח והצלה
ספרו שלח אויב וחתם בחותם מלכו
עם מפוזר ומפורד בין העמים עד כה בזיין
ויכתוב כי רוח דתו ושקר נסכו
וי"י כתב בו לתת בראשו דרכו
וחסדו ואמונתו לבית ישראל הפלה חחחן

רהוטה

אנשי אמנה אבדו: באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזירות
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם חימה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם יודעים לעתיר ולרצותך
כאב רחמת למענם לא השבות פניהם ריקם
מרוב עונינו אבדו נאספו מנו בחטאינו
סעו המה למנוחות עזבו אותנו בצרות ואנחות
פסו גודרי גדר עומדי משיבי חמה
קמים בפרץ אין ראויים לרצותך בעתר
שוטטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו
שבנו אליך בבושת פנינו לחננך אל בעת צרותינו

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון
ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים ועושה

צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל : אל
שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בע
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח
לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך : האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו
שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל
תחרש אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו
פועל פעלת בימיהם בימי קדם : אתה הוא מלכנו אלהים
צוה ישועות יעקב : תתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו
לולי יי׳ שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי יי׳ שהיה לנו בקום
עלינו אדם : כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן
טבחה : כל היום כלימתנו נגדנו ובושת פנים כסתנו
מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם : ואתה יי׳
תלעג למו תשחק לכל גוים : אתה יי׳ לעולם תשב
כסאך לדור ודור : ואתה יי׳ אל תרחק אילותנו לעזרתנו
חושה : עזרנו בשם יי׳ עושה שמים וארץ : ליי׳
הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך
יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה

את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על
צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים ה׳ שמעה ה׳ סלחה ה׳ הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך

סליחה

איך זרים אכזרים כדבורים סבבונו
בני המן בזה הזמן כשור שלמן שדדונו
ברוב מעל בלי תעל סף רעל השקונו
לולי ה׳ שהיה לנו אזי חיים בלעונו

איך נרמו וזממו בלבם נינם יחד
במחשבת להחריב בית ישראל גוי אחד
בסוד סורם להשמידם להכחידם במו פחד
ובין תגיר וכירים המים שטפונו

חשב צר בעת מיצר והפיל פור גורלו
והת העמיד וחק להשמיד עדת שדי וכל חבלו
וינאר הקשיב אזי השיב בראשו את גמולו
ואל נאדר בחדש אדר עוז הראה לקהלו
במו רצח עדי נצח הכה עם הכונו

קם יעורר ולי עורר איבתו ושנאתו
וחק העמיד וקם להשמיד עדת שדי ונחלתו
וינאר חמל וטוב גמל והראה את גבורתו
להשמידו להכחידו ובנו אשר ענונו

רהוטה

אגגי אז בהעמיק מחשבת זממו בהוסדו על עם קדוש

ימיני נֵעָה בִּבְכִיָּה לְיוֹצֵר מְרוֹמוֹ כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ

אגגי דִּמָּה לְכַלּוֹת עַמִּי וּלְאַבְּדֵנוּ הִפִּיל פּוּר בְּיוֹם זֶה לְגָרְעֵנוּ
ימיני וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ

אגגי זְדוֹנוֹ הִשִּׂיאוֹ בְּעֵצָה נִבְעָרָה חָשׁ לִשְׁקוֹל עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בְּיוֹם תּוֹכֵחָה וְעֶבְרָה:
ימיני טֹהַר לִבּוֹ בְּצוֹם וַעֲתִירָה טוֹב יְיָ לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה

אגגי יָצָא שָׂמֵחַ מִבֵּית מַעֲדַנּוֹת כּוֹנֵן עֵץ לִתְלוֹת עָלָיו אִישׁ אֱמוּנוֹת
ימיני לָבַשׁ חֲרָדָה וְנִסְמַךְ עַל עוֹטֵה גְאוֹנוֹת אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת:
אגגי מִהֵר קְרוֹא חֲכָמָיו וּמְדַיְּינֵי אִשָּׁה נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו יָעֲצוּ לוֹ לְבוּשָׁה
ימיני סוֹד הוֹדִיעַ לַהֲדַסָּה וּמַלְכוּת לָבְשָׁה וְאֶסְרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ:
אגגי עֵת בָּאוּ לְמִשְׁתֵּה הַסִּבָּה פָּתְחָה בְחָכְמָה בְּפִיהָ אַהֲבָה נְדִיבָה
ימיני יִצְהַל בִּרְאוֹתוֹ תְּפִלָּתוֹ בְחִבָּה אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
קדוש הַנֶּאְדָּר בְּשַׁפְרִיר מְעוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ יְנַגְּנוּ עֲדַת אֱמוּנַי שַׁדַּי הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי מְשׁוֹסְנַי כֵּן יֹאבְדוּ כָל אוֹיְבֶיךָ יְיָ:
שַׂגִּיא כֹּחַ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים לְגוֹי הַיּוֹם תְּשַׁלֵּם נִחוּמִים הַעֲבֵר פְּשָׁעִים וְאַל תֵּפֶן לָאֲשָׁמִים אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם
בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל : אל שהורתנו לומר
שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה :
כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר
חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו :
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו : כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך : האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו :
שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה ודמעתנו אל תחרש :
למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה : למה יי תאנף
לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך : זכור עדתך קנית
קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו : אל
תשכח קול צורריך שאון קמיך עולה תמיד : אל תבוא
במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי : אל
תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו : אל
תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו : **אל**
תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו : אל תרחק ממנו
כי צרה קרובה כי אין עוזר : אל ישוב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך : אל נא תשת עלינו חטאת
אשר נואלנו ואשר חטאנו : חטאנו עם אבותינו
העוינו הרשענו

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו
שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
יי׳ הוא האלהים יי׳ הוא האלהים
ככתוב בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד
וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה בתפלה לפניך ובקש רחמים על אמתך וכך אמר בתפלתו מלכי ואלהי סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ואף אתה השבות לו בדרכי טובך בשרתו ואמרת לו סלחתי וכן כתוב ויאמר יי׳ סלחתי כדברך ולירושלים עירך אמרת לה הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי ואנו בושים במעשינו ונכלמים בעונינו הנשחרו פנינו מפני חטאתינו ונכפפה קומתינו מפני אשמתנו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש ואיך נעיז פנינו ונקשה ערפנו שנאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו
אשמנו בגדנו גזלנו גנבנו דברנו דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו חמדנו חללנו שבתות וימים טובים טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו כחשנו ליצנו מרדנו מרינו נאצנו נאפנו נשבענו לשוא ולשקר סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו דרכינו תעינו

תעתענו סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא
שוה לנו

ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

אשמנו מכל עם בושנו מכל דור גלה
ממנו משוש דוה לבנו בהויה
החבל אויינו ונפרע פארנו זבול בית מקדשנו חרב
בעוננו טירתנו היתה לשמה יפי אדמתנו לזרים כחנו
לנכרים ועדיין לא שבנו מתעייתינו ואיך נעיז
פנינו ונקשה ערפנו שנאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו

אשמנו ואתה צדיק

לעינינו עשקו עמלנו ממושך וממורט
ממנו נתנו עולם עלינו סבלנו על
שכמנו עבדים משלו בנו פורק אין מידם
צרות רבות סבבונו קראנוך יי׳ אלהינו רחקת ממנו
בעוננו שבנו מאחריך תעינו כצאן ואבדנו
ועדיין לא שבנו מתעייתינו ואיך נעיז פנינו ונקשה
ערפנו שנאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו

אשמנו ואתה צדיק

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בושתי
ונכלמתי להרים אלהי פני אליך
ואתה אלוה הסליחות חנון ורחום יי׳ ארך אפים ורב
חסד ואמת ולא עזבתם אל תעזבנו אבינו ואל

הושיענו מלכנו ואל תשכחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו · וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך ככתוב בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבוקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאיר · אנא אל נושא עון חטא ועון את תפלתנו וקבל ברחמים וברצון את בקשתנו ומחול וסלח לכל עונותינו כי אל מלך חנון ורחום אתה · ורחם על פליטתינו ועל פליטת עמך ישראל אשתו שאנו משכימין ומעריבין ומיחדין שמך בכל יום תמיד פעמים באהבה אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד

תחנה

אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

הרימה יד מהומות · והעיר כאיש מלחמות
קנאה וחגור חימות · וצא הלחם בעמלק

שגב אביוניך · נגש לפניך · ונענה לעיניך · נדכה ונשבר
בכל יגר ומעבר · ובמה יגבר · וגבר עמלק

נטה יד ישועות · לשבעי זוועות · והרע פרעות · בראשי יורדים
מואב והגרים · והחרם תחרים · גבל ועמון ועמלק

יקרם תשפיל · והשח מעפיל · ונזרם הפיל · ירכה ישיח ויובל
בלי כח · כאלות לטבוח · אלות געתם אלוף עמלק

דת ראשי הרים · ושא נס הרים · לכנס פזורים ...
ודמעה ... תמחה ... כמחות עונני · תמחה
את זכר עמלק

ישורון ישוש ... כאוב ושיר · וירנן ישיר · העת הטעם

ותגעש ותרעם להשבית מעם החטאים את עמלק

חזק ימיני כעל יד ימיני מחצת מוני ולבת בשביה
תזכור חסין יה כי יד על כס יה מלחמה יי׳ בעמלק
סוף

אחרת

לר׳ נתן ע״ה

ציו נין בוזה זמם רעות לילה ויומם בעד עם קדוש
לתומם טף ונשים להכרית ולא הביט באחרית
כי מירושלים תצא שארית ופליטה מהר ציון
תמים בתום הולך בטח בממליך מלך. ומנע מכריע למולך
להמן ראש צורריו צור הדפו במכמוריו וחתו מנס צריו
נאם יי׳ אשר אור לו בציון
נשאה פזורה קולה וברכים בצום כשלה נתנה לבה למסלה
מרורה ומעונה בפרך בשרה משגיח מחרך התפתחי
מוסרי צוארך שביה בת ציון
בני קדש ששו רבים בצלם חתו ימי צהלה עשו חבל
קוני מוני דודי ירד לגני צהלי ורוני יושבת
ציון
חנן זרויים קנה שנית ולעניים פנה ולוחציהם דוחק
יתענה כי הם עשקים יום יום ודפקים אתה תקום
תרחם ציון : סוף

ונאמר תהלה

יס

ליל פורים

אחר ערבית יקרו המגלה. וקודם קריאתה יברך

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגילה

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו
והגיענו לזמן הזה

ואחר קריאתה

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו
והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם
גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו ברוך אתה יי׳
הנפרע לעמו ישרא׳ מכל צריהם הא׳
המושיע

ארור המן ברוך מרדכי ארורה זרש ברוכה אסתר
ארורים כל עובדי אלילים ברוכים כל ישרא׳ וגם חרבונה
זכור לטוב

קוראי מגילה הם ירננו אל א׳ כי מקום תהלה
היתה לישראל : אחרי בלותי ואני בעיר
בכל נמישלה עדתי כאני כלי חובל בא זמן פדותי על
ידי זרובבל נבדלה קהלה מעויל נמתגאל ותהי סגלה
עם שתיל שאלתיאל : בא רבר אגגי החזיק במור ידו
באדר להרגי נהפך להשמידו אתנה הגיגי בו ואזכרה אידו

ואמת נקלה זאת לאל וכן יואל לעשות וכלה עוזבי ושוכחי
אל : רועשים כעשן · נמושלו בתוך כבשן כן אגג
בכעשן קם וישב כבן בשן מרדכי בשושן · מר דרור
עלי שושן כן שנת נאולה ה׳ יצו לדל ישואל עד
לבית תפלה יעלו להר ה׳ : מעשים ונסים שית בך לעד נאמן
גם כחכך שים · יצא דבש דבר המן לך ישתה עסיסים
אחרי אכול משמך אל זכור תהלה · גם שנה במיכאל
תחזור חלילה קץ פדות ובא גואל ·

במוצאי שבת

עלי ליהודים

יה פדות אניף לחוכים · לי למשמורת שלימה
וארומם בין מלכיב · מבני עובד ושלמה
ואשר הלכו חשכים · יעטו אור כשלמה
עור אנוסס על בחירי · השיבוני תוך אנחה
אור כמאז ליהודים · היתה אורה ושמחה

פסוקים

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר : שמחה לאיש
במענה פיו ודבר בעתו מה טוב · זה היום עשה ה׳ נגילה
ונשמחה בו

על ברכת היין

אֲבָרֵךְ יְיָ יְצוּר יִשְׁרָאֵל עַל הַיַּיִן

לוּלֵי כוֹ כְּבוֹד עֲרֵגִלָה לוֹ לְשׁוֹא חַכְמֵי הַמַּעֲלָה

עַל כָּל בְּרָכָה שִׁירָה וּתְהִלָּה יִשְׁתּוּ יַיִן

קוּמוּ הַשָּׂרִים הַגִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יַיִן

אֵל קָדוֹשׁ גַּם אֵל הַבְדָּלָה גַּם אֵל זְמַן הוּא נַעֲלָה

וּבְבֵית מִקְדָּשׁ עִם הָעוֹלָה נִסְכּוּ יַיִן

אֲבָרֵךְ יְיָ יְצוּר יִשְׂרָאֵל עַל הַיַּיִן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן

עלי בשמים

פְּאֵר גְּאִי הוּא גַּן עֵדֶן בְּשָׂמִים נֵרְדִּי הֵן יְצוּר נָמֵן יְיָ יָפָה עֵינֵי וְלִבִּי יְצוּלָיהָ תְּחִישׁ בְּאֶרֶץ מַאְפֵּלְיָה יִשְׁעִי כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי

פסוקים ·

עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ

נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מוֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים

עלי מאורי האש

כְּגַן יִשְׁתּוֹל עֵץ הַדַּעַת צֶדֶק וּמִשְׁפָּט הֵן בָּרוּ

עָלָיו וּפִרְחוֹ יְשׁוּעַת חֶסֶד וֶאֱמֶת פְּרִי מִגָּדָיו

מִי יִתְּנֵנִי אֶחֱסֶה בְּצִלּוֹ אֶתְלוֹנָן מוֹשִׁיעֵנוּ יוֹצִיאֵנוּ לָרְוָחָה

יָבֹא מָשִׁיחַ וְאֵלִיָּה כִּדְבָרֶךָ

נֵר לְרַגְלִי

פסוקים

נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי : אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש

עלי המבדיל

אקראך בליל ראשון מבדיל בין אור לאישון
השאיבני מי ששון ממעייני הישועה
רועה ישראל השב העיר מכלל יופי
חורש אויב גם חושב און יתן רופי
הנני כטל עלי עשב ברצונך קולי הקשב
רוכה במשפט יושב הכרובים הופיעה

אקראך

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחושך בין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה · ברוך אתה יי׳ המבדיל בין קדש לחול :

ואחר ברכת הבדלה כמו שכתבנו קודם זה

ולאחר נבקר יאמר הקהלה וקדיש שלם
בס' וינס שולך ואחר אומר זה

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך
ואין דומה לך

מי כמוך יוצר שם רוח אדם להשכילו · בנר נשמתו יבין
וידע סוד מעלו קנא שמו לעמו רועה ישלח יבנה ציון והיכלו
ישפוט עמך הגוי הזה :
לב נכון ורוח חדשה חדש בקרבי · כי לנחמני מרגזי ומעצבי
סבותי אני ו לבי · כאשר עשיתי זה :
האגרת הזאת מראש הואלתי באר · ללעוזות טף ונשים
נין ונכד ושאר · זאת שנית עברית לעברים וכמעשה ידי
להתפאר · הסכת ושמע ישראל היום הזה :
לפנים בישראל על הגאולה · ישירו ליי׳ שיר תהלה ·
כל הדברים אשר היו על המגילה · למועד הזה :
אזכיר חסדי יי׳ ונסיו · הגיד לעמו כח מעשיו
שמש ומגן לכל חוסיו · לחיותינו כהיום הזה :
בימי דניאל איש חמודות · קץ סתום וגאולות עתידות
נגלו אליו במראה ובחידות · היה המשא הזה ·
עלה על לב נבוכדנצר · פסל נסך ובחרט אנוש יצר
ולאמר לו יצוה כל נוצר · הנה אלהינו זה
מפחדו כרעו לפניו כל היהודים · ואת יי׳ יראים ומיחדים
וירי שלשת השרידים היחידים · לא היתה במעל הזה
עם יי׳ כמעט היחס הבאישו · לסור למצותו החישו ·
ואת קדוש ישראל לא הקדישו · לפני האיש הזה
בוחן לבבות רואה נפש נקיה · פקד עונם ויי׳ שם היה ·

זורו ו[illegible]בשו מסכה טריה   שמעו נא הדבר הזה

אספרה

אל חוק ומדרשים   מגילת אסתר תבורך

[illegible] מנשים [illegible]ים הלל ותוך ער[illegible] [illegible]

כיום ההוא יושר השיר הזה :

אחשורוש על כל מלך נתנשא   בשנת שלוש למלכו משתה
גדול עשה ·   בכלי הקדש להתגבר בם רעה ·   האיש
הבליעל הזה ·

חשבון גלותם ממנו נעלם ·   ימי ישנותינו בהם שבעים נשלם
ואני אהיה לעולם   למלך על כל העם הזה ·

בחצר גינת ביתן נשאו רשאים   שם קרמין ומצעות נאים
כי שם יאכלו הקרואים   את כל ההמון הגדול הזה ·

מטוב זהב וכסף שש ורקמה ·   כהנה לא ראו בכל מלכות
קדמה ·   מיום היותם על האדמה   עד היום הזה ·

מגים במנים צוה המלך   ראה צויתיך ידך אל תקצר
נטבוח טבח והכן לי בשר   לתת לכל העם הזה

חמר חדת ועתיק לבן אדמדם ·   על כל רב ביתו מעותו קדם
כי אינך יודע רוח האדם   זה יכשר הזה או זה

ארוחה לנכרים ראשונה   הכין כי אין בפיהו נכונה
ואחריהם לבני שושן מנה ·   לעשות כדבר הזה

כרצון איש ואיש היו היינות   מרדכי והמן הכינו המנות
גם ושתי המלכה עשתה משתה בנות   העיר כמשפט הזה

איל וצבי ויחמור שור שה כבשים ·   עגלי מרבק וברבורים אבוסים
לכלם נתן וכרם ענב מתבוססים   אלה מזה ואלה מזה

ביום השביעי עלה על לבו שערוריה ·   להביא ושתי המלכה
לפניו ערום ועריה ·   להראות העמים והשרים את יפיה
את זה לעומת זה :

היא גם היא לדבר עבירה נתכוונה · איהו כי קידי ואתתיה בי
בוציניא ומשמים גלו את עונה ולא קרב זה אל זה.

דכאה אלהים בשחין פורחת · ויש אומרים קרן אחת במצחה
צומחת · ותהי לה למוקש לפח ולפחת בושת הפנים
כהיום הזה

העזה פניה כי נהפך לבה · ותאמר בר אהורייריה דאבא
להבאישני מדוע בא · המשוגע הזה

אם במשתה היין סר סכלו אל יתן לנשים כחו וחילו ש
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו מי ישמע אליכם
כדבר הזה

לא כן אבי בלשאצר הנורא חמרא הוה שתי כתורא
ואין לשכרה כי לא דבר סרה לעשות כדבר
הרע הזה

וישיבו הסריסים אל המלך היו דברינו כדברי כישור
נגלך ותאמר כגבר עברו יין הוא הולך בדברו
כדבר הזה

חמת המלך בערה בקרבו ותתפעם רוחו ויתעצב אל
לבו והוא עורנו במסיבו ושופטיו עומדים
מזה ומזה

יודעי העתים שומרי דת ישנה קרא ויאמר להם אל תענג את
דינה הן למות הן לשרושי ישפטו נא את המעל הזה

זחלו מנו כי היה מלך טפש ובסור יינו מעליו וינפש דמה
מירם יבקש להתעולל ולחפש בא האיש הזה

עתה מיום גלינו מארצנו אבדה חכמתנו ובינת נבונינו
על אדמת נכר לא מצאה ידינו לעשות את הדבר
הזה

לך ע׳ חכמי מואב כלם נסמכו ושנותם בנעימים נמשכו
בנולה לא הלכו ולא רגכאו עד היום הזה .

ויאמר ממוכן הוא המן השטן הדיוט קופץ בראש והרשות
נתן בקלקלה מתחילין מן הקטן כן אנחנו עושים
היום הזה .

ויאמר שמעו נא כל העמים לא המלך לבדו כי כל שריו
נכלמים נשים ימשלו בנו לעולמים אם יכופר
העון הזה

באמרם ושתי המלכה העזה פניה וגם אני אבוא אחריה
והיה אם רעה בעיני אדוניה ונשאת המשל הזה
פקדו הארורה הזאת באש תשרפנה ונוסרו כל הנשים ועורך
אל תקשינה וללכת אחרי הבעלים ע׳ תרפנה ולא יוספו
לעשות כדבר הזה

יצא דבר מלכות ואתה תצוה קריחה בביתיה פרדשכא להוי
וחיית ורבית כגן רוה גם אתה גם העם הזה
ולדבר בלשון עמו יענו להיות ההושיבו נשים נכריות ולא
ינהג בנות הארץ בשבויות אל ארץ אחרת כיום הזה :
ובעת עמו ומולדתו תהי מכרת ונקה האיש מעון אם עמו
תהי נקשרת כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר
ע׳ העם הזה

טמאת השם רבת המהומה כי החטיאה ביום שבת שומרות
דת תמימה נגמר דינה ושרפוה ערומה כיום ההוא לאמר
בעבור זה

וייטב הדבר בעיני המלך והשרים אשר עמו בשם המלך נכתב
ונחתם בחותמו להיות כל איש שורר בביתו ולדבר כלשון עמו
וישם אותה לחק עד היום הזה

וכל אשה חכמת לב תלעג ותגעל · והלא מאז הגבר הוקם על
האתם תריבון לבעל · יען אמרתם את הדבר הזה :
אגדות הראשונות אין בהם ממש ויתרון · ועל אולתו היו –
לזכרון למען לא יאמינו לקול האות האחרון · נהיה
הדבר הזה
אחר כל זאת זכר את ושתי מר ממות מצא · ויתנחם כי
נבלה עשה · ויאמר אל ממוכן אתה את עונה תשא
תחת אשר עשית את הדבר הזה ·
טעץ עצת איש חסר תבונות · ויקבצו נערות בתולות יפות
מראה ועדנות · על יד הגי תהיינה נכונות · לפני בבית
הזה :
והנערה אשר תיטב בעיניו לאחת מהנה · תחת ושתי ימליכנה
וכל חכם לב בתו יצפון פן בשובה יכלימנה · ויאמרו לא
נובל לעשות את הדבר הזה :
דוד הגדיל שכל טוב חן וכבוד · ויהי כי זקן מאד · ויבקשו
לפני קרתו מי יעמוד · מזה מזה ·
גבול בכל המלך ישראל שרי המלך בקשנה · ואם לא מצאה
חן בעיניו אל יכלימוה · בנערה בית אביה ישאלוה ·
התלכי עם האיש הזה

איש יהודי

נורע לשם ולתהלה · היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי משרי הגולה ·
אשר הגלה עם יכניה אשר הגלה · מלך בבל אל המקום
הזה ,
ויהי אומן את הדסה · היא אסתר בת דדו · יפה כתרצה ·
וכמוה למלך ארגסה · לא היתה בזה ·
עיניה אודם פטדה וברקת · והיא היתה מעט ירקרקת

בשארותיה הן מועקת · אין אחרת זולתה בזה
מאמר מרדכי אסתר עשתה · ועמה ומולדתה לא הגידה
להגיד כי ממנו צוותה · לא תגיד את דברינו זה
הכינה המלך גם חקירה · למה זה את מתנכרה · משפחתך
נמבזה היא אם יקרה · מה ארצך ואי מזה
אדני המלך זכה במקחך · הסר כעס מלבך ומשול ברוחך
ועמי ובית אבי אל תרבה שיחך · לדעת את זה
השיבה אם במשפחתך אין מלך ואין שר · הנך רעייתי
אחות השכל ובת המוסר · וכל מדה כבודה בך לא תחסר
מיום בואך אלי עד היום הזה :
כתר מלכות שם על ראשה ונזר · בחדש טבת אשר
כמור כאמר יגזר · טוב לגבר על אברתו תהי מחזר
החדש הזה
הבהילו תמרוקיה להנעימה · ועד מלאת לה שנה תמימה
כבודה בת מלך פנימה · מאת המלך נהיה הדבר
הזה :
הגי ושעשגז סריסים פרושים · נשתה גבורתם מעונים
ומתושים · המה היו שומרי הנשים · אחד מזה ואחד
מזה :
וישם המלך כתר מלכותה · ויעש משתה ביום חתונתה
והנחה למדינות עשה מאהבתה · את החסד הגדול
הזה :
לשמור הנה חדשה ושבתה הכינה נהיכות · ושבע נערות
למלוא חשבון נצבות · דבר יום ביומו תעבורנה ובשביעית
תשבות · הנהיה כדבר הגדול הזה
מרדכי לדעת את אסתר נכסף · וישב בשער המלך על

התסף נועצו שני סריסי המלך משומרי הסף ויקרא
זה אל זה .

מיום קחתו זאת הנערה אש התשוקה בו נבערה .
גם שנתנו בלילה נדדה ונבערה : ובני בליעל אמרו מה
יושיענו זה :

להמית המלך היתה עצתם בלעגי שפה ובלשון ארצותם
והם לא ידעו כי המליץ בינותם כשמוע את
הדבר הזה .

וישלח מרדכי מלאכים אל אסתר חרש לאמר בגתנא עם
תרש מסתתר ודם המלך זה לזה יתר יתן יי׳ לאדני המלך
נקמות היום הזה

ויבוקש הדבר והנה אמת ותמים ויתלו שניהם להיות לנס
עמים ויכתב בשם מרדכי לאמר באחרית הימים .
זכור את היום הזה

אחר כל הדברים האל ויקם יי׳ שטן לגולת
אריאל . המן בן המדתא בעון אבותיו
מתנאל . בן המרצח הזה .

על כל שרי המלך נשאו וגדלו וכל עבדי המלך משתחוים
לו ועל שכמו חרש נסך פסלו . הסמל המקנא
הזה :

הנה בידך עתתי איתילי . טבעתי חותמתי ופתילי
ועל כל אשר יש לי ראה הפקדתיך היום הזה .

כראות מרדכי אלילו על שכמו לא קם ולא זע ממקומו
וימלא המן חימה ויאמר לאשר עמו . שאל אתה
בן מי זה :

בדד ישב לבו כלב הארי . אעברה נא ואסירה את ראשו

מדי עברי ויאמרו עבדיו איש נכרי מילדי העברים זה

אמר אויב זה פעם מאסו אבותי את אבותם עתה אקום
להרוג אותם ולכלותם שימה על פינו מיום עלותם
מארץ מצרים עד היום הזה

אנקום נקמתי ואפיק זממי משאלי אסיר חרפת האיש
הזה מעלי כי קרוב המלך אלי יתן לי את העם הזה
מעבדי המלך מרדכי נקרא מדוע להמן כתף סוררה
תתן ונפש המלך קשורה בנפש האיש הזה

השיבם הדברים עתיקים מלחמה ליי בעמלקים משה
יד על כס יה הקים וישבע לו על הדבר הזה

ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד שורש פורה
לענה ורוש להומם ולאבדם עתה ירדוש עבד
אדני זה

דתיהם כדתי המלך אינם בנשך יתנו כספם והונם
דבר שקר למדו לשונם לכל אשר יאמר העם הזה
יין משתיהם זבוב מות לא יבאישנו ואם אדני המלך
יגענו על הארץ כמים ישפכנו ויאמר הנה נגע זה

והיה כי תקראנה מלחמה אל יצא איש ממקומו דברו
בערמה שבת היום פסח היום לא נוכל דבר מאומה
בעצם היום הזה

יצוה אדני המלך להכחידם ועינך לא תחוס על מאודם
עשרת אלפים ככר כסף אשקול בעדם אם תעשה
הדבר הזה

דבר המלך אתו קשות ועזות לא תבקש לך גדולות

ומעוזות חלילה לי מעשות זאת כי לא מחכמה
שאלת זה
זכור את אשר עשה אלהים לפרעה ברצך ערש באחב
נגעו כי לא מיהר לשלחם וברשעו הרע לעם הזה

ויאמר המן בריבי תורותם כן חטאו כי לא יוכלו שאתם
בער אלהיהם אל תירא אותם יען כי מאס העם הזה

אחשורוש השיב גם בהם אתבונן משום דנפישי –
ואיכא בהו רבנן ונשים צדקניות אולי חנון יחנן
את שארית העם הזה
הן עת אברם הגדיל עתירה על אנשי סדום ועמורה
ויאמר לו הן אם ימצאון שם עשרה הנה נשאתי פניך
גם לדבר הזה
ויאמר רבריך דברי דורים לימים הראשונים היו בהם
סגולות ויחידים ועתה כלו חנף ומרע ורודף קרים
הדור הרע הזה
השיבו המלך תשובה נצחה אני אשימם כצאן לטבחה
במלכותי כי רבה היא אעשה קרחה והכרתי את המקום
הזה
עודנו מחזיק ברשעו ויאמר ארני המלך הנו מפוזר
ומפורד בכל מחוז ופלך כגר בארץ מעיר לעיר הולך
כן העם הזה
ויאמר המלך אל שרי פרס ומדי העומדים עליו אתם עדי
יחולו על המן כי לא ידי שפכו את הדם הזה
המן הנה כל ארצי לפניך והעם לעשות בו כטוב בעיניך
הכסף נתון לך ולהפיק רצונך אין נפשי אל העם הזה

הוברי שמים איצטגניניו · הפיל פור הוא הגורל לפני
בחרש אשר מלאו ימי ענו · להמית את כל העם הזה
ויאמר האח אלביש הוד והדר · משמים נלחמו כי בחרש אדר
סר צלם מעליהם ומאורם קדר · מיום נפלו עד היום הזה

ולרשע אמר אלהים אם נשמתו · נפקדה עד יום הולדת אותו
ביום ההוא וענתה בו צדקתו · יען כי שאלת את הדבר הזה

סופרי המלך עושי רשעה וזדים · צוה לאמר כתוב בספר
והעד עדים · להשמיד להרוג את כל היהודים · גלות
החל הזה
הדת נתנה בשושן הבירה · והעיר שושן נבוכה כי היטב
חרה · להם ויאמרו יום צרה · ותוכחה ונאצה היום הזה

ומרדכי · ידע את כל אשר קרה · ויזעק
זעקה גדולה ומרה · אנה ננוסה
לעזרה · ומה אעשה לעם הזה
מספר רב עשה כתנים · ויאמר נצחו תחתונים עליונים
השקיפה צור שוכן מעונים · וראה כי עמק הגוים הזה

בלבוש שק עד רחוב העיר יצא · עפר ואפר ראשו כסה
מי יתן יעקב למשיסה · אבל כבד זה

נערות אסתר הגידוה מחדרים · שמענו קול נהי בכי
תמרורים · ותאמר אם במחנה העברים · קול דודי
הנה זה
ותתחלחל המלכה כי נכמרו רחמיה · אורח שלא בזמנה בא

בא ממקור רמיה · ויש אומרים הפילה טרם מלאת ימיה
בגלל הדבר הזה ·

ותקרא להתך הנדרש לכל שואל · נקרא התך ואם הוא דניאל
לכו ויש מחכמי ישראל · אשר יאמר כי הוא זה ·

ותאמר לו הנך אם סודי · מעי המו עלי לידידי ודודי ·
מרדכי לך נא את אחי וידידי · לדעת מה זה ועל מה זה ·

ותשלח בגדים להסיר שקו ולהלבישו · מחליצות ולא קבל
ממרידות נפשו · ותאמר צור ישראל וקדושו · מה חרי
האף הגדול הזה ·

ויספר לו מרדכי את כל אשר קרהו · ופרשת הכסף אשר
המלך כרבור נתנהו · ואת פתשגן הכתב להראות את אסתר
צוהו · לאמר קרא נא זה ·

ויאמר לה מספר כיענים וכסיסים · היהודים האומללים
עושים · ימה וקדמה עוברים נסים · משני עבריהם
מזה ומזה ·

ויתן בידה את ספר המקנה · פתשגן כתב הדת אשר בשושן
נתנה · ויאמר לה הושיעה נא · את מערכות ישראל
היום הזה ·

ותען אסתר חוק ומשפט הוא · הבא אל המלך אם לא
יקראהו · כאשר יקום איש על רעהו · ורצחו נפש כן
הדבר הזה ·

בר מי די יקר שגיא ליה אתיהב · ואת אשר המלך יאהב
יוכיח ויושיט לו המלך שרביט הזהב · אין משפט מות
לאיש הזה ·

ואני שלושים יום לא נקראתי · עמו לא צחקתי כי יראתי
לא ידעתי למה נחבאתי · ומדוע יסתיר ממני את הדבר

הַזֶּה :
וּמַה בֶּצַע בְּדָמִי כִּי אֵלֵךְ וְחִיַּבְתֶּם אֶת רֹאשִׁי לַמֶּלֶךְ לָמָּה
יָהֵבוּ עָלַי הַשְׁלֵךְ הֶאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת כָּל הָעָם הַזֶּה
כְּשָׁמוֹעַ הַתָּךְ דִּבְרֵיהָ דָּרוֹשׁ דָּרַשׁ אֵין מְשִׁיבִין עַל הַקַּלְקָלָה
וּבִמְנָה פֵּירַשׁ וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכַי וְאִם לֹא פוֹרַשׁ הַמַּגִּיד לוֹ
אֵי זֶה :
וַיֹּאמֶר לוֹ מָרְדֳּכַי שׁוּבִי אֶל גְּבִרְתֵּךְ לֵאמֹר קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא עִתֵּךְ
וְלָמָּה גֵּאוּת תִּלְבְּשִׁי בְּמַלְכוּתֵךְ וּמַה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה
אִמְרִי לַאֲחוֹתִי זָכוֹר תִּזְכּוֹר הָעֵת יָדֶיהָ בַּכִּישׁוֹר תִּשְׁכּוֹר
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכּוֹר אֶת תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה
אִם מַלְכַּת בֵּית הַמֶּלֶךְ תֶּחְדָּלִי אַתְּ וּבֵית אָבִיךְ תֹּאבְדִי בְּמַעֲלִי
כִּי יוֹדֵעַ אֲנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה :
וְהַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא וְעִם יְיָ מַלְאָךְ מֵלִיץ יִמָּצֵא
לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ מֶה עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה :
אַיֶּלֶת אֲהָבִים בִּטְחִי כִּנְעוּרָיִךְ אַךְ יָקֵם יְיָ אֶת דְּבָרֵךְ
עָלַי קִלְלָתֵךְ אִם יִקְרֵךְ עָוֹן כַּדָּבָר הַזֶּה :
וַתֹּאמֶר בָּרִי לֵבָב וּתְמִימִים לַיְלָה וָיוֹם שְׁלֹשֶׁת יָמִים
נְצוּמָה וּנְבַקְּשָׁה פְּנֵי צוּר עוֹלָמִים לְהַפְלִיא אֶת
הָעָם הַזֶּה :
וּבְכֵן לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ מִתְּנֵי אֶשָּׂנֵס אֲשֶׁר לֹא כַדָּת כִּי אִם
אוֹנֶס · וַיְיָ הַטּוֹב יַעֲשֶׂה לִּי נֵס לְדַבֵּר אֶת אֲדֹנִי זֶה :
וַיַּעֲבוֹר מָרְדֳּכַי חָרֵד וְרוֹעֵד בְּיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח הֶעֱבִיד
הַמּוֹעֵד · וּבְצוֹם וּבְכִי לְהִוָּעֵד לֹא נַעֲשָׂה כְּפֶסַח הַזֶּה
נַעֲרוֹתֶיהָ צִוְּתָה מְרֵי הוֹדִי הֲבִיאוּ לָכוּ אַחֲרַי הִתְפַּלְּלוּ
בַּעֲדִי · וַתֹּאמֶר בְּלֶכְתָּהּ יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי
בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה :

ביום השלישי קמה מתעניתה · ומלאך אחד הגביה קומתה ·
ומשוהו כפלח הרמון שם רקתה · כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה ·

ותעמוד פתח החצר התיכונה · ויאמר המלך אסתר ענוגה
וערבה רעייתי שב לימיני וקח נא את המטה הזה ·

מלאך אחד האריך את מטהו · ותשלח את אמתה ותקחהו ·
ויאמר כאשר ראו כן תמהו · אכן יש יי׳ במקום הזה ·

משאלותיך רעייתי כלם נכוחות · בלעדי הבית אשר
בירושלים לבנות · כי לא מאנתי עד כה לענות ·
אך לדבר הזה ·

ותען אסתר אם לבקשתי תפנה · יבא המלך והמן המשנה
אל המשתה לעשות אותו הנה · שלחתי את הגדי
הזה

ויקם המלך מכסאו · וימהר את המן שר צבאו ·
ולבית היין כרצון אסתר הביאו · ויצוה אותו על
הדבר הזה

ויאכלו וישכרו עמה · ויאמר לה המלך איך ולמה
קראת לנו כברגלות איומה · ומה הדבר הזה

ותאמר אם טוב בעיניך ונאות · לעשות לכם משתה שנית
עיני נשואות · וכימי מצרים יראנו נפלאות · מחר
יעשה יי׳ את הדבר הזה ·

ויצא המן שמח וטוב לבב · וכראות את מרדכי וילך שובב
ויבא אשתו וכל אוהביו · לאמר כדבר הזה

מכל אשר לפני הגדלתי והוספתי · עושר וכבוד מושב
אלהים ישבתי · פריתי ורביתי גדלתי ורוממתי · בנים

ובנות במקום הזה

אף לא הביאה אסתר המלכה פיו הכשילו ולשונו לו לחבה
וגם למחר קראתנו באמרי נועם רכה למען עשה כיום
הזה

גם זה הבל ובלבי אעביר כל טובי ולמרדכי היהודי נשבר
כאבי לא קם ולא זע ממני בלבתי ובשובי מעודי עד
היום הזה

זרש אשתו העמיקה מזימה חדל ממנו ואל תתגר בו
מלחמה יעשו עץ גבוה חמשים אמה על ראש המעון
הזה

ובקר השכם למלך לעלות ועל מרדכי תשים דברים ועלילות
ואמור למלך לתלות הכלב המת הזה

ויעש המן את העץ ויכוננה וי״י אמר כי לך אתננה
לו הכין וזרעו יירשנה למחר יהיה האות הזה

בלילה ההוא נדדה שנת מקיץ נרדמים
נפתחו שערי רחמים לכל בני
ישראל מימים קדומים ליל שמורים הלילה הזה

הקיץ המלך בפחד ובמורא ויאמר מה לך נרדם קום
קרא ספר הזכרונות כל אשר קרה מימי מלך אשור
עד היום הזה

שמשי בן המן סופר למלך היה קורא ולמחות את שם
מרדכי היה מורה ומלאך י״י דוחה גם הוא יורה
לאמר כתבו את האיש הזה

וימצא כתוב עון תרש ובגתן אשר הגיד מרדכי מעונתן
ויאמר המלך ברוך י״י אשר נתן לי לישועה זה

זה המון על יצועי עלה · כי לכל קץ ראיתי תכלה ·
ויאמר מה נעשה יקר וגדולה · למרדכי על זה :

סובבי המלך השיבו נכותה · לא לקח מידינו מנחה
ולא שמענו עד כה היתה לו ארוחה · מן הבית הזה :

וישאל מי בחצרו · והמן בא לאמר לו ולשחרו · לתלות
את מרדכי תשכו עפעפי שחרו · ויאמר לו אל תמוש
מזה :

המן האיש אשר המלך חפץ ביקרו · מה לעשות לו יבא
נא חפצו · ביום מחר כי תבא על ישכרו · במה יתרצה
זה :

ויאמר המן בלבו למי יחפוץ וירצה · המלך לעשות יקר
ומי עלי יתנשא · אני הוא ולא אחר ואותי הוא מנסה
ויאמר אלי זה

ילבש לבוש מלכות זהב ותכלת מרוקם · ועל סוס ירכב
אשר בו המלך הוקם · יעשה לו איש משרי המלך נבון
וחכם · את כל הכבוד הזה :

נלכד בשחיתותיו ובתוך כרו ידיו · נפל ברשת טמן
במצעדיו · ויאמר המלך אל עבדיו · הנמצא כזה ·

איש נבון חכם וחרוץ · מאתו משפטו נגזר וחרוץ · קח
את הלבוש ואת הסוס ואל מרדכי תרוץ · לך בכחך זה

ויעמוד המן נדהם ונאלם · ויאמר הן רבים עתה שם
אחד לכלם · את עמו ואת ארצו ממני נסתר ונעלם ·
מי האיש הלזה

עתה מרדכי היהודי מלפניתי עצתו תכן ׃ ואל תפיקה
בעיניך חכמת המסכן הציל ממות על כן אנכי מתוך
את הדבר הזה

והמן עודנו משתאה כמה מרדכי איכא ביהודאי את
מי מכלם אותותיך הראה מלך הכבוד מי הוא זה

ויחר אף המלך בהמן ויגער בו לאמר מהרה חושה
חוסן נתעשר ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער
כמשפט הזה

ויאמר המן חוס על כבודך ואל ילבש איש עמי את
בגדיך גם כי אחד מקטני עבדיך חלילה לך
מעשות כדבר הזה

תשימנו כרמיך לעבוד ולזמור מנרא כלו יקח משור
עד חמור או על הפתח יעמוד תמיד לשמור
את המגדל הזה

ויאמר המלך שומר לראשי אשימנו על סוס ירכב
ולבוש מלכות תלבישנו דרה אליו ואם לא תמצאנו
איש מות אתה ביום הזה

וילך המן אל מרדכי וימצא אותו באצבעו מראה הלבות
קמיצה ויאמר לו מה זה עושה ומה המעשה הזה

ויחרד חרדה גדולה כי המן אל ביתו עלה ויאמר מה
לך פה איש און ועולה אף כי הבית הזה

השיבו ראה אלהים את דמעתך הגידה לי מה משבותך
אל תירא כי קרובה ישועתך גדלה נפשך היום הזה

[illegible] מרדכי באר את המשנה · נפש כי תחטא והתורה
על עונה הלא הקומץ קמח סולת תביא קרבנה
[illegible] ואיפת הקליא הזה
ויאמר המן מלוא הקומץ קמח העבור הקצף ויותר
[illegible] ככר כסף חגור חרבך ודברך א׳ תוסף
[illegible] לך די מזה
ועלית מרכבות ישועה וגיל · תחת מחגורת שק פתיגיל
עדי זהב אצעדה טבעת ועגיל משחת קדש יהיה
זה
ויאמר מרדכי הנה אני שולח מלאך ה׳ איש הזקן
יגלח ויאמר לו סוגר ביתם ואין פותח נסעו מזה

להמן הביא ספל ומספרים ויגלחו ועיניו יורדה מים
ויאמר מרדכי מה היום מיומים · חרה לך על הדבר
הזה
הלא זה היו בו חיי אבותיך נבקורינוס עשרים—
ושתים משנותיך חדל לך מפרשות כי נכריה עבודתך
טוב שתאחוז בזה
עשה שפמו ואת כל שערו גלח · ויאמר בי אדני
רכב יגלח עת האוכל הגיע והמלך בעדי ישלח
עד מתי יהיה זה
השיבו לא אוכל כי זקנתי ושבתי ושלשה ימים לחם
לא אכלתי מראגה מרבר יצא לבי שברתי את עצמותי
מזה

וירא המן כי תואנה היא מבקש והיום רפה ופנה · ויאמר
שלחני המלכה ערבה ישלחנה · שמע נא את הדבר
הזה

ישים אדני על שכמו רגלו : אני אשא ואני אסבול מוטות
עולו · אנכי אעלך גם עלה · לך עלה
בעלותו המן הכלים ואותו הדריך במעלים :
משפיל גאים מגביה שפלים היו תהיה עבר לעם הזה :
וירכב על סוס דוהר ומרכבה מרקדה · בלבוש מלכות
ערה · לראות על שור בנות צעדה · את המראה הגדול
הזה :
ויצעק המן חזקו ויאמץ לבבכם · להיות המלך חפץ ביקרכם
ככה תעשה לו כאשר תראינה עיניכם · האיש העולה על
זה :
ויאמר בת המן הקים אבי את דבריו · היום נקם ישיב לצריו
על סוס ירכב ומרדכי הנה גם הוא אחריו · יום בשורה היום
הזה :
והיא לא ידעה כי הוביש מבטה · ותשלך סיר אשר
חלאתה · אותה על ראש אביה כי מחלפת השיטה · התיצבו
וראו את הדבר הגדול הזה :
אל שער המלך שב בן קיש · והמן נדחף אל ביתו מחפיר ומביש
ותבט אשתו ותאמר לא איש · בשורה אתה היום הזה :
אם מזרע היהודים מרדכי אשר שלט · כאנג אין לך
מנוס ומפלט · כי אם לברוח אתה ובניך בלט · קומו צאו
מן המקום הזה :
ויש אומרים כה היו דברי זרש · אם מזרע היהודים אשר
אתה דורש אסתר המלכה למענה המלך כלה גרש ·
יגרש אתכם מזה :
עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו · וללכת אל המשתה
אליו הודיעו · ולהם כי למדחפות אותו הסיעו

אמר שבו נא כזה

ויהללוהו לאמר העת עתה לשבת והמלכה עת לאכול לחם
[illegible] לכה אתנו כי תוחלתך נכזבת לא תוסיף לשוב
בדרך הזה

[illegible] אל המשתה והוא לא נשמר כי בא יומו חיין
נגמר ויהי השער לסגור וירא ויאמר מה נורא המקום
הזה

וישאל המלך אל אסתר גם היום גם תמול מה שאלתך
או על ימין או על שמאל רוח נכון נקם להשיב או חסד
לגמול נתן לי אלהים בזה

אדני המלך אבי הראשון שאלני אהה אדני והוא שאול
ואשר הולידני אביחיל הד מרדכי והוא גדלני מנעורי
עד היום הזה

ואלו לעבדים ולשפחות נתננו זעף יי אשא כי חטאנו
להשכיר להרוג ולאבד מכרתנו אשר לא כתוב בספר
התורה הזה

כשמוע המלך מולדתה ועמה ויקרא לה בשמה פנים
בפנים כי לא עשה עמה שלום עד היום הזה

ויאמר לה המלך מי הוא זה ואי זה הוא לא תחמול עליו ולא
תכסהו מעת יומת האיש ההוא כי בנפשו דבר היום
הזה

השיבה אסתר הנה הוא לך עמית וחבר בגאותו עמים
תחתיו ידבר על ריב לא לו עובר ומתעבר איש צר
ואויב המן הרע הזה

ואת כל רכושו אשר כבש ממך איננו שוה בנזק
המלך וגדלך וכל חפציו לא ישוו בם לתת לך כסף
מחיר זה

וישב המלך אל גינת הביתן והוא עודנו באיבו · וירא והנה
מלאכי אלהים עולים ויורדים בו · להשחית עץ הגן [illegible]
ועשבו · ויאמר למי כל המחנה הזה :

השיבו מהמן אנחנו מעמו ומאריסו · והוא יעוני כרתו יעם
ועלו ולירושות כריתון נפשו וחיתו · משחיתים [illegible] את
המקום הזה :

ויפול המן על המטה אשר אסתר עליה · כרע נפל בין רגליה
אולי יעתיר למלך בנועם אמריה · ויסר מעלי רק את
המות הזה

ותען יוסף אשר ממערים העלנו · אביך הראשון חטא
לנו · עוכר ישראל סר מעלי עכרתנו · יעכרך ה' היום
הזה :

והמלך שב מגינת הביתן אל המשתה · והמן לפני אסתר
מתנפל ומתחטא · ויאמר הגם למעול מעל באשה הפתה
האשה הנעצבת עמכה בזה .

ווי מדברא ווי ממתא · עבדי המן שמו הגן בתה
ואסתר עם המן ברית כרותה · המערת פריצים הבית הזה

חרבונה אחד מן הסריסים · עמד וידבר על העצים
נגישו בגן עדן חי עולם ישישים · כי עם אלהים עשה
היום הזה :

ויאמר אלהים יורע ואדוני ירע · במרדכי היהודי המלך
נושע · ולתלותו עץ גבה חמשים אמה נטע · העצב
נבזה נפוץ האיש הזה :

ויאמר המלך תלוהו עליו · ויאכל המן פרי מעלליו
והעץ ישמרנו בעליו · על ההר הזה :

הדבר יצא מפיו ופני המן חפו · ועשרת בניו עמו נאספו

[illegible] קיפא איזרקיפו   כמות זה כן מות זה

עד השעים ואור כבודם נרעכה   וחמת המלך שככה
ולבני ישראל לברכה נהפכה   קללתו היום הזה

למרדכי אמר המלך הנה צויתי   יהי לך בית המן ואותך
עשיתי גדול העצה כי אותך ראיתי   צדיק לפני בדור
הזה

ותאמר אסתר בית והון להבל ימעט חפצי וחשקי   כי אם
להשיב רעת המן העמלקי   את הספרים [illegible]ר ישלח ודם
נקי   אל תשפכו במקום הזה

היפה בנשים מה דודך מבקש   ומה זה עוד לנו יתבקש
ועל אשר היה לכם למוקש   שר וגדול נפל היום הזה

ומלכי פרס תוך ומשפט אתם   כתב אשר בשם המלך נחתם
אין להשיב אפס לא יהיה תפארתם   אם אעשה הדבר
הזה

ואת טבעתי אשר מהמן העברתי   למרדכי היהודי ההגון
נתתי   סקול יסקל או ירה יירה אמרתי   כל הנוגע באיש
הזה

ותהי זאת נחמתכם   כתבו על היהודים כטוב בעיניכם
לעמוד על נפשם ולהנקם מאויביכם   ויאמרו טוב
הדבר הזה

ויכתבו מטעם המלך והשרים   להכרית את כל יושבי
הערים   אשר לא ישמעו לקול הדברים   הכתובים ס־
בספר הזה

דעו כי אלהים עצת המלך סכל   ויעש המן בן המ[illegible]תא

אמרכל · והוא אשר לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכל [illegible]
את הדבר הזה
חותם המלך ואותותיו שקר · ויצו להיות גזע צדק נעקר [illegible]
ובמותו נחקר · אם אמת היה הדבר הזה [illegible]
וישב המלך בראשו את גמולו · ותלו אתו ואת בניו סביב לו ·
חמש מימינו וחמש משמאלו · נדד מזה ונדד מזה [illegible]
והאות הראשון אשר שמעתם · חבל הסה זאת עשו ושמרתם [illegible]
את היהודים כי כמוני מאז ידעתם · מחנה אלהים זה ׃
וביום אשר הפיל פור הוא הגורל עליהם · נהפך הוא אשר ישלטו
המה בשונאיהם · באו צויתי אתכם כי עברי הם · ושמרתם
את הדבר הזה
וכל זרע עמלק תשפילו ותכניעו · וכבודם לעפר תגיעו [illegible]
וכל מדינה ומדינה לטעם ישיעו · את מערכות ישראל ביום הזה ׃

הרצים בדבר המלך נחוצים · אלה ברכב ואלה בסוסים [illegible]
ועיר שושן צהלה שמחים וששים · בבא [illegible]

ומרדכי יצא בלבוש מלכות תכלת וארגמן · ותשם
אותו על בית המן · משנה למלך
ועמו נאמן · ועם ביתו היום הזה ׃
ותאמר למלך עוד נשאלה · זרע המן בשושן מחר יעשו כלה ·
למחות את זכר עמלק צונו אל נעלה · ולא [illegible] ממנו עד
היום הזה ·
ויאמר מודע פניכם רעים · והקול נשמע והדברים ידועים
בשושן הבירה הרגו היהודים חמש ושבעים · אלף איש שולף
חרב כל זה ·
בשאר מדינות המלך מה עשו לא זכר מתיו מספר · כי

מלאך היה ספר ויאמר ראשית גוים עמלק אתכם עפר
כן אעשה היום הזה

[illegible] היהודים עם בלשן כאשר צויתה אילת אהבים פרח
שושנה שבתנו כל זרע עמלק הנמצאים בשושן בארבעה
עשר יום לחדש הזה

זרע מרעים נמקו מעונם ושללם לבז מקניהם וקניינם
כי לא היה לקחת מאומה מהונם לב העם הנה

ורבים מעובדי האלילים ומעמי הארץ הערלים
מתיהדים כי יי׳ בעיני הגדולים נתן את חן העם הזה

ותכתוב אילת השחר וצבי עופר לאות עולם
כי מצאו כופר עם יי׳ אשכול הכופר
את ספר הגלוי הזה

ואחר כל חזון ונבואות נחתמים מגילת אסתר איננה בטילה
לעולמים במשתה ובשמחה קבעו חכמים זכור את
היום הזה

לעשות כדת היום מנהגים ידועים לזכור מאמר אסתר ושלושת
השועים יאכלו בני ישראל בלילה הזה

ביום שלשה עשר באדר קבעו להתענות ולקרוא את המגילה
בלילה וביום לשנות ומתנות לאביונים ומשלוח מנות
היום הזה

לזכר פורים כי עשתה יפת העין משתה למלך לזכרהו על היין
לכל נשים חובת היום ולאפס ולאין לא אשתה מים במקום
הזה

האיש אשר במרום הרים ברמו לכו דודים שתו ושמחו

עמו · ואם עם תרנגולת שמנה לחמו · גדול יהיה כבוד
הבית הזה :

למאחרים על היין האוכלים מעדנים להציל ממות נפשם
נכונים :· ואעידה לי עדים נאמנים היה לבבם זה

גבורים לשתות יין ומי מצאו מנוח :· ויבחר לו לוט וזכר
אלהים את נח :· ולא ישתבח שמשון בר מנוח
בדבר הזה :

לשלוח מנות אם לא השיגה ידיכם שלי שלך ושלך שלי
אמרו לאחיכם החליפו סעודתכם ותחי נפשכם :· אם
תעשון את הדבר הזה ·

חכלילי עינים מיין וכבודו יהלל · המשתכר עד אשר [illegible]
כזאת יתהלל המתהלל · לשמור מנותיו עד היום הזה

לשד השמן לאכול היום אם תבחר · השמר פן ואל גרונך ינחר
שום תשים עליה ואל תאחר · מעט הדבש הזה

וישם המלך אחשורוש על הארץ מס · שייראו מלפניו · כי
מלאה חמס · ואשר לבו כלב האריה המס ימס · עשה
את הדבר הזה :

זה היום שקוינוהו עת אנחה · ליהודים היתה אורה
ושמחה ·

עשה אלהים לנו להודות בשיר ושבחה · ולברך
בשמו עד היום הזה :

הרופא לכל בשר ומפליא לעשות · בקום עלינו אדם
מרחוק הביא עצות

הנקרא בשמו בא האלהים לבעבור נסות · בכל תחנון

הזה

הזה ׃

ישראל עמך אשר בכל זרתם · עליהם
ונקמת נקמתם

בן בכלך תפלה ומבור צלותם · העל את הדבר
הזה

יוסף שנית ידו לקבץ צאנו ותבאנה · אל כר נרחב
עוד אל תרעינה

קשלארי יתן ופריה ורוב תרעינה · לשלום העם
הזה

לבני יצהר בגדי קדש וכתונת תשבץ · תלביש
נפוצות יהודה תקבץ

השוכן שחקים יקבץ משפחות יעבץ · ויהיו
מאשרי העם הזה ׃

בעיר הקדש תשכון צור שוכן ערץ · ואויבי
עמך יהיו לכלה ולחרץ ׃

אבי ינון תשלח וראו כל עמי הארץ · כי אתה ה׳
בקרב העם הזה ׃

ישמרנו הנותן בים דרך ומסילות · לבני ישראל
עם סגולות

הצור אגם מים הפך חלמיש ברכות ותעלות
האלהים הקדוש הזה

אמן כן יעשה ה׳ אשר במצרים נלחם · ביבשה
עברו ישראל ובעמוד ענן נחם

חזק תחזקנו כמאז בארמת בני חם · העלית בכחך
את העם הזה

האל המושיע אשר שמת נפשות בגוות · באור
תורה ילכו ונר המצות · סוד מהעו לאשר

לא ידעו חוות יאיר עד היום הזה

המושיע אותנו משיח יצדקו יחיש להגלות

פרי שפתים מקום זבחים ועולות כימי

מועד אבלנו הפכת למחולות ותעש לך שם

כהיום הזה

ישראל זרע קדושך נהלת בעזך אל נוה קדשך

מלכותך אלהים ראו בניך בוקע ים לפני משה

זה

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך

ואין דומה לך

פיוט

קומו השרים הגבורים לשתות יין

עמכם ענוה וגבורה ראו כי יוצר הכל ברא ובכל קרבנו

כן קרא נסכו יין

לולי בו כבוד וגדולה לא לשוא חכמי המעלה על כל

ברכה שיר ותהלה ישתו יין

חוטא קרא לנזיר עמו אמנם כי טהור הוא ושמו

קדוש על שהזיר עצמו מן היין

העת בו השקט ומנוחה לנו העידו בו שמחה

לאכול משמנים וצווחה על היין

ובזאת יתהלל מתהלל בכלי נבל שיר כחולל

ובחזיקו יומם וליל כוס היין

יגביר ששון כי בו גריצה ובעיני האל חן מצא

כאשר תמיד ידו תשא את היין

אכן היום יד לא תקצר ובלי מזג אל נא יחסר

בואו רֵעִים אֱכול בָּשָׂר שְׁתוֹת יַיִן :

קולו

לשבת פרה

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו

אלפתנו להטהר על כן נודה לך אדון טהור עינים
מלטמא מבהמות ארץ ומעוף השמים
נוראות צוית חקי חיים משפטים [illegible]
להושיע כל ענוי ארץ סלה
יחיד מצא חן במדבר ויתן תורה לבן יקיר אפרים
מצות יי׳ ברה מאירת עינים
אמרתי אספרה חסדיך חקים הנחלתנו ללב מסעד
יראת יי׳ טהורה עומדת לעד
ברוב שרעפי בקרבי אשמחה ואעלוז בך כי אזכרך
בחקותיך אשתעשע לא אשכח דבריך
רוממתני על כל גוי החכמתני גדולות ומצוות
אמרות יי׳ אמרות טהורות
הנה דור בניך יודוך על כי קניתם קדם כל קנין תחלה
כסית כל חטאתם סלה
מי אל כמוך יקרא אמרים בכסף צרוף מן השמים
בעליל לארץ מזוקק שבעתים
במה יטהר גבר פני יוצר נשמתו וסתרו
במה יזכה נער את ארחו
רוצינו התקבצו כל הבלי גוים כמותי אלון ותרזות

חושו הגידו כל הגוים קיצות עמים רבים
מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים :
יאמרו כל עם אבירי לב אשר מצדקה רחוקים
כי מי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים :
יאשרוך עדתי מה נעלמת עמך עם חכם ונבון
עיניך ברכות בחשבון
מאז בחרת חבל יעקב ותקם נביאים מעבדיך
אז דברת בחזון לחסידיך
נתת ליראיך נס להתנוסס יד טומאותינו לטהרם
פשעינו אתה תכפרם
בהיות עמך נכון לפנים משכן מזבח בתבניתו
בית האלהים על מתכונתו
ועל בחיריו נגלה ויבחר ויקרב נאמנו
משה ואהרן בכהניו
עוד סיני בקדש חקים אז דבר אלימו
עדותיו וחק נתן למו
תורת האדם מצא בכבי בקר לטמא טהרות
וישרנה הפרות
אז אמר פרה ישרוף אלעזר מזכוי בור
שויתי עזר על גבור
יקחו אליך שלישית בדקות בעלת חכמה
שפרה אדמה תמימה
אשר לא תפכה שתי ביבמין יביתו יושבי שער
יבקר הכהן לשער
היש ורפה מחוץ למחנה רחוק
שם שם לו חוק
הדורות כאשר עשה כהן צדק החל ועשות

מנה יי׳ לעשות

הראשונה לאליעזר והשנית על ידי נסיבי

אל ישראל ביד מלאכי

הנעשות אחריהן נבונים כתבו בספר מניניהם

והנה שבע פרות אחרונות עולות אחריהם

כלם כרת עשויות ביד אנשים כלם קדושים

לכל מלאכת קודש קדשים

קדשו. שורפם מראש בלשכת בית אבן נבוני

בשערי בית יי׳

כבש עשו לכל אחת מפני טמוני קשחת

ומתהום רובעת תחת

עד הבתולה חפרו לחקור טומאה אם שם תהי

תהום אמר לא בי היא

ובזאת יציאה באין שנית זולתה ליצרה

ורק היא יחידתי

נאספו חברים ויבאו ראשי עם נדיבים

איש אחד בתוכם לבש חברים :

סמכו עליו טמאוהו יטבילוהו לעיני הצדיקים זקני

המשכילים שכל טוב ליי׳

עשו מערכה וגת ארדים מבעל בינושים אמוני

בחוריך נמתדיך יי׳

ישחטה והזה נגד פתח הקודש אלהים קרובים

כן יזה גוים רבים

הזינות טבילות כבוסים טמאים קבועה

עליה שבעה ושבעה

בין עץ ארז ואזוב שירי לשון תחלה

לאש תהיה לאכלה

אל עפרם ישובון וישלשו האפר כי נטמא והדש
בכל מוצאי המקדש
כל באיה יטמאו ובסוף באפרתה טהרתה
טומאתה בשוליה לא סכרה אחריתה
טעון כבוס תשורו ונושא נטהר בהזייתה
על כן לנדה הנתנה
לטומאת מת הוכנה ושאר רוח הטומאה במאזנים
קל הוא על פני המים
מי זולתך יחוה אלה או כמי אליך ידמה
מי יתן טהור מטמא
טהור מיד טמא ידרוש יוצר ויוציא לאור
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור
ידרוש דמו אלהיו מיד פרה סוררת מדני
ושחט אותה לפניו
ושים בית יעקב אש ישרפוה ולא תבוקש
ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
נרחי ישראל מקיני ארץ יקריב האל הגבור
ואסף איש טהור
יביאום אל כתף כאשר יביאו בני ישראל לטהר לשמור
את המנחה בכלי טהור
ביום השלישי יטהרנו וביום השביעי ירים הוד המוניו
יקימנו ונחיה לפניו
לפניו ינצחו רבבות קדש אראלים יברכוהו
כי רב מאד מחנהו
מחנהו עושי דברו בכל משא ובכל מחנה ה׳
אלף אלפים ישמשוניה
ישמשוניה ישרתון מחנות השר מיכאל

לעולם זאת על ישראל
ישראל בכל מקום מוקטר מוגש ומנחה טהורה
יובילו שי למוראי
לבורא בסתרי ושמים לברך אל קדוש
את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו
ככתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו

ועתה השירה ואסכ יאמר

מגן
אספרה אל חק לאיתנים להודות על ידי נאמן צירים
גדולות ובינורות מלפנו מבהמות ארץ ומן העוף
טהורות אמרות יי אמרות טהורות
בזכרך יזכרוני חוצעי רת הגיונ מאוֹתיך ישתעשעו
כל זרע אמוני בך יגילו כי היית מכל מקוה להמוני
מקוה ישראל יי
גאלתני מאז כי לך משפט גאולתי מחטאתי טהרתני
צור מכפר אשמתי הראיתני באת מים לעדת
מטומאתי הלולא ארחץ בהם וטהרתני
דבקתי אחריך צור מרום נשאתני מגועל שטפתני
במי טוהר רחצתני מטומאה נקיתני מכל עם קדשתני
ארוממך יי כי דליתני
העת הולדתי אותי הקדמת עלי לעבודה בעין חכמים
ראיתני לחמלה עלי נאור ותכין לכל טמא אף מעין
ובור מקוה מים יהיה טהור

ואמת אלהינו הופיע על עמו מהר ... קדשנו משרץ
ונבלות מהרנו ... תקאום ... [illegible]
אמר אליך רחון ... [illegible]

זך יצוה קדושים זהב קדש ... טומאות חמורות ...
בפקודיו ... למות ... מגע ואהל במגעיו ...
... האבות והבנים חיו
חקיו הגיד לישראל ומשפטיו ... נוגע במת בנפש האדם
לטהרה לשרוף בשר ועור ופרש ושלשת מיני פרה זאת
חקת התורה :

ככתוב

וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן לאמר:
זאת חקת התורה אשר צוה יי׳ לאמר
דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה
מום אשר לא עלה עליה עול : ונאמר ... יי׳ ...
טהורות ... בעליל לארץ ... שבעתים : ונאמר
מקוה ישראל יי׳ מושיעו ... כל עוזביך יבושו וסורי
בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יי׳ ... ונאמר
ארוממך יי׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי

פזמון

אלהים ... לך נפשות ... והם משתחוים
ממרחקים ומיחלים ... לסלוח פשע ...
בחזות ... מקור ... כלבנים וללבן על כתם
כנאם וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
בארץ תלאובות ממדבר ... בלי מים
כמה בשרי לעיר קדשך ...
מתי ... לטהר לבב ...
לשלח ... חוקים

ותשרמון תהר העם שפך לך נפשם

ויחלו במטר לאל לאיתיקון לתקון למלקושו

חטאנו יי כמעט וחטאנו

ולא עונותיכם היו אזי עתיד אקדשאתם

הנני אשם בחטאתי זומם לכרמי תואנה

עבדתי לפני הזונה

אמר מתוק

קינותם

מרום אם גברו חטאים ופשעים נד נצבו

לא יבזבו

אלהי ואהבם בקימי טוקה נשאבו

ממעייני הישועה תאמר למו נא ושאבתם

ונאמר מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל

פרוז

ישראל יושיע צור צפן עליך יגן

יטהרנו מפשעי ואותו תחתונים יאמר לשכח

עתה אקום להגן ומחסותך כאיש מגן

מחזה

טהור עינים בצוותו נביאו במחזות קדשו משכני פן

אתקן בכם ברגזות חלק פיהיו שמעו קרבו אלי שמעו זאת

ונשמעה את העבודה הזאת

ויגר יעקום לך מי אליך יקמה כתבר שומר

אנשי הדעת חכמים לבל לאמר איכבת טהר גבר ובמה

מי יתן טהור מטמא

כנוח עליהם הרוח נביאו שמעו זאת תתמהו חתמו

גליתי לכם להזות בכמו נדה לטהר באגודת אזוב [illegible]
[illegible] יש מקוה לישראל על זאת [illegible]
לדעת כי אנכי מקדישכם הודעתי לכם רזות חקי [illegible]
לחקור על מה זאת עתה שמרו [illegible] ומשפטי [illegible]
[illegible] למבזות
מאת יי' היתה זאת מכל טומאה הנקי ומכל [illegible]
הכרלו מכל חטא ומטומאה כנחץ [illegible]
בני נבל אנשי [illegible] דור טהור בעיניו ומטומאתו לא
[illegible] רחץ
נצרו נא חקותי לעשות כמצוה וכתורה [illegible] לשמור
חק פרה בלי הפרה יען תרשו ערי ביתי והבחירה
[illegible] והעוים והפרה ועפרה [illegible]
סוד פרה בת שלוש שמרו נא בארץ [illegible]
בלי משחר בלי [illegible] לטהר אתכם עמי ארעה משמי ערץ
ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ
ענוי ארץ החישו עם בני נעזר לעשות [illegible]
לבוש סות משחד המקודש מבני אהרן ולא יקרב בה זר
[illegible] ונתתם אותה אל אלעזר [illegible]

ככתוב

ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוציא
אותה אל מחוץ למחנה ושחט אותה
לפניו ונאמר רבות עשית אתה יי' אלהי נפלאותיך [illegible]
ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אגידה ואדברה עצמו
מספר ונאמר מי יתן טהור מטמא לא אחד
ונאמר מאת יי' היתה זאת היא נפלאת בעינינו
ונאמר דור טהור בעיניו [illegible] ומצואתו לא הורחץ [illegible]

[illegible] זמון

אסידים המקוים [illegible] למלאך הבשורה

כלים ומתחוים אל פני הנדרה כורעים ומשתחוים
דיך העזרה ובית אל והעוים והפרה ועפרה
רעמו כל פעם והלב משתוממי מלחץ הזמנים
ועליתם ומתקוממים עם אל מלפנים יחד לא ירוקם
וקית נית תנים מקדש השמם ומודש כוס כי לא
לאדם הבירה
קשות חטאת נעוריו בבור דלים יוריש ביד אויבו וצריו
שבע קלון ורש ואין מכל עבריו מבקש לו ודורש
לגזע עין שקדין בלבבו שורש סיר ישראל
כפרה סוחרה
הוא נגש ונענה תועה כשכור תן בעדהקונה
וכאבו יעכור הלעולם שונא אבן בנו הבכור
אם לו לא יקנה לשם קדשו לזכור ברית שם לו ערוכה
בכל ושמורה
הגיון דל ואביון לפניו כמנחה כם לפתח עליון
והיתה הרווחה הגעת ופדיון להשבית כל אנחה
יום שובי ציון וקול ששון ושמחה ואז ימצא בה
תורה וקול זמרה

ונאמר

ובית אל והעוים והפרה ועפרה

אל כרוג

הפרה עוד יגל אל לטהר מכל טומאותינו
ויזרוק מים טהורים עלינו לטהרנו נרדמים יקיץ
ומהר יפתח קברינו חיינו מיומים וביום השלישי יקימנו

משלש

פדות שלח מראש עלה משולשה

יענה קנה [illegible] כאש אבות שלשה כופר המניא עולה
בינאת מעגלה רשה [illegible] חפף ים ליבשה [illegible]
יבער מש[illegible] איתן גלה בנבואה [illegible] דרשה [illegible]
לחיתא [illegible] קשה עד די קטילת חיותא והיה [illegible]
והובד גשמא ויהיבת ליקידת אשא [illegible]
קדוש אהבת לטהרני ומחטאו התכפר אכן אשמח בך
ואויבי יזכם חפר לא יטהרו עדי עד גם [illegible]
ואנכי עפר ואפר
רנית אל לטהרנו בעיני יעד גבוהים האמונים עלי תולע
באזוב קיר כמהים הדימות עמק עד ראש כוכבים נגוהים
ארזים לא עממוהו בגן אלהים
שומרי [illegible] יפרישו הכהן העושה את [illegible] שבעת ימים [illegible]
יקדישוהו עם האל מלשכת בית אבן יחל פני פולה [illegible]
משם רועה אבן ישראל
תם אחד בא בראש הר המשחה בראשי נדיבים
חק יטמאוהו יטבילוהו מצריקי הרבים בחבל של מגג
כופת וישוחט לשם רוכב על עבים שם [illegible] צבאות
יושב הכרובים
עומד למערב פניו קורץ ובימינו וזמעו [illegible]
קדיש שבעה במדעו ככתוב על ספר תורת דת שעשועו
ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
ככתוב ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
והזה אל נוכח פני אוהל מועד מדמה
שבע פעמים ונאמר הפך ים ליבשה בנהר יעברו
ברגל שם נשמחה בו ונאמר חזה הוית באדין מן קל
מליא רברבתא די קרנא [illegible] הוית עד די קטילת
חיותא והובד גשמא ויהבת ליקידת אשא [illegible]

פזמון

יסוד טעם סתרי חק בדת חקות רחוק

מי ידענו.

וסוד כמוס בל ימוק בפרה עמוק עמוק

מי ימצאנו.

ומאז בעלי טהורות שחטו תשע פרות

כן יזה במימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל טומאותיכם

יצפוני חולפות והויות ומה שעתיד להיות

מי ידענו.

ומי בלתך משכיות וסוף דעת כל בריות

מי ימצאנו.

בשרוף אחת בסיני משה עבד יי׳

כן יזה במימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל טומאותיכם

חכם לבב איך ידמה למצוא דבר עין סומא

מי ידענו.

וחקר אין לו דומה עשת טהור מטמא

מי ימצאנו.

כאז שרף בן שריה פרת חטאת שניה

כן יזה במימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל טומאותיכם

קושט תתה במעתמתה ושרפתה בניתה

מי ידענו.

וטעם והוציא אותה ולא אותה וחברתה

מי ימצאנו.

כאז שמעון ויוחנן לשם [illegible] עשו שתים שתים

כן יזה בימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל טומאותיכם

גזר שריפת זר לעינינו ולא כהן בכהנינו

מי ידענו

וסוד שלש עשרה מעננו למשה ואהרן בכהנינו

מי ימצאנו

כאז שביעית להמונינו שרף אליהו עמנו

כן יזה בימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל טומאותיכם

ושר טמא וטהר מטמא ומטהר

מי ידענו

ויותר בני יזהר ממדותיו מלהרהר

מי ימצאנו

שמינית שרף גבירי אז חנמאל המצרי

כן יזה בימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל חטאתיכם

אני יי' חקקתים לקבל שכר נתתים

מי ידענו

ומי זולתי מחתים ומעלים סודות כתבתים

מי ימצאנו

תשיעית שרף תשובי ישמעאל בן פאבי

כן יזה בימיכם עליכם לטהר אתכם

מכל טומאותיכם

תכלית תנה לקץ סתמתו ובטבעתך חתמתו

מי ידענו

ופתח כעת דלתו ומנעול בידך סגרתו

מי ימצאנו

עשירית לשיר הואל בעת יעמוד מיכאל
בן יזה כימיכם עליכם לטהר אתכם
מכל טומאותיכם

ונאמר ואתה קדוש יושב תהלות ישראל :

פזמון

יושב תהלות מאין תהלות עורה והגלה
ישיב בלחשו קדושה בשלשו ובכן ולך תעלה

ויאמר קדיש שלם :

להוצאת התורה

אמרות האל טהורות מפנינים הם יקרות
בלבבות הם קשורות בנפשות הם צרורות :

פסוקים

אמרות יי׳ אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים.
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : אספרה אל חק יי׳ אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך : אלהים בקדש דרכך
מי אל גדול כאלהים : לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי : תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג
אלבין : מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו מחשבותיך :
מי יתן טהור מטמא לא אחד : מאת יי׳ היתה זאת היא
נפלאת בעינינו. : שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך : ועתה קומה יי׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לשבת החדש

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו

כי אתה ה׳ עולם — מן העולם ועד העולם
ודבר ממך לא נעלם — אלהים חיים ומלך עולם
כי אתה חמודות עולם — כח היוצרים כלם
ועמך כל משכיל ישלם — כירח יכון עולם
כי אתה על כל מלך — משפיל רם ומרים הלך
ושמש יסוב על כל פלך — וירח יקר הולך
כי אתה לכל מעמד — יוצר כל נפרד ונצמד
ועל פיך למופת נחמד — שמש ירח עמד
כי אתה בורא גדודים — ולך משתחוים ומודים
ועל כבוד מלכותך מעידים — עשה ירח למועדים

ובכן עשה ירח למועדים

עשה ירח כבוד אלהים יום יום להביע
ומעשה ידיו מגיד הרקיע
עשה צורות יקרות וישם על עפר משלם
לעשות לו שם עולם
עשה חקות שמים נפלאו תכונותיהם
מראה האופנים ומעשיהם
עשה קוית שבעה מושלים בשנים עשר בתי עליוני

בואו ויעשו את כל אשר צוה ה׳

עשה הליכות איש אשר נכח מקום משפטו
ויבא הביתה לעשות מלאכתו

עשה [illegible] חכמי לב מעלות נבהי [illegible]
את כל מעשה האלהים

עשה ויש אשר על ידי מסיבות [illegible] לאחור נהפכה
ואמרו כל הגוים על מה עשה ה׳ ככה

עשה יקר שמש חן על פני ירח בהלו
כמשפט הזה יעשה לו

עשה בהחל מבטו על שוכני תבל להתחדש
לעשות את כל מלאכת הקדש

עשה רוחב קו דרכו בחיני פלך שמורה
כן עשה את המנורה

עשה זר נתיבותיו בהתהפך מאוריו מרואים נחבאו
ומעשה ידיו לא ראו

עשה רואי פניו לעת ופגע אופל יכסהו
לעשות מעשהו זר מעשהו

עשה חרס בחול התלי בינו ובין חוג נגהו ימיש
[illegible] זה ענין רע בכל אשר נעשה תחת השמש

עשה יפעת זרחו לחזות בפנותו למעגל מעגבתו
את הכל עשה יפה בעתו

עשה האות והמופת בהם להפליא עדת אמוני
מה רבו מעשיך ה׳

ככתוב מה רבו מעשיך ה׳ כלם בחכמה עשית מלאה
הארץ קנינך ונאמר עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו

ובכן שמש ידע מבואו

שמש יהי"ע מעשה ודעת וחשבון לכל שואל
השמים מספרים כבוד אל

שמש צדק אמרים יגיד לכל משכיל כמרוץ
האלהים בשמים ואתה על הארץ

שמש חמדת משכיתו להביט כל עין חדה
מי עלה שמים וירד

שמש קורא מי בכל קצוי אפסיך
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך

שמש הראה גדולות ונילה גבורות יוצרו לעינים
גדולות ובנוראות בשמים

שמש לארבע תקופותיו תכונת יצורים וסודיהם
אמר האל בורא השמים ונוטיהם

שמש ומדת מהלכו לשלש מאות וששים וחמשה ועודף עולה
אם ימדו השמים מלמעלה

שמש ינהגהו גלגל דבר יום ביומו ביושר מהלך
וחוג שמים יתהלך

שמש באשנבי זבול ישקיף ויציץ הוה וקדמם
ויעמוד השמש בחצי השמים

שמש רשפי חומו יולידו ברקים ושביבים
אם השמים יתנו רביבים

שמש זה אלי למד והורה כי תהלות לא יסלסלוהו
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו

שמש ראשית דרכי אל ואליו הלוו מעגליהם
כוכבי השמים וכסיליהם

שמש חשבונותיו פליאות ביד עוז מורהו
תחת כל השמים ישרהו

שמש יגיה במסיבותיו פני אדמות וצבאותם

מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם

שמש השכל הלבבות באין אומר והדאם

אתה עשית את השמים ושמי השמים וכל צבאם:

שמש ברקיה ומרפא צניה לאוהביו

אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו:

צבאם לקדשך איום ונורא פותחים קדושה בשפה ברורה:

כלם כאחד ירננו יקדישו ויעריצו

כתוב

וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש

יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

ונורא העלילה וכו׳ יאמר

מגן

ירח למועדים בעשותך להרץ יפעת מעון ותכונת ערץ

יריעת חוזה ותבינהו במרץ חקות שמים וארץ:

צורת פלך ותבנית גלגלים צבאות מלך מיימינים ומשמאילים

צועקים באין אומר יורדים ועולים מי כמוכה באילים

חליפות הסוהר נפלאי מסיבותיו חרס יגיה פני מעלותיו

חזות פנים בפנים נראה בממשלותיו מלא על כל גרותיו

קרבתו במסתר פנים ממנו קורה יתהלך והחושך יכסנו

קו קו טהר יעבור ואיננו ויסתר פנים ומי ישורנו

הולך ואור על יושבי חלד תהלות הלו לקדשו בסלד

הראית עין ענו באצבע הלד ותמתחו ותראהו את הלבנה:

לראשי שנים ארבעה מפורשים לתורה ולתעודה המה נדרשים

לארבעתם מאת יפתח חדשים שמו שלשה ראשים

ובהגיע תור יושבת כפתור תעתר נעתור לקול פרח וכפתור

ופסח ברס סף על סף וכפתור עת תסבור הגיע וקול התור

יושב קדם נערץ בסוד קדושים · יער אחזת אילי תרשישים
יסד חק לענות בסוד מקדישים · החודש הזה לכם ראש חדשים :

ככתוב וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר · החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : ונאמר עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו : ונאמר הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו : ונאמר השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע : ונאמר ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר .

פזמון

יה אור מסות אור בראו · וטרם היותו בשם קראו
להאיר עולם ומלואו · עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו

יצר צורת מראה מעגל · אבל מכל צדיו סגלגל
עלי כל חי יעלה ויגל · ויראה בל עמוק וכל גל
ויביא כל פורה למגל · בצבאותיו איום ונדגל
כמו מלך עם שר צבאו

חקות ירח יקר · דרשו אנשי סוד ועקר
לתשעה ועשרים יום במחקר · מאור פניו יחדל ויקר
ולשמונה עשרה יבקר · להגלות קו קו למסקר
כילד מרחם נשאו

לפלאות היוצר ונסיו · והבט אל פעלו ומעשיו
יום יום נדברים עמנסיו · ורחם על שארית חוסיו
וקבצם מקצוי אפסיו · כאז בין ידי לוחציו ונוגשיו

עני עמך ראה ראה

בן יושב במחשך ונכפה — זרח יה לו שמש [illegible]

לישע עולמים סינפה — ובך יהגה תוך לב ועל פה

נשא לו נס על הר נשפה — ויתן כסאו מעל [illegible]

מחוס קרית ועלי נשיאו

ונאמר כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב

ה׳ כרוג

יעקב יתר יצור חבלי קשריך — העת לסעינו ולשמו יזכרך

חתן זרע קדש יוסיף יונקך — עם נושע בה׳ מגן עזרך

מחיה

יצאת לישע רעיה ואחות — יפה ומשכת ה׳ חדרי מנוחות

ימיה מלאו לרעת ארחות — חיים שובע שמחות

צץ והשגיח אלוף נעורים — צער יקפץ ודלג על הרים

צדק מחזה וברית בתרים — אשר עבר בין הגזרים

חן מצאה גרת כסלוחים — חליאתה לערות והתיפות בחוחים

חבצלת פורחת תחת שיחים — כשושנה בין החוחים

קץ נרמז בעתים שונים — קנות תמה מסבלות מונים

קרא מועד והבהיל זמנים — ואם עוד רבות בשנים

החיש חופש ופדות קרב — הכה באצבע כגבור בכלי קרב

הציל הון צד ויוציאה ברכוש רב — לקח בגדו כי ערב

לביש גאות ועוז התאזר — לעבור בתוך נוף לילה גזר

להקות ראשים המורים מזר — ולא עבר זר

ויך כל בכור פטר רחם — וכל איש בחור באהלי חם

ומקיר קרקר ומשנח שחם — לא איש ה׳ ויכזב ובן אדם

ויתנחם

יודע ועד רוכב ערבות ישע בהשמיעו לעתות קרבות
יען כעשור לקום על נריבות ויקחו לכם איש שה לבית אבות

ככתוב דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית: ונאמר יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה: ונאמר ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ונאמר וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול

פזמון

יודעי דעת אלהיכם חדשו בעוזו מהללכם
העת החיש גאולתכם עברים לפרעה בהיותכם
ביד יחיד קרא ללמרכם חקיו ונסיו להורותכם
ראשון למספר חדשיכם החדש הזה לכם

צחצחות אז השביע אסיר הרגיז והרגיע
ועוז נפלאותיו הודיע ואותות לתנין השמיע
כן עוד שנית יופיע עליכם ואתכם יושיע
יצריח אף יריע יתגבר על אויביכם

קדש ראשון לחדשים הראש לארבעה ראשים
על פי בעלי מדרשים כל משפטיהם מפורשים
יסיי ישערו נקדשים ביד ארבעה חרשים
וכעמוד שמים חרשים כן יעמוד זרעכם ושמכם

לחוץ ומחוץ ירימנו ונופל יוטל יקימנו

ובן יער ואכזה ידיקנו · לראש גוים ישימנו ·
וכאב על בן ירחמנו · וכדברו יעניסנו ·
כאיש אשר אמו תנחמנו · כן אנכי אנחמכם :

ונאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי׳ :

כרוג

יו׳ יעתות חרדת קורותיהם · הבט לוחצם ומוט ידיהם ·
חרש זמנים קוו הם ואבותיהם · ספר ימי חייהם :

משלש

יוסיף שנית ידו אלהי צבאות · יענה ויושיע בצדק נוראות ·
קם מכאות וחזיונו נבואות · כימי צאתך ממצרים אראנו
נפלאות :

צאן אובדות יקבץ בימינו ובזרועו · צדקתו ינלה והשליע ישעו ·
צפות אותותיו ומעשיו מאז הודיעו · אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה :

חומר מים רבים רחבי ידים · חרוב יחריב וידריך בנעלים ·
חיל גאוליו נחל יעבור ברגלים · כאשר היתה לישראל ביום
עלותו ממצרים :

קורא הדורות מראש באות ואותיות · קוינו משפטיך רב
העליליות · קדשך ומגדלך בנוי לתלפיות · כימי עולם
ושנים קדמוניות :

הגרת כנורות ונבורות השמעת · הרם קרן גוי מגוי הושעת
הבטחתם רמות וקצם לא הודעת · יי׳ אלהים אתה ידעת :

לילה חצית לגאולת אמותי · למועד שמור לדורות הכוני

לתשועת עולמים ועתידות חזיוני ׃ ליל שמורים הוא ליי׳

ועד מה איחל זוחל ורועד ׃ ואין לי זולתך עוזר וסועד
ודבר ביני ובינך לאות ולעד ׃ עוד אושיבך באהלים כימי מועד ׃

ישעך אם יאחר ופדותך אם יוחר ׃ יחפוץ לבבי תקותך ובוחר ׃
יבקש רצון וטוב שוחר ׃ כי בא יבוא ולא יאחר ׃

ככתוב

כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא ולא יאחר ׃ ונאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ׃ ונאמר ליל שמורים הוא ליי׳ להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליי׳ שמורים לכל בני ישראל לדורותם ׃ ונאמר אנכי יי׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים עוד אושיבך באהלים כימי מועד ׃ ונאמר ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ׃

פזמון

ימי חדות מעוזכם ׃ בניסן ראשון לכם
לחדשי השנה
ולעתיד שביכם ׃ ישובון ופדויכם
ובאו ציון ברנה

נבו החלו שמחות ׃ והוא ראשון לרווחות
כן יאמר אלהיכם ׃ לחדש ימי שמחתכם
חדשיכם ומועדיכם

צבי וראש לחדשים ׃ הוא וקדש קדשים
לחדשי השנה
ולעתיד גרושים ׃ בו סן גו מגורשים
ובאו ציון ברנה

ובו נגאלו ישראל   ובו עתידים להגאל

כן יאמר אלהיכם   לחדש ימי שמחתכם

חדשיכם ומועדיכם

חבלי עשר עטרות   נטלו פרחי מאורות

לחדשי השנה

ולעתיד מוסרות   ינתק לשוכני קברות

ובאו ציון ברנה

ובו פקוד פקדתי   לי אמר ונגאלתי

כן יאמר אלהיכם   לחדש ימי שמחתכם

חדשיכם ומועדיכם

קו הוא ראש שני אילים   למלכים ולרגלים

לחדשי שנה

ולעתיד בו גולים   ישכנו ובאו גאולים

ובאו ציון ברנה

ובו שירי ורנני   יאמרו גאולי ה'

כן יאמר אלהיכם   לחדש ימי שמחתכם

חדשיכם ומועדיכם

גם באחד בו עלו   יורדים בשבעים כלו

לחדשי השנה

ולעתיד יגלו   טמוני גולה חלו

ובאו ציון ברנה

ולמו חסרת יריב   וחדשו ערי חורב

כן יאמר אלהיכם   לחדש ימי שמחתכם

חדשיכם ומועדיכם

אל חפץ עם קדוש   הפק חדש בחדש

לחדשי השנה

ואשת נעורים תקדש   וימיה כאז תחדש

ובאו ציון ברנה

תחדש כקדם חקות לי אמר צדקות
כן יאמר אלהיכם לחדש ימי שמחתכם
חדשיכם ומועדיכם

ונאמר ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

פזמון

יושב תהלות מאין תחלות עזרה והגלה
ייטיב בלחישו קדושה כשלשו ובכן ולך תעלה

ויאמר קדיש שלם

להוצאת התורה

שמש יודיע מעשה וחשבון ודעת לכל שואל
השמים מספרים כבוד אל:

פסוקים

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע:
בדבר יי' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: עוטה
אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על
קצותם ואין נסתר מחמתו: מי ימלל גבורות יי' ישמיע
כל תהלתו: כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים
אשר כוננת: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול
התור נשמע בארצנו: תשלח רוחך יבראון ותחדש
פני אדמה: יי' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם : ועתה

קומה

לשבת הגדול

בנים שמעו לי זרע אחני האזינו אמרי מגו הגיוני
נמשפטי הפסח המצווים בסיני אקרא במועדם כמו צוני
נבוני וסער לדבריהם מפאו קרסוני וידבר משה את
מועדי יי׳ :

את מועדי יי׳ אקרא אליכם בחירי אל ומשפטין
לחוות אואל ודת ביעור חמץ אגיד אשר איש
בו לא יתגאל לדעת מה יעשה ישראל :

בודקין אור ארבעה עשר לאור הנר חמץ ושאור בשעה
שבני אדם מצויין במדור ואור הנר יפה לבדיקה מכל
מאור כי נר מצוה ותורה אור
גם תחלה ברך על ביעור חמץ ואחר כך כלאבתך תגמור
ובכל קנפניו ולא ישאר שאור לא לאור החמה ולא לאור
הלבנה יצוק נאור ויבדל אלהים בין האור

דע אם הנחת עשר ומצאת תשע לבבך יתחמץ · ויניקך
אלהים מכף סיגל חומץ ׃ ה [illegible] הכו ישנית לבדוק
את החמץ · נטהר ידים יוסיף אומץ

הן אם תמצאוהו טמון אחר ששי · לא תשכן באהלך עולה
ועוד לא תהי בושש · נבערת מקרבך ולא יהיה לך למוקש
כל טמון לצפוניו תאכלהו אש ׃

ובית המלח ובית הרונג לבדקם שים פניך ׃ ובית רגים קטנים
ראה תראה בעיניך · ובית העצים ובית התמרים אוצרות
מעדניך · בין תבין את אשר לפניך ׃

זכור ואל תשכח דבר מכל אשר אני דובר · אוצרות יין
במסתפק לבדוק בכל עבר · וכן אוצרות שמן כי השמש
נכנס ישם ועובר · ועל פת לחם יפשע גבר ׃

חורי הבית העליונים והתחתונים לבדוק אין צריך אדם · וכן
חור שבין יהודי לארמאי לא יבדוק מפני חשדם · הסר ממך
עקשות פה פן יאמרו בעמדם · קסמים בידם ׃

טוב שכן ישראל אשר באחיו תרע עינו · זה בודק מצדו
כחפצו ורצונו · וזה בודק כאשר תגיע יד ימינו · נלקם
הוא ושכנו ׃

ידך תהיה בחמץ שנפלה עליו מפולת ילבדוק ולבער · לחפור
אותו ממטמונים ושלשה טפחים שער · כי שעור זה יכול
הכלב לחפש ולנער · הסר מסוכתו והיה לבער

כל חמץ שהפקיד גוי אצלו אין צריך לפנותו ולהוציאו החוצה
אם לא קבל עליו אחריות אינו עובר אם פאה או מיצא
יכסה אותו בכלי או יעשה להמחיצה · זאת העצה היעוצה ׃

לכל זמן אכילה בארבעה עשר קבעו אסונני · אוכלין כל ארבע
ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש הורו נבוני · כששית יצא
כי הוא תועבת הדר מעוני · שש הנה שנא ׃

כלו המענש לעבור ... מזבולה · זריזין מקדימין
למצות ויצר יהיה על ימיכך ילך · השלם ושמור עושך
שלא תמעט אחד מאכלך · כלה עון וילך
מבעלי אחד ... ומבעדו עד חמו · לא יסור מן המצוה ולא
תשכח מעמו · אחרי אסלה נשתה יאסר בקנמו · עמ—
לחמו

... למי שיצא לדרך שלשים יום קודם הפסח צריך
שיבדוק · ויבער אותו מביתו אם ילך בדרך רחוק · אך
לפני שלשים יום אין עליו משפט וחוק · כי אין האיש בביתו
הלך בדרך מרחוק

נשים בשמור מצה תהיינה זריזות ללוש בלי עצלתים
בין ישן וחדש ביום טוב הראשון לא תלושנה בידים
ולהזהר לתביא תמים טרם תנובת עטים · לאמרו לכו
המים

סתרך יהיה אלהים בשמור מצה ויהיה מחסך · מים של
... במדרון ולא באשבורן מימי עריסך · ידך
המוכיחות תהיינה ידים אך חרש שוטה וקטן לא יהיו
מעושך · כי כבר רצה האלהים את מעשיך

על חמץ הזהר שלא יתערב עם אבקת רוכל · נאסר חומץ
האדומי ושכר המדי וזתום המצרי אם יש בו מים לא יאכל
וכן כותח הבבלי וכל שהוא מן דגן · ובשמור מצה בין והשכל
ולחם עצלות לא תאכל

פרישת חלה כמשפטה ושעורה יצור השמיעם · משיעור
ארבעים ושלוש ביצים וחמש ביצה וכן למצה תוריעם
ואשה לא תלוש במקום מגולה ביום המעונן ותחרת עם
ולתם סתרים ...

פקודי הגעלה אחר כל כלי במשפטו אמלקנו וידיתני ...כן

היא במדה מעביד ראשון ראשון כענין שבלע ילעגו [illegible] חלק
[illegible] בלעת חקיאנו
צווי קערות וכיוצא בהם היותן נשמעו חמשתן [illegible]
אשר בהן נקבעו [illegible] ארחותיהם נבלי שני אבני [illegible] מלשתן [illegible]
ורבך אורחותיך בלעף
צריכין שפנדין ואסכלאות לבנן והדחה חסר והעבר הישנים
הן אם כשלו בהן לחדשים יהיו נכונים וכלים מכלים ישנים
קדושים [illegible] תהיו כענין חמץ לדקדק שאוסר בכל שהוא [illegible] יהיו
לבך ועיניך עליו ומשפטו אל תשכחהו כי אסורו אסור חמור ומי זה יכלהו
נפי במה נחשב הוא
רק אם תתאוה לאכול מצה לפני בא יום זמניך מטל ברוחך והעלם
ממנה את עיניך הרחק מארוסה ברבך עד הלילה זמן עדניך
לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך
שתיית ארבע כוסות אבאר כרת מפורשת ונערכת כנגד ארבע
גאולות לעדה המבורכת ובנגד ארבע פורענות לצרתי המולכת
ארבעה הסה מטיבי לכת
תחלה בבא כל ישראל מבית מעוני יערכו שלחן ובו מצה ומרור
כתקון נבוני יענו ויאמרו בראותם אמוני זה השלחן אשר
לפני יי
יי/ יודו ויברכו כל צבאות המוני יעטר כוסו בברכות כסדור נבוני
יין וקדוש וזמן לדר מעוני ישא בבכה מאת יי/
יי/ ברכה עד בלי די יריק עד ישיבלו לומר דבשפתותם יהי עליכם
סתרה יי מגינם וקרן ישועתם ישישו חדוה וישתו כוסם
בהיסבתם מהשמאל לארבעתם
אחר נוטל ידיו ומברך בנקיון כפים קדש ישאהו וטובל כרפס

בחירות ומסבה שכבה נכונה · וחולק אחת משלש מצות חציה
ואחת השלישית ישמנה · והמשני ממך והנה :
ועל מן הכל בשר וביצה אשר שמה · שלא יראה כמגביה קדשים
השמימה · ועוקר השלחן כדי שישאלו התנוקות על מה ועלמה
להיות לפתאים ערמה לנער דעת ומזימה :
יתחיל ויאמר זה לחם עוני אשר אכלו עמי ועדתי · בצאתי ממצרים
מבית עבדותי · כל מאן דצריך ייתי ויפסח אתי · לכו לחמו
בלחמי ושתו ביין מסכתי :
קורא הלל על כוס שני עד גאל ישראל עם בי״י נושע · ירחץ
בנקיון כפיו ומרלה יבצע · ועל השלימה אכילת מצה בה משפטו
מרע · כן אורחות כל בוצע בצע
לירקות יחזור שנית ויברך עליהם כנועם · וטובל בחרוסת
ומרור יטעם · ועל הישנות אם לא ישאלו התינוקות הנא
ודיעם וזכרם לא יסוף מזרעם :
והגדת לבנך כי ביום הזה הניח י״י לך מאויב ונכחד · ומכל
הטובה אשר עשה לך הי״ דבר לא יכחד · ואוכל מצה
ומרור בלא ברכה שניהם כרוכים יחד · טובים השנים
מן האחד :
נוטל ואוכל מצה באחרונה לסעודתו · ואחר נוטל
ידיו וכוס ברכת זמון שותה באחריתו · ואחר לא יאכל
פירות לתאותו · כל פרי הסיר חטאתו :
יגמור ההלל על כוס רביעי · ואם בכוס אחר יתן עינים ·
יאמר עליו הלל הגדול ויינזר מן היין ולא ישתה פעמים ·
אך אם יצמא צ׳ יקפוץ ידים · לקראת צמא התיו מים

מבשר ששון למועד הזה יגר ישמיעך · לשנה הבאה
בירושלים יגיעך · יגרש אויב מפניך ויאמר השמד [illegible]

ירועך ·:· אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך [illegible]
סערינו יי ונושעה ובחננו משמיע ישועה [illegible] אומר
לכם יראי שמי שמש צדקה זרחה [illegible]
ריחה כי פרחה ·:· ליהודים [illegible] אורה ושמחה [illegible]

פזמון

ימינך יי נעלית בנוי והיתה הרווחה ·:· הוסף להראותה
לעדה כך בטחה ·:· תשורר כיום עלותה ממצרים [illegible]
ליהודים היתה אורה ושמחה ·:·

קורא דרור לשבויה ·:· בבור גלות ישבה ·:· [illegible]
להשבה חשבה ·:· ועוד תהיה רצויה ותקרא [illegible]
ותלבש את עדייה ותבעל עזובה ·:· ואז ימצא בה
ששון ושמחה

לך אקרא עננו נא אלהי צדקי ·:· ישעני נא [illegible]
ברפקי בערכי שלחני ודת לחם חקי ·:· כיום [illegible]
כבאתי עם בזקי פתחת שקי ותאזרני שמחה
נוראות כברק עננו יי והצדק אותי יום בבדק ·:· הבית
אחזיק לחפש חור וסדק להשבית שאור והסיק אור
לבית הבודק ובברכה תדיק ·:· אור זרוע לצדיק
ולישרי לב שמחה

יהי חסדך על עם מיחלים לך ומקוים ·:· ולשמך לברך
כורעים ומשתחוים ·:· ומיחלים נגדך שעה אותם שלוים
לציון עיר במורך אשר הם מתאוים ·:· ויספו ענוים
ביי׳ שמחה

מלחץ אויבים ומכובד עבודה ·:· בהיותם כואבים צועקים
בלילה קרא מלים ערבים בחג זה לעדה ·:· ולמועדים
טובים יבואו ביתך בתודה ·:· ויתנו לבית יהודה

לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה

...תִי אַשְׁמִיעָה מִמְּעוֹנַי שַׁלְמוּ יְמֵי בְכוּתִי

...תוּ שְׁנֵי ...דֵי אַלְמְנוּתִי אָסִיר וְסוּת יְגוֹנַי

...רֵי ...תִי יִהְיוּ לִי עֲדָנַי כִּי כֹה אָמַר יְיָ

...לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה

...קרוש שלם ונרכו...

כשחל ארבעה עשר בשבת

אֱלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא דִּין עֶרֶב פֶּסַח אִם בְּשַׁבָּת הָיָה וְקָרָה לְבִלְתִּי תֶחְטְאוּ ... שֶׁקּוֹרֵא לִלְמוֹד תּוֹרָה וְשַׁבָּת קָרָא ... הַמִּקְרָא:

אַרְבָּעָה עָשָׂר שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת שְׁמוֹ בְּקִרְבּוֹ · בּוֹדֵק לֵיל עֶרֶב שַׁבָּת הֶחָמֵץ בְּכָל מַחְבּוֹ · וּלְמָחֳרָתוֹ מְבַעֲרוֹ בְּכָל עֵת ...שֶׁיַּחְמִיץ לִבּוֹ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ

מֵנִיחַ חֲמֵיצוֹ בְּמָקוֹם מוּצְנָע לֵיל שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְאַרְבַּע הַיְּדוּעוֹת לִיצִיאוֹת שַׁבָּת שְׁתַּיִם שֶׁהֵם אַרְבַּע סְעוּדוֹת עוֹמְדוֹת אוֹ כְּדֵי שֶׁיֹּאכַל בְּשַׁבָּת מָזוֹן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת לֵאמֹר מַה ... הַסְּעוּדוֹת ...

אִם חָמֵץ נִשְׁאַר אַחַר אַרְבַּע שָׁעוֹת לְשַׁבָּת · דָּבָר מַה יְבוֹעַר אוֹ יִשָּׂרֵף כְּאֵשׁ לֶהָבָה אוֹ כּוֹפֶה עָלָיו כְּלִי בְּיוֹם הַשַּׁבָּת ...לִי הַכֵּן מוֹשְׁבַת עַד מָחֳרַת הַשַּׁבָּת:

יכס

ליצחק ז״יס. שמעונבן

שמש

מיכאל

מיכאל

שמש

אבגדה

פקה

שמעו עמים את מכאובי ״ פובלי אשקוטש מי [illegible]
אני בתוך שיני לביא ״ שירין פו פורטו קי די לנשו[illegible]
אוי לי אויה ואללי ״ ויירי דישטרויירי מין פאלי[illegible]

אליכם אנשים אקרא ״ אנטיינדימי טוטאי לאי זומ[illegible]
על כל הרעות שאירע ״ גיאשקי אינושין אוי דש קו[illegible]
ראה האל והביטה ״ די לה פאשון קי שיאן טראפא

ויינאץ בזעם אפו ״ ניזא גיטא דין שא קוליר[illegible]
וחמתו בערה בו ״ גיאמיש שאי וי פריגיוה גייד[illegible]
כל חוצות מלאו דמים ״ לו שאן קורי פיר לי קאמי[illegible]

לשפוך כשור דם בחורים ״ טוגרין לא ביילו גוי מי[illegible]
בני ציון היקרים ״ וונטי גיאוי טאן די ריגניש[illegible]
היו לשור ולכפן ״ מור די לישפזו אי די פאן

כל עמיה נאנחים ״ לו פאברי פופלי שושפיר[illegible]
בהגיע רב טבחים ״ ויגיי לו שאן קי בוליגאו[illegible]
מיד אמר דם זכריה ״ איש בין היזון די טי [illegible]

הביא כל הסנהדרין ״ אילי טוג׳יארון שור לפלאשו
בחורות וגם בחורים ״ אין דיש נון פאג׳יש די גראשו
הרגתי בהם כל טובים ״ אי טוג׳ה ליי מייג׳ור קאוין

נביא מיד טמן דמו ״ אישקונדי שון שאן דין לטיירה
רחם על שארית עמו ״ דבור אפאיזי שא קולירו
בב טבחים שב בתשובה ״ קיטו לא שיאני אי שינוא

הנה ושבעה תולדה ״ כ״בירון אין מאן די לנפירוה
ויעש להם השמדה ״ קי טא לא מונדי שי טיריית
הרג אותם דרך חידה ״ קאן ג׳יי ווגאירון פא אקורדה

זכור לשבעה יתומים ״ קי ליז אן קיאו דין לפאירולו
תחת גחלי רתמים ״ פיר טן שא שופליקא אז אירולו
בזכותם תקבץ האל ״ טון פאברי פופלי ישראל

קרב שנת הגאולה ״ מאנדו נון לב לא דליורנשו
ולאויבנו כלה ״ שירין פאי מיב אין אשורנשו
והעבודה למקומה ״ אי טין קי נוש דיויש אמה
תם